

Revistă editată de
Consiliul Județean Brașov

serie nouă

nr.17-18 (25-26) 2002

revistă fondată la
Brașov în 1990

in ter val

BRAȘOV

- CE E DE FĂCUT (I)

BRASOV - CE E DE FĂCUT

Nicolae Albu
Monica Andriesei
Ștefan Aranyosi
Vasile Bejan
Gabriela Borcea
Dan Botea
Maria Botezatu
Marina Bucătaru
Lemolae Bujdoiu
Aristotel Căncescu
Gabriela Chefneux
Luminița Chetraru
Lemonița Chiriac
Arcadie Ciubotaru
Mihai Ciubotaru
Eleonor Ciurea
Constantin Codreanu
Dragoș Cojocaru
Marius Cozma
Horia Cristian
Corneliu Croitoru
Albert Csizer
Gheorghe Dinu
Florin Dinulică
Victor Dogaru
Stela Drăgulin
Dieter Drotleff
Gheorghe Dumitru
Gundel Einschenk
Stoica Enache
Ileana Filipescu
Septimiu Frânculescu
Alexandru Ganea
Ioan Ghișe
Alexandru Ghiza
Ion Giacomelli
Claudiu Goga
Doru Gomboș
Ion Gonțea
Iosif Gulacs
Sorin Gulea
Paul Habat
Titus Hasdeu
Gheorghită Ionașcu
Adrian Ionel
Lucian Ionescu
Silviu Jecu
Ștefan Keresztes
Iosif Lică
Cornel Lichiardopol
Dorin Lixândroiu
Constantin Luca

ETAPĂ DE ÎNĂLȚĂRI

Începutul unei dezbateri	3
Ghid de interviu	5
Cîteva explicații	7

	9
	12
	12
	14
	15
	16
	18
	19
	20
	23
	24
	27
	27
	28
	29
	30
	32
	33
	35
	35
	36
	38
	38
	40
	42
	42
	43
	44
	45
	46
	47
	50
	50
	51
	56
	57
	61
	62
	67
	68
	72
	74
	77
	78
	79
	81
	85
	85
	86
	88
	89
	90
Orășul și elitele sale	93

Interviuri realizate de: Geanina Băltășeanu,
Georgiana Boroș, Aura Ciobotaru, Anca Coman,
Ionuț Iurea, Adriana Șandru, Adina Todor,
Andreea Claudia Dănilă,
Radu Colțea, Mihai Boloniș, Maria Tecu,
Ramona Vasilache, Ioana Ceapă Dobres,
Astrid Hamberger, Melania Gregori,
Alina Popa, Ioana Monolius,
Mihaila Ciocărlan

Andrei Bodi

ÎNCEPUTUL UNEI DEZBATERI

Consecventă ideii sale de a reflecta teme importante ale epocii prin care trecem, revista "Interval" și-a propus să dezvolte și teme legate de comunitatea brașoveană. Este o formă de a dezbate, cu profesionalism , probleme actuale ale vieții noastre . Seria numerelor dedicate Brașovului s-a deschis anul trecut cu numărul **Brașov- o nouă identitate**. Continuăm astăzi cu un proiect, spunem noi, foarte ambițios : primul număr dintre cele două dedicate unui subiect incitant : **Brașov- ce e de făcut**.

E, spuneam, un proiect care are ca bază un chestionar inițiat, în colaborare, de revista noastră și; de „Revista română de administrație publică locală“. Propunem astăzi prima parte a răspunsurilor primite la acest chestionar, urmînd ca în primul număr de anul viitor să continuăm, să amplificăm și să comentăm răspunsurile primite.

Am inițiat, iată, o dezbatere. Din cîte știm, în urbea noastră nu s-a petrecut pînă acum nici o dezbatere publică de asemenea dimensiuni. În timpul comuniștilor ea ar fi fost imposibilă, acum nu s-a gîndit nimeni să deschidă o discuție publică privind realitățile brașovene de azi și de mîine. Am făcut-o noi. Spre deosebire de unii colegi de-ai noștri, nu cred că noi trebuia să așteptăm ca altcineva să deschidă o dezbatere despre Brașov. Am învățat în acești ani că a duce o idee pînă la capăt este o chestiune obligatorie pentru a ajunge în lumea civilizată. În plus, am mai învățat că, dacă ai idei, e bine să încerci să le pui tu în practică. Aștepîndu-i pe alții: oameni, instituții etc, mori cu ideea în brațe. Deschidem, și subliniez, deschidem o dezbatere. Punctele de vedere ce se intersectează în răspunsurile pe care le publicăm astăzi, reflectă preocupările și problemele unei întregi comunități. Cine să le reflecte dacă nu o publicație de cultură ? Unde își pot găsi ele locul mai fericit ?

Ceea ce realizează "Interval" prin acest număr este o *punte de comunicare* cu multiple conexiuni : ar fi mai înfîi relația, cea mai importantă, între cei care au răspuns și public. Cititorii noștri vor afla cum gîndesc o parte a brașovenilor, mulți cu funcții importante, prezentul și viitorul acestui oraș. Pe de altă parte, acest număr al revistei este și un prilej ca personalitățile care au răspuns să afle punctele de vedere ale celorlalți. Este, în plus, o invitație implicită pentru cei care și-au amînat răspunsurile , să participe la dezbatere. Zicala cu "pofta vine mîncînd", sper să se aplice și în cazul inițiativei noastre așa încît, în numărul de deschidere al anului 2003 să avem o imagine de ansamblu pentru ce inițiem astăzi. Dacă există o suferință majoră a urbei noastre acesta este, în opinia mea, tocmai *lipsa de comunicare*, faptul că deși se fac, uneori, lucruri deosebite, ele nu sînt cunoscute. Desigur, e și ignoranță, și invidie, și provincialism aici. E însă și o, cronică, aș numi-o, *lipsă de comunicare*. Or, acest număr ,ca și cel ce va urma la începutul anului viitor, nu face decît să devină elementul care își dorește să coaguleze opinii diverse, puncte de vedere contradictorii dar și convergente, care merită cunoscute.

“Interval” e , în aceste numere **Brașov-ce e de făcut**, un spațiu, “un interval” al întâlnirii. Așa a fost concepută ideea acestui număr când, împreună cu colegul și prietenul meu Ștefan Ungurean ne-am gândit “ce ar fi de făcut” într-un nou număr privind Brașovul. Ideea chestionarului e a lui Ștefan Ungurean, un om de mare generozitate și un sociolog de prim-plan care, ca noi toți, nu-l așa ?, își iubește urbea. Și, iubindu-și orașul, își iubește și țara.

Firește, acest “tur de forță” n-ar fi putut fi realizat fără contribuția studenților din anul IV de la Facultatea de Drept și Sociologie a Universității “Transilvania”, cărora le mulțumesc acum și aici. Nu e deloc ușor să reușești să intervievezi un număr record de brașoveni, oameni cu diverse responsabilități, prinși fiecare în, uneori, foarte stresanta muncă de zi cu zi.

Deschidem dezbateră în acest număr, 17-18 al revistei noastre. Am rînduit răspunsurile în ordinea alfabetică a intervievaților. Parte din răspunsuri apar acum, parte vor apărea în primul număr din 2003. Cu atât mai mult, invitația rămîne deschisă pentru cei care vor să răspundă întrebărilor noastre.

Așa cum spuneam, și în acord cu viziunea noastră asupra a ceea ce este o revistă de cultură, “Interval” se deschide către prezent și către viitor. Revista își păstrează caracterul prospectiv, proiectiv, viu. Înțelegem să respectăm tradiția acestui oraș european multicultural, deschizînd-o spre valorile europenității de care marasmul comunist a încercat, cu îndărătnicie, să ne despartă.

Într-o dinamică, pe care toți ne-o dorim ascendentă, a Brașovului, acest număr și cel cu care vom deschide anul editorial 2003 deschid o dezbatere pe care o dorim continuată . Spre binele Brașovului și întru prosperitatea lui atât de dorită de noi toți.

GHID DE INTERVIU

1. Definiți Brașovul din următorul registru de termeni :

Dimensiunea cultural-spirituală

Dimensiunea universitară

Dimensiunea istorică

Dimensiunea politic-civică

Dimensiunea industrială

Nod comunicațional

Dimensiunea comercială

Dimensiunea turistică

Dimensiunea financiară

2. Cum vedeți Brașovul peste 20 de ani, definiți-l din același registru de termeni. Argumentați opțiunea dumneavoastră.

3. Ce idei ați văzut sau ați auzit că s-ar fi pus în practică în alte orașe și credeți că s-ar putea aplica în Brașov ?

4. Numiți trei probleme urgente ale Brașovului ! Sunt acestea și cele mai importante ? Dacă nu, care sunt cele mai importante ?

5. Ce soluții vedeți pentru rezolvarea acestor probleme ?

6. Numiți trei probleme urgente din perspectiva domeniului dumneavoastră de activitate ! Sunt acestea și cele mai importante ? Dacă nu, care sunt cele mai importante ?

7. Ce soluții aveți pentru rezolvarea acestor probleme ?

8. Și acum să ne oprim puțin la dimensiunea culturală. Dacă ar fi să analizăm dimensiunea culturală- care credeți că sunt:

punctele tari ale dimensiunii culturale

punctele slabe ale dimensiunii culturale

oportunitățile- proiectele care ar duce la dezvoltarea culturii în Brașov

9. În final, doriți să mai adăugați ceva la cele ce s-au spus până acum ?

Coordonator de proiect: lector universitar doctor Ștefan Ungurean

Interviurile au fost realizate de un grup de studenți din anul IV al Facultății de Drept și Sociologie a Universității "Transilvania" din Brașov:

Geanina Băltățeanu, Georgiana Boroș, Aura Ciobotaru, Anca Coman, Ionuț Iurea, Adriana Șandru, Adina Todor, Andreea Claudia Dănilă, Radu Colțea, Mihai Bolonyi, Maria Tecșa, Ramona Vasilache, Ioana Ceapă Dobre, Astrid Hamberger, Melania Gregori, Alina Popa, Ioana Manoliu, Mirel Negruț, Oana Stoian

Cîteva explicații ale redacției: "Interval" .

Am ordonat interviurile alfabetic. În acest număr se regăsesc interviurile de la A la L, urmînd ca în primul număr din 2003 să se regăsească interviurile de la M la Z., precum și alte interviuri care, din diferite motive, nu au putut fi cuprinse în acest număr. Îi asigurăm pe cei intervievați că toate, și subliniem, toate interviurile acordate vor fi publicate.

Pentru interviurile standard am numerotat răspunsurile fără să mai reluăm întrebările. Acolo unde au existat întrebări suplimentare, am păstrat și întrebările pentru că altfel răspunsurile și-ar fi pierdut din claritate.

Numărul 20 al revistei noastre, primul pe anul viitor, va cuprinde, pe lîngă răspunsuri și o serie de concluzii ale anchetei.

Mulțumindu-le celor care ne-au răspuns vă urăm lectură plăcută.

BRAȘOV – CE E DE FĂCUT

Nicolae Albu

Director SC Aro Palace SA

1. Din perspectiva dimensiunii *universitare*, putem remarca, în primul rând, tradiția învățământului superior și universitar brașoven. Brașovul se poate mândri cu unități de învățământ de renume (mă refer tot la perioada veche), liceul Șaguna, care este ancorat într-o tradiție seculară în Brașov, la marile personalități pe care le-a dat această instituție de învățământ, care s-au valorificat în instituții de învățământ superior. În perioada trecută, nu de mult, Brașovul s-a remarcat ca unele din cele mai puternice centre universitare ale țării, fiind specializat pe o universitate cu profil tehnic având în vedere structura socio-profesională a Brașovului, ca rezultat a politicii de industrializare accentuată, dusă în perioada de dinainte de 1989. Se remarcă institutul Politehnic ca unul dintre cele mai puternice din țară, un institut politehnic bine cotate, recunoscut peste hotare. Pe lângă institutul Politehnic, au apărut de asemenea Facultatea de Științe, Institutul Politehnic de trei ani. Dar în ultimii ani se remarcă o expansiune și o diversificare a structurii universitare brașovene: apar facultăți noi pe lângă cele vechi, au loc restructurări, redimensionări ale structurilor existente. Dacă învățământul tehnic, marchează un ușor regres, datorită situației actuale, apar alte facultăți, Facultatea de Drept, Facultatea de Medicină și așa mai departe, care au dus la o diversificare a posibilităților de studii în Brașov, la o ridicare a nivelului cultural și universitar a Brașovului, deci la o nouă dimensiune a

Brașovului din acest punct de vedere. Putem vorbi despre o nouă dimensiune universitară, prin calitate, prin structură, prin diversificarea posibilităților de studiu.

În ceea ce privește *dimensiunea industrială* a Brașovului, dacă până nu demult, Brașovul era a doua putere industrială a țării, ca dimensiune și ca volum de activitate, ca indicatori fizici și valorici ai activității industriale, în momentul de față avem de-a face cu o restructurare din temelii a acestei dimensiuni. Faptul că industria brașoveană trece printr-o perioadă de criză acută, printr-o perioadă de recesiune, e o consecință a tot ceea ce se întâmplă în structura economiei naționale. Și industria noastră face parte din acest complex național industrial, care trecând prin transformările recente pe care le știm: restructurare, privatizare, lichidare – în unele situații – este direct legată de acest fenomen, este o verigă într-un lanț și aceste efecte se propagă inclusiv în Brașov, deși Brașovul ca și calitate industrială avea ceva de spus în contextul național și internațional. Mă refer la producția de tractoare, la producția de camioane, la producția combinatelor chimice de la Făgăraș, Victoria, mai ales la producția specială din industria de apărare care făcea obiectul exportului și s-au adus sume importante din acest export, de-a lungul anilor. Mai nou asistăm la o utilizare insuficientă a capacităților de producție, la fenomene de șomaj, la fenomene de reducere drastică a cererii în domeniile respective, practic, o moarte lentă a industriei brașovene. Reculul este deosebit de puternic și în plan social, având în vedere că majoritatea forței de muncă din Brașov, era ocupată în această activitate industrială.

Din perspectiva aceasta, în momentul de față deși s-au încercat câteva formule de privatizare, având în vedere dimensiunile mari ale acestor firme, nu s-a reușit mare lucru. Remarcăm apariția unor întreprinderi mici care încearcă să preia producția anumitor repere, anumitor piese sau subansamble, care ar concura la realizarea produselor considerate tradiționale pentru Brașov. Unii fac arbori cotiți, alții fac cuzineți. Au preluat, în niște mici ateliere, aceste producții și încearcă să participe la realizarea produsului finit, care are o deosebită complexitate; mă refer la tractoare, camioane. Apar noi întreprinderi, în special în domeniul prelucrării lemnului, având în vedere faptul că ne aflăm într-un bazin silvic deosebit. Toată lumea încearcă să câștige să câștige mult, în timp scurt, se face o exploatare nerațională a resurselor lemnoase. Se încearcă exportul acestor produse, care au un stadiu redus de prelucrare, eventual chereștea sau bușteni debitați într-o anumită formă, numai să meargă la export, să se încaseze bani în detrimentul nostru. O prelucrare superioară, sub formă de mobilă sau sub formă de diverse subansamble ar fi mult mai benefică, atât pentru acești investitori sau mici producători, cât și pentru economia de ansamblu a județului nostru.

Încercări timide au loc și în alte domenii: unii fac steaguri, unii fac pâine, unii au încercat să rezolve problema prin închirierea unor contracte de loan și execută confecții, tricotaaje pe care le exportă în CE. Dar dimensiunea este mult prea redusă pentru a da o ocupare cât mai optimă a forței de muncă disponibilizată din marea industrie brașoveană, reconversia socială și profesională nereușind să rezolve această problemă a șomajului, a unui venit minim garantat pentru populația disponibilizată din marea industrie brașoveană.

Din punct de vedere turistic, Brașovul este un important bazin turistic, după București este a doua zonă turistică a țării (și după litoralul românesc). Toată lumea cunoaște condițiile naturale pe care le oferă

Brașovul. Baza turistică pe care o posedă este destul de învechită, necesită reparații, modernizări, mai ales că standardele turistice n-au rămas aceleași cu cele din anii '70, când aveam un turism de masă, când satisfăceam exigențele turiștilor străini care veneau în Brașov. Aceste cerințe au evoluat, baza a rămas cam aceeași, ba dimpotrivă, s-a și degradat, prin utilizare excesivă. Suntem puși în fața unei situații: de a nu satisface exigențele calitative ale noului turism, circulația turistică în această zonă fiind destul de restrânsă și axându-se în principal pe unități din Brașov, cum e Aro-Capitol, cum e Poiana Brașov, Hotel Sportul, Alpinul, care sunt într-o stare fizică de degradare avansată. Se încearcă, pe alocuri, o revigorare a acestui turism, prin investiții care s-au realizat în Poiana Brașov, la „Bradul“, „Sportul“, „Poiana“. De asemenea, deși zona Poienii Brașov a fost privatizată integral, investiții spectaculoase nu s-au făcut nici la „Alpin“, nici la „Ciucaș“, nici la alte hoteluri. Au apărut mici unități, mici pensiuni, care încearcă să preia o parte din fluxul de turiști, o serie de vile, de pensiuni, în zona Brașov, în zona rurală a Branului, unde asistăm la o reorientare a circulației turistice, interne în special, bucureștenii care veneau pe Valea Prahovei, se opreau la Sinaia, Predeal, mai nou vin până la Bran, unde sistemul acesta de pensiuni private încearcă să satisfacă această cerință.

Unități turistice de mare anvergură n-au apărut. Pe planșetele proiectanților sunt mai multe unități turistice de perspectivă. Problema este de finanțare, este foame de capital, o lipsă de capital. Prețul creditelor fiind destul de mare, în condițiile actuale ale pieței este greu de realizat o investiție spectaculoasă.

2. Peste 20 de ani? Peste 20 de ani Brașovul va fi de nerecunoscut din punctul de vedere al unor parametri aflați într-o dinamică mai accentuată, mă refer din punct de vedere universitar, industrial: vor dispărea toți acești coloși care în această perioadă sunt într-o stare muribundă, vor apare noi firme

mari pentru a valorifica, totuși, potențialul acestei forțe de muncă disponibilizate și care nu-și găsește o întrebuințare corespunzătoare acum. Dar, marea industrie și industria poluantă își vor reduce ponderea și Brașovul va evolua mai mult spre un oraș universitar, turistic; turistic, în primul rând. Va fi un oraș turistic, dezvoltat din punct de vedere al afacerilor și aici mă gândesc la apariția unor noi bănci în peisajul brașovean, a unor noi instituții. Baza turistică va cunoaște o modernizare continuă și va redeveni ceea ce a fost odată, adică o destinație turistică atât pentru turiștii români cât și pentru turiștii străini. Dar asta doar într-o bază turistică modernă, competițională din punct de vedere calitativ, cu ceea ce se întâmplă afară. Industria v-am spus: vor apare noi firme, mai puțin în industria grea, care poluează. Va fi o evoluție benefică din punct de vedere calitativ. Calitatea va avea o dinamică crescătoare în această perioadă. Ca o consecință, și nivelul de trai și calitatea acestuia va fi în creștere.

3. N-am văzut nici o idee. Totul e să se dărâme, asta-i singura idee: să demolăm ce mai avem.

4. Cea mai urgentă este ocuparea forței de muncă disponibilizată. O reconversie socială și profesională reală și urgentă.

5. Da. Soluții sunt. Să se creeze noi locuri de muncă. Asta-i problema guvernului: să creeze acele condiții și acel cadru legislativ care să permită dezvoltarea sectorului privat, și de stat, ca să creeze noi locuri de muncă. Deci, susținerea actualelor sectoare de activitate și susținerea apariției altor sectoare, printr-o politică investițională corectă: să fie un cadru legislativ și să fie resurse financiare.

O altă soluție ar fi valorificarea potențialului natural al zonei și al orașului, deci, potențialului natural și antropic al Brașovului.

6. Crearea unui cadru legislativ care să permită dezvoltarea și modernizarea sectorului turistic.

Formarea și specializarea cadrelor care lucrează în turism, pe alte principii decât cele

de până acum și care nu mai corespund. Deși există aceste instituții, funcționează pe principii vechi.

Crearea condițiilor pentru o mai bună circulație turistică în zonă. Mă refer la infrastructură în special, la circulație internațională.

7. Eu am o primă soluție: am luat un credit și voi moderniza acest hotel.

Pentru a doua problemă: nu ține de mine. Soluția asta ține de cadrul instituționalizat legal. Deci, să se redimensioneze aceste instituții de învățământ în domeniul financiar și al specializării cadrelor de turism.

A treia problemă: cadru legislativ pentru a se atrage investitori, pentru a se crea condiții pentru o valorificare mai eficientă a capitalului deținut de investitori.

8. Brașovul are puncte tari. Din acest punct de vedere este „Cerbul de Aur”, este un festival al teatrului contemporan care se desfășoară aici, este o activitate culturală destul de susținută în Brașov. Este Filarmonica, Teatrul Dramatic, Teatrul Muzical, care au o bună activitate.

Punctele slabe: n-au finanțare. Au bani puțini. Sunt necesare fonduri pentru a-și dezvolta baza materială, pentru a crea condiții mai bune și să plătească artiștii. Muzele Brașovului sunt foarte valoroase dar cu aceeași problemă: bani pentru renovare, pentru întreținere, bani alocați pentru cercetare.

Oportunități: Filarmonica n-are un sediu. Trebuie bani pentru un sediu pentru Filarmonică. Teatrul are și el niște zeci de ani. Trebuie niște bani pentru renovare, niște bani pentru a-i plăti pe amărâții ăia care joacă pe mai nimic și-s muritori de foame. Concertele Filarmonicii din Brașov, care-i una dintre cele mai valoroase din țară, deși sunt urmărite de foarte mulți spectatori, nu ating acel fond care să permită susținerea unei activități serioase.

1. Dimensiunea istorică, turistică şi industrială

2. Dimensiunea istorică, turistică şi industrială

Proiecte necesare: valorificarea aspectului medieval al Cetaţii Braşovului prin refacerea monumentelor; construirea unui aeroport şi a unei autostrăzi; restructurarea industriei braşovene conform tradiţiei, dar şi necesităţilor actuale ale pieţei interne şi internaţionale

3. La Oneşti, pentru o comunitate de trei ori mai mică ca cea din Braşov, s-a construit o bibliotecă de nivel european. O comunitate fără acces facil la informaţie, nu are şanse de progres.

4. Căi de acces la nivel internaţional; sistem de informare aliniat standardelor internaţionale; organizarea turismului ca modalitate de atragere a banilor

5. Proiecte de atragere a unor investitori străini, pregătirea personalului de specialitate

6. Construirea unui local adecvat pentru biblioteca oraşului (centru de informare a comunităţii); organizarea de stagii pentru bibliotecari şi manageri în ţară şi în străinătate; corectarea Legii bibliotecilor.

7. –

8. Un punct tare al dimensiunii culturale ar fi tradiţia muzicală, iar unul slab ţine de dimensiunea universitară, în special de slaba dezvoltare a învăţământului de factură umanistă, de lipsa unor manifestări cu caracter naţional şi internaţional. Ar putea deveni nişte manifestări importante: Festivalul muzicii de cameră, Festivalul de teatru. S-ar putea organiza expoziţii în colaborare cu marile muzee ale lumii, târguri internaţionale de carte.

1. Dimensiunea cultural-spirituală, din punctul meu de vedere poate fi privită numai sub aspectul moştenirilor, ca să zic aşa etnice, şi anume coexistenţa pe aceste planuri ale celor trei etnii: germană, maghiară şi română, sigur cu variaţiile, să spunem aşa de proporţii în sensul în care până prin 1700, chiar după, majoritatea era germană, săsească, după 1800 majoritatea era maghiară. În 1900-1910 apăruse aşa un echilibru de 33%, 33%, 33% pentru cele trei etnii, iar după 1920 majoritatea a deţinut-o etnia română, iar etnia germană din păcate aproape că a dispărut în acest moment. Şi atunci aceste variaţii de proporţii, dar în principal coexistenţa celor trei etnii, şi-a pus amprenta pe moştenirea cultural-spirituală a Braşovului. Şi chiar dacă sunt unii care încearcă să facă uitată această amprentă, mai ales consistentă din partea etniei germane, ea există şi nu poate fi neglijată.

2. Dacă lucrurile evoluează în direcţia în care din păcate evoluează probabil că peste 20 de ani vor dispărea mare parte din aceste amprente, mai ales că, am mai spus, foarte mult se încearcă să se facă uitate aceste amprente de opt, nouă secole. Condamnabilă această uitare. Se demonstrează chiar prin reacţia unor forţe politice, care atunci când se fac lucrări de conservare a unor instituţii de prestigiu care poartă aceste amprente, imediat sar la gâtul celor care au asemenea iniţiative. În acest sens este interesant, în ghilimele interesant, de urmărit reacţia unor forţe politice, mai ales din partea guvernamentală, care de exemplu atunci când Consiliul Judeţean are iniţiativa de a restaura o clădire, un bastion, Zidul Cetaţii sau altele, spun că fondurile sînt cheltuite ilegal. Asta-i o moştenire UTC-istă, razi tot ce nu-ţi convine. În acest sens nu numai componenta etnică trebuie rasă; ajunge să ne aducem aminte de tot ce a ras regimul

Ceaușescu în centrele vechi ale orașelor, nu numai în Ardeal, ci și în București.

3. Din punctul de vedere al celor moștenite, Brașovul are nevoie de proiecte și de fonduri de conservare a ceea ce mai există. Orașe de dimensiuni mult mai mici, recent am văzut în Ungaria unul bombardat în timpul celui de-al doilea război, fac eforturi pentru a-și conserva ceea ce au reușit să mai păstreze sau ceea ce a mai rămas după bombardament. Sau orașul Kosice din Slovacia. De asemenea a reușit să își conserve centrul vechi într-un mod deosebit. Deci n-am dat exemple de țări foarte dezvoltate din Europa de vest, ci am dat două exemple din două țări care au făcut parte tot din tabăra comunistă.

Sigur că prima problemă este să existe interes din partea Administrației Locale Județene. În Brașov din partea Administrației Locale Județene există clar interes în acest sens. Dacă există acest interes atunci există suficiente propuneri de proiecte din partea Uniunii Europene, de unde se pot obține și fonduri pentru a conserva cele moștenite. Din punct de vedere al viitorului Brașovului în perspectivă culturală, Brașovul ar avea nevoie neapărat de o clădire pentru operă, de un centru cultural multifuncțional. Nu este admis ca un oraș de talia Brașovului, după poziția geografică pe care o are, după poziția de zonă turistică, să nu aibă o clădire cu săli multiple de conferințe. În Brașov este efectiv imposibil să se organizeze o conferință, nu de anvergură, ci una cu participare medie. Am avut ocazia prin diferite deplasări în străinătate să văd în Suedia, în Norvegia orașe cu populație de 30-40 de mii de locuitori care au organizat fără probleme lucrări ale comisiilor din cadrul Adunării Generale europene. Ar fi nevoie pentru ca această dimensiune cultural-spirituală să aibă un spațiu de manifestare suficient, de un centru de conferințe sau centru cultural. La fel, e nevoie și de o clădire destinată operei.

Puteți numi trei probleme urgente ale Brașovului?

Fără dar și poate, problemă importantă

este faptul că nu există drum ocolitor, deci centura de ocolire. Asta este o temă pe care politica o dezbate de 12 ani, dar pînă acum nu a reușit să facă nimic. Probabil în concepția multor politicieni sunt probleme care nu trebuie rezolvate ca să mai aibă și în următorul mandat ce promite. Este inadmisibil că în 12 ani această ocolitoare nu s-a putut rezolva. Efectele sînt dăunătoare asupra stării sănătății populației din zona respectivă, asupra stării clădirilor, asupra mediului.

Apoi, așa zisa groapă ecologică. Trebuie găsită o rezolvare și în această privință.

Pentru Brașov, o problemă foarte mare este încălzirea, știut fiind că e un oraș cu o climă destul de rece. Dacă cineva urmărește în ultimii ani evoluția climei, atunci constată că pe harta temperaturilor Brașovul se prezintă cu cele mai scăzute temperaturi. Asta înseamnă că din păcate populația Brașovului trăiește în frig începând chiar cu sfârșitul lui august, mai ales în aceste blocuri care au fost construite din beton armat și care seamănă din punctul de vedere al interiorului cu ambientele din criptă. Efectul asupra sănătății oamenilor este, în astfel de amplasamente, catastrofal. Și atunci dacă se pun probleme de încălzire de la 1 septembrie pînă la 1 iunie, practic asta se întîmplă în Brașov, cu intensitate mai mică sau mai mare, atunci aici ar trebui găsite soluții de privatizare.

Dacă ar fi să analizăm dimensiunea culturală, care credeți că ar fi punctele tari, punctele slabe și oportunitățile?

Punctele tari sunt cele de tradiție. Și tot așa stilul în care specialiștii în dezinformare au încercat să impună asupra Brașovului caracterizarea de oraș proletar, oraș industrial, nu prea se potrivește. A existat o perioadă de 30-35 de ani în care aducerea unor mase mari de oameni din toate zonele țării a răsturnat echilibrul acesta cultural al Brașovului. Orașul a rămas totuși un oraș cu multe valențe culturale. Brașovul a dat și lumii și României destule personalități, destule personalități au făcut studii la Brașov,

cel puțin cele liceale, multe personalități și-au continuat activitatea la Brașov, indiferent dacă este de vorba de personalități culturale sau religioase. Asta demonstrează că Brașovul nu merită eticheta de oraș proletar, cum încercau unii să-l definească. Moștenirea, tradiția Brașovului, înseamnă un punct tare.

Poziția lui geografică e, de asemenea, un punct tare. Din punct de vedere cultural îi dă o șansă în plus. În Brașov, cu toate necazurile vremurilor zise luminoase, a reușit să supraviețuiască filarmonica. Avem și o operă cu foarte mulți tineri, foarte talentați. Și trupa de teatru e formată în majoritate din tineri.

Ca punct slab aș numi viața politică și mai precis, ineptia politicianilor care se află în poziții de decizie. E drept însă că exclud din discuție Consiliul Județean unde, începând cu anul 2000, și nu pentru că sînt eu acolo neapărat, s-a creat un suport solid pentru sprijinirea culturii. Din păcate la noi amestecul politicului este peste măsură în domeniul culturii și al învățămîntului, ceea ce este inadmisibil în orice stat democratic. Și aici se face un teren de luptă politică și atunci unii îi încurcă, din motive politice pe ceilalți. Deci depolitizarea vieții culturale și a învățămîntului ar reprezenta soluția optimă.

Vasile Bejan

Profesor univ. dr., Președintele comisiei pentru cultură a Consiliului Județean Brașov

1. Numesc: dimensiunea universitară, apoi pe cea financiară și pe cea turistică deși ar trebui introdusă în discuție și dimensiunea industrială. Din punct de vedere al potențialului industrial, Brașovul va avea un rol deosebit. Dacă va avea un primar care va ști ce să facă, se vor dezvolta dimensiunea turistică și cea universitară, pentru că istoria se construiește pe păstrarea mediului și pe dezvoltarea științei. Pe de altă parte, dimensiunea industrială se leagă de cea uni-

versitară pentru că aici există o rezervă de profesioniști. Brașovului i-ar sta bine să devină o Genevă a României, să-și clădească viitorul în cultură, turism, finanțe pentru că are tradiția conviețuirii a trei etnii care, odinioară, au fost egale în punct de vedere numeric. Brașovul e unul dintre cele mai interesante orașe ale României și poate deveni atractiv dacă vom alege, în 2004, un primar foarte bun. Brașovului îi trebuie ca primar un om cu o vastă cultură care să fie și gospodar.

2. Cum văd Brașovul peste 20 de ani? Plin de lucruri de arătat. Cu hoteluri curate și frumoase și în jurul lui cu o industrie mică și complexă care să susțină orașul. Doresc Brașovului să folosească rezerva de cadre de care dispune. Asta depinde doar de cei ce-l conduc.

3. Ceva deosebit pentru copii și tineret. Apoi, modul în care arată clădirile. Brașovul e frumos, mai trebuie să fie și curat. Ar trebui o Tîmpă luminată, ca orașul să se vadă de la zeci de kilometri și cred că problema se va rezolva. Am vorbit cu domnul președinte Căncescu în acest sens.

4. Problemele uргente ale Brașovului sînt industria, a cărei declin face ca mulți oameni să sufere și situația influențează și mediul universitar. Apoi poluarea și nu în ultimul rînd aeroportul. Dacă Brașovul vrea să fie un oraș european atunci el are nevoie de un aeroport. Doar așa vom avea nevoie de parteneri.

5. Pentru zona industrială ar trebui să disociem, de principiu, producția care nu mai are piață și soarta oamnelor. Sînt de fapt două lucruri diferite și neînțelegerea acestui fapt ne-a adus aici. Dacă le tratăm diferit vom găsi soluții.

Poluarea e o problemă delicată, cu mai multe soluții: ocolitoarea, groapa ecologică, CET-ul.

Aeroportul e o problemă care ține de strategia factorilor locali și de posibilitățile de a-l considera o prioritate.

6. Pentru mine, ca profesor, ce mai gravă problemă ține de resturcturarea profesiilor

absolvenților, care trebuie adaptate nevoilor actuale. Și aici văd necesitatea încurajării unor centre de cercetare noi pentru că oferta către producție, care e singura creatoare de plusvaloare, pornește de la concepție. Dacă nu e creație, nu e nimic.

7. Un forum al specialiștilor pe lângă mediile politice pentru ca deciziile puterii să nu mai fie subiective. Lipsește o strategie globală, se întreprind măsuri la întâmplare, fără a analiza atent prioritățile. Toate acestea conduc la nevoia ca specialiștii din diferite domenii să fie consultați de mediul politic.

8. Brașovul a fost un oraș industrial și a atras profesioniști în domeniul industriei. Ei nu au contribuit întotdeauna la formarea unui spirit cultural complex. Ideea de a dezvoltă Universitatea pe toate dimensiunile a deschis o altă perspectivă. Tocmai acesta e motivul pentru care văd Brașovul ca o Genevă a României, cu o dimensiune culturală care să înglobeze mediul universitar, istoria și care să aibă legături ferme cu dimensiunea turistică și cu cea financiară. Toate acestea ar face din Brașov un oraș cu adevărat dinamic: plin de oameni de afaceri, de oameni de cultură, de turiști.

Ca punct slab aș vedea lipsa oportunităților de a-ți petrece timpul liber.

Sintetic, ca oportunități aș vedea: dezvoltarea mediului școlar și universitar, cu accent pe conceperea unei civilizații europene; extinderea colaborării cu cât mai multe orașe europene pentru a realiza un adevărat schimb, care să producă modificări ale mentalității; conservarea și dezvoltarea patrimoniului pentru a le oferi turiștilor un mediu plăcut și armonios.

Gabriela Borcea

Jurnalist de televiziune

1. Dimensiunea turistică: Brașovul e poziționat într-o zonă cu potențial; dimensiunea industrială: așa a fost construit în ultima sută de ani; se relansează din punct de vedere industrial; nod comunicațional:

din punct de vedere rușier.

2. Oraș turistic; oraș comercial, ca urmare a dezvoltării pe plan turistic. Cred că obligatoriu un oraș turistic e și un oraș comercial; mi-e greu să estimez în ce măsură se va dezvolta din punct de vedere industrial; va rămâne sigur nod comunicațional.

3. Efortul susținut pentru dezvoltarea litoralului s-ar putea aplica și pe Brașov cu rezultate similare; organizarea unui mare centru expozițional și a unor sesiuni de târguri ar da rezultate în Brașov – vezi Cluj.

4. Probleme urgente și importante în următoarea ierarhie: lichidarea marilor întreprinderi cu pierderi; dezvoltarea serviciilor în turism; restaurarea și valorificarea părții vechi a orașului.

5. Soluții: dezvoltarea serviciilor în turism: training și încurajarea celor ce vor să efectueze astfel de activități; muncitorii din fabricile lichidate să lucreze la renovarea centrului vechi al orașului

6. Probleme: cultura managerilor în domeniul administrării unui business; legislație prea severă, restrictivă și aplicată inconsecvent; mediul politic față în față cu pasivitatea publicului larg. Toleranța electoratului în fața atitudinii politicienilor.

7. Soluții:

– Training. Ideea va veni în timp. Dacă ar exista un cadru organizat, s-ar întâmpla mai repede. Camera de Comerț lucrează prost.

– Orice lege, înainte să ajungă la Parlament, ar trebui dezbătută în mediul în care are efecte. Nu există lobby ca instituție. Nu există asociații profesionale suficient de dezvoltate care să aibă un cuvânt greu de spus când o lege se pune pe tapet. Sărăcia și corupția din administrația publică locală fac ca legile să fie inconsecvente. Administrația publică e prost plătită, de unde și tentația unui târg.

– Creșterea civismului. Școala pregătește prea mult din punct de vedere teoretic și prea puțin pentru viață. Vezi Educația civică.

8. Puncte tari: câțiva intelectuali de marcă – scriitorii Crăciun, Bodiu, Mușina, doi sociologi, Mihăilescu; avantajul de a fi oraș

istoric.

Puncte slabe:

– Lipsa de fler, orientare și unitate a intelectualilor; nu pot să inițieze proiecte de anvergură și să le ducă la capăt. Finanțare s-ar găsi dacă ar fi uniți. Lumea culturală brașoveană se întoarce către sine, se închide, nu se deschide.

– Învățământul universitar e prost dimensionat. Nu se face o cercetare privind cererea pe piața forței de muncă. Învățământul universitar privat e tolerat de dascăli cu vechime și reputație în învățământul de stat.

– Lipsa de modernism. Există lucruri vechi de când lumea, care pot și puse într-o lumină modernă.

Oportunități: festivalul de Dramaturgie – vezi Sibiu. Se leagă de modernism; junii; fiecare anotimp să aibă în Brașov un mare festival/târg; organizatorii de evenimente culturale nu știu să le facă atrăgătoare. Nu știu să facă un happening; oportunități nu există, ar trebui făcut un efort susținut, începând de la legislație. Astfel se generează oportunități.

Dan Botea
director FPIMM

1. Oraș în dimensiunea istorică, păstrător al tradițiilor mai multor etnii: germană, maghiară, română etc. Este nod comunicațional și logistic. Are potențial turistic și comercial dar e prost exploatat.

2. Nod comunicațional, informațional și logistic; va fi una dintre primele trei destinații turistice ale României; oraș comercial – financiar (pol al regiunii centrale a României).

Proiecte necesare: centru promovare-informare turistică, rețea; strategie de proiecte de dezvoltare (portofoliu) la nivel județean; alianță a organizațiilor economico-

sociale cu misiune legată de dezvoltare.

3. La Timișoara: strategie de dezvoltare la nivelul administrației locale; la Sibiu: sistem informațional; oricare alt oraș civilizat: centru de informare turistică.

4. Încurajarea firmelor mici axate pe producție și servicii; dezvoltarea rațională și strategică a turismului; cadru de formare nod informațional și logistic.

Sunt și cele mai importante.

5. Implicarea administrației locale; conducători potriviți; independență locală.

6. Reducerea fiscalității; oprirea instabilității legislative; lichidarea firmelor de stat generatoare de pierderi. Cred că sunt importante toate.

7. Lobby la nivelul parlamentarilor și guvernanților pentru a lua măsurile corespunzătoare; măsuri de conștientizare și informare la nivel local, inclusiv prin mass media; oferirea (prin eforturile administrației centrale și locale) de alternative reale de reintegrare socială persoanelor aflate în dificultate în actuala criză.

8. Punctele tari ale dimensiunii culturale: tradiția istorică; melanjul cultural etnic; cadrul universitar.

Punctele slabe ale dimensiunii culturale: lipsa suportului administrației; partizanatul politic; lipsa instituțiilor culturale de tradiție.

Oportunitățile – proiectele care ar duce la dezvoltarea culturii în Brașov: biblioteca virtuală a Brașovului; festival cultural autentic; mai multe sedii ale consulatelor/reprezentanțelor culturale străine; oferirea spațiilor centrale pentru manifestări cu impact.

9. Abordarea pe care o încercați trebuie să meargă cât mai pragmatic posibil. Trebuie să identifice problemele reale și posibilele soluții (așa cum încercați). Posibil ca doar o cercetare calitativă cu persoane care își cunosc domeniul și pot depăși interesele individuale și politice, să ducă la ceva.

Publicați în „Transilvania Express” rezultatele studiului. Fiecare are nevoie să conștientizeze cum ne privim și ce dorim.

Maria Botezatu

Președinta Colegiului Farmaciștilor din Brașov

1. Brașovul este definit din perspectiva a trei dimensiuni:

Dimensiunea universitară

Brașovul este un important centru universitar bazându-se atât pe învățământul de stat cu o anumită tradiție cât și pe cel privat aflat într-o puternică dezvoltare.

Dimensiunea industrială

Un oraș cu precădere industrial, Brașovul se găsește în ultimii ani într-o accentuată decădere, găsindu-se totuși printre principalele centre industriale din țară.

Dimensiunea istorică

Deloc de neglijat, această dimensiune se găsește într-o strânsă legătură cu cea turistică. Izvoarele arheologice, literare și epigrafice demonstrează că orașul are o bogată istorie, demnă de luat în seamă și un motiv de mândrie pentru toți cetățenii.

2. Probabil că dimensiunea ce va suferi cea mai puternică transformare în următorii 20 de ani este cea industrială a cărui progres sau regres este într-o strictă dependență de dezvoltarea țării și de măsurile luate atât pe plan național cât și local. Din punct de vedere universitar se speră că Brașovul va înregistra o continuă creștere ajungând în cele din urmă unul din principalele centre universitare.

În ceea ce privește istoria, aceasta trebuie conservată și în permanență reîmprospătată în mințile tinerelor generații

3. Dacă ar fi să ofer o sugestie, acesta ar fi construirea unei șosele de centură. Nu este o idee nouă, aflându-se de mai mult timp în problematica Consiliului Județean Brașov, dar ar ajuta la decongestionarea traficului și cu siguranță chiar și la mai buna păstrare a unor monumente istorice.

4. Lipsa locurilor de muncă; slaba valorificare a potențialului turistic; lipsa locuințelor pentru tineri.

5. a) Ca prime soluții ar fi captarea unor investiții străine și privatizarea giganților industriali, realizându-se astfel stoparea concedierilor și chiar posibilitatea unor angajări.

b) Cum deja Brașovul deține un puternic potențial turistic sunt necesare doar investiții pentru modernizare și întreținere. Ceea ce se pune în discuție este o mai puternică și chiar mai agresivă „reclamă turistică” atât în țară, dar cu precădere în afara granițelor.

c) Un prim pas a fost făcut deja în această privință printr-un program guvernamental, fiind necesară o mai mare extindere și poate o mai bună colaborare pe plan local.

6. Nedecontarea contravalorii rețetelor compensate și gratuite în termen; stimularea unei concurențe neloiale și a unor servicii mai slabe calitativ prin instituire de plafoane întocmite arbitrar; lipsa totală a protejării asiguratului, de către CASJ și CNAS.

7.1. Colectarea de către reprezentanții CAS a mai multor fonduri și utilizarea lor într-un procent mai mare în cadrul județului; desființarea plafoanelor, deoarece „boala” nu poate fi plafonată; modificarea legii asigurărilor de sănătate avînd ca punct de plecare drepturile și necesitățile imediate ale asiguratului.

8. Printre punctele tari trebuie amintite cele menționate mai sus la dimensiunea universitară cât și bogata activitate teatrală, atât dramatică cât și prin teatrul de operă și operetă. Problema nu este un element de noutate. Pe de altă parte problema finanțării nu este un element de noutate, fiind deja veșnică problema finanțării defectuoase în ceea ce privește cultura. Se cere o sensibilizare a omului de rînd, care, prizonier al problemelor de zi cu zi, tinde să uite de cultură dar și o sensibilizare a celor ce sunt în măsură să acționeze pentru a duce la dezvoltarea culturii.

1. Dimensiunea istorică, dimensiunea cultural-spirituală, dimensiunea turistică

Dimensiunea istorică cred că este cea mai relevantă. Suprapusă peste cea cultural-spirituală, alcătuiește identitatea orașului.

Brașovul este un oraș medieval cu un farmec unic, cu prestigiu de tip transilvănean solid. Dimensiunea sa spirituală este o mixtură suav aromată, constând din sobrietate săsească, sunet de orgă, vizita incognito a lui Matei Corvinul, hărțile lui Honterus, Crai Nou, armurieri. Cultura / spiritul de azi nu mai sunt autentice și nici foarte valoroase... cu două – trei notabile excepții: revista Interval, Prima Școală Românească (datorită profesorului Olteanu). Orașul este relativ dinamic, dar pe coordonate mai degrabă anarhice, uneori anacronice. Turismul pare a-i reda importanța din trecut. Brașovul din ochii turistului este o splendoare.

2. Dimensiunea istorică, dimensiunea cultural-spirituală, dimensiunea turistică + dimensiunea comercială (tradițională)

– Toate edificiile cu valoare istorică vor fi restaurate și refuncționalizate.

– Vor fi 2-3 evenimente culturale anuale de prestigiu, intrând în tradiție, dintre care cel puțin unul va fi de factură istoric-evocatoare.

– Toți elevii vor cunoaște istoria și personalitățile orașului și le vor respecta.

– Turismul va fi preponderent de tip cultural, iar oferta va fi una pe măsura valorii „fantasmatică” a orașului.

– Orașul își va relua și rolul comercial (tradițional), dimensiune nu foarte interesantă în Brașovul de azi.

3. a) Firmele foarte puternice preiau costurile restaurării unor monumente.

b) Este încurajat, apreciat, stimulat, premiat, mediatizat voluntariatul cultural, începând de la vârste mici (școala primară).

c) Centre culturale animate de persona-

lități semnificative sunt instalate și în cartierele periferice.

d) Teatrul iese în stradă, Filarmonica la fel.

e) Ziarele locale au supliment cultural cel puțin săptămânal, scris cu competență, atractiv, explicativ, antrenant: cu evenimentele ce vor urma, cu comentarii la ce a fost, cu evenimente de anvergură din alte părți.

f) La începutul anului, se mediatizează puternic Calendarul cultural al orașului pe un an de zile.

g) Știrile de la TV locale prezintă concis, dar riguros, și evenimentele culturale. Arată pregătirile pentru un eveniment. Prezintă actorii. Laudă sponsorii. Personalitățile culturale sunt la fel de mediatizate ca și cele politice sau sportive.

h) Tinerii sunt călăuziți spre muzee. Acolo fac workshop-uri. Profesorii le explică. Tinerii fac desene. Scriu eseuri. Astfel, rămân cu ceva, se aleg cu ceva; încep să aibă păreri personale și să le exprime.

4. Roman SA, Tractorul SA (plus agresivitatea sindicală sterilă); canalizarea (se întâmplă dezastre când plouă); străzile, trotuarele.

Plus conflictele politice ireductibile, care sunt reflectate de starea de confuzie latentă în care se află orașul.

Poate nu sunt cele mai importante... dar importantă rămâne problema educațională a mentalității („îmi iubesc orașul!“).

5. a) muncă în străinătate, 2-3 ani, pentru cei relativ tineri, locuri de muncă în construcții, renovări, drumuri, etc. + secții de producție redimensionate și performante

b) canalizarea: cu bani europeni și forța de muncă de la a)

c) străzile, trotuarele: din impozite locale, împrumuturi, bani europeni și forța de muncă de la a)

Atenuarea rivalităților politice. Punerea orașului în prim plan, ca scop.

6. a) Învățământul superior brașovean (de stat): atrofiat (neperformant, anacronic, fără personalitate); supradimensionat ca număr de studenți; incapabil de a îmbogăți dimensiunea cultural-spirituală a orașului

b) Organizare de evenimente culturale:

mediatizare defectuoasă, sporadică, neprofesională, acră, debilă; imposibilitatea pronosticării realiste a cheltuielilor; împotrivire sau pasivitate din partea anumitor instituții din afara culturii care ar putea prelua rolul stimulator (bănci, societăți de asigurări, firme mari, etc.).

7. a) schimbarea strategiilor de management; redimensionarea corectă a numărului de studenți; introducerea în programă a câtorva discipline formatoare profund umaniste (indiferent de profilul facultăților), urmărind ca absolvenții să fie și *oameni*, nu numai specialiști pe domenii

- b) ziariști maturi, specializați în cultură; tarife, costuri clare (fără șpăgi sau suprataxe); organizațiilor de prestigiu să li se finanțeze de către Consiliul Local și Consiliul Județean proiecte anuale; instituțiile cu putere financiară mare să susțină aceste proiecte.

8. Dimensiunea culturală: care credeți că sunt:

Punctele tari ale dimensiunii culturale

- Facultatea de Filologie și Revista *Interval*

- Muzeul de Istorie, Prima Școală Românească, Biserica Neagră, Filarmonica

- Multiculturalitatea orașului (Etnovember și November Active Art)

- Liceul de Arte

- Festivalul de Jazz

- Centrele culturale din Casa Baiulescu

- Muzicanții de pe Strada Republicii

Punctele slabe ale dimensiunii culturale

- cultura civică

- izolarea culturală a cartierelor muncitorești

- Teatrul Dramatic, Opera

- lipsa unei politici culturale puternice la nivel de municipiu

- organizarea unor manifestări culturale de factură kitsch, în dauna celor autentice și mai riguroase

- nimeni nu cunoaște bine istoria Brașovului

- lipsa relațiilor culturale reale cu alte orașe din Transilvania

Oportunitățile - proiectele care ar duce la dezvoltarea culturii în Brașov:

- Zilele / Serbările Brașovului să devină cumva tematice: Evul Mediu, Renașterea, sec. 19, sec. 20 (comunismul! De ce nu?), sec. 21

- Curți cu meșteri, pictori, sculptori, galerii, cafenele mici, muzică adecvată

- Elevii, studenții, ucenicii să fie implicați în organizare

- Festivalul Muzicii de Cameră

- Proiecte mici stimulative pentru „identitatea de brașovean“

9. Ar fi mai bine să ne întâlnim pe grupuri și să discutăm.

Nicolae Bujdoi

Profesor universitar doctor, decan al Facultății de Drept și Sociologie din cadrul Universității „Transilvania“

Vă rog să identificați Brașovul în funcție de trei dimensiuni, pe care le considerați cele mai importante.

Dimensiunea turistică, dimensiunea istorică și dimensiunea industrială.

Puteți să și argumentați de ce ați ales aceste trei dimensiuni?

Dimensiunea istorică, având în vedere locul unde se află Brașovul situat, în sudul Transilvaniei, la confluența cu alte trei provincii românești, spațiu în care au conviețuit și conviețuiesc populații de etnii diferite, împreună cu populația românească majoritară. Spațiu în care au trăit, și au creat mari personalități sau temporar au învățat sau au locuit la Brașov. Știm că Brașovul nu este un spațiu în care s-au purtat nu știu ce lupte sau bătălii, dar până la urmă nu așa se face istoria! Este un spațiu însă care, înconjurat de diverse cetăți medievale, spune ceva despre valoarea istorică a acestei localități, așa cum era ea pe atunci, cu sute de ani în urmă. Nu poți să nu adaugi în ultimă instanță și faptul că există foarte multe case memoriale, bastioane care aduc aminte de adevărul istoriei Brașovului, încărcată de

evenimente, personalități. Aduag și subliniez că Brașovul și brașovenii au întreținut de secole cele mai variate relații cu populații și instituții din țările învecinate, din Europa în general. Deci asta ar fi motivația la dimensiunea istorică.

La dimensiunea industrială, lucrurile plonjează mai mult la trecut, dar n-aș putea acum să spun că Brașovul nu mai este industrial! Chiar dacă în mod inevitabil, în ultimii zece, doisprezece ani dimensiunea aceasta s-a restucturat substanțial. Era firesc, pentru că știm că industria brașoveană și în special construcția de mașini a fost artificial supardimensionată. Aceste aglomerări industriale create în urma acestei dezvoltării industriale brașovene au dat oamenilor de lucru dar au și creat probleme pe care Brașovul de atât dată nu le avea! Deci a fost o migrație de populații din zonele mai puțin dezvoltate, în special din partea de est a țării, din Moldova, care au găsit de lucru la Brașov, dar consecințele după decenii se văd. Prin faptul că aceste industrii nu mai sunt atât de dezvoltate azi la Brașov, aceste populații sunt marginalizate din cauza lipsei siguranței locurilor de muncă, sunt nevoite să facă un drum invers acum, din locurile de unde au pornit atât dată cu trei, patru decenii în urmă. Deci aș vedea dimensiunea industrială pe două planuri: pe acest plan Brașovul a rămas totuși în mentalul românesc ca un oraș foarte industrializat, dar în același timp, de această industrializare puternică se leagă multe consecințe greu de surmontat astăzi în dezvoltarea municipiului Brașov. Inclusiv ceea ce am spus mai înainte, sechelele lăsate de o dezvoltare industrială haotică, populațiile care trebuie să facă drumul invers și care nu întotdeauna lasă în urma lor ceva urme de civilizație sau de trecere printr-un oraș care a fost foarte civilizat. Dimensiunea industrială se reduce la ora actuală nu atât la o creație inginerescă sau tehnică, științifică, cât mai ales prin încercări, paleative de supaviețuire a unei dimensiuni care nu mai este un gigant, dar care caută să supraviețuiască într-o singură idee: de a da o ocupație forței de muncă încă numeroase care a rămas în

câteva unități de acestea tot supraindustrializate.

Dimensiunea turistică cred că este prima care trebuie subliniată, nu atât prin ceea ce s-a realizat, cât prin potențial. Eu zic că potențialul turistic al Brașovului și al împrejurimilor aferente municipiului este prea departe de a fi fost încă explorat îndeajuns! Pus în folosință, cu atât mai puțin! Deci pe această dimensiune turistică, pe frumusețile și posibilitățile pe care le oferă pentru recreere, pentru o simbioză firească a omului cu natura, cu minunatele peisaje, priveliști pe care le oferă zona Brașovului! Aș insista pe acest lucru pentru că turismul poate fi benefic în mai multe feluri. Însă părerea mea e că Brașovul, la ora actuală nu și-a găsit o specificitate în ceea ce privește atragerea vizitatorilor! Practic Poiana Brașov, cu ceea ce a însemnat ea cu ani în urmă este în continuare punctul de atracție, dar aceasta este prea puțin!

Rămânând în același registru de termeni, cum vedeți Brașovul peste douăzeci de ani?

Ar trebui făcut ceva de pe acum, în mod coerent, de către instituțiile abilitate, pentru definirea într-adevăr a unei dezvoltări raționale a acestui oraș. La ora actuală nu sesizez că ar exista preocupări coerente și evidente pentru a defini o dezvoltare a municipiului și a împrejurimilor! De aceea dacă ieșim în imediata apropiere a Brașovului, spre Stupini, de pildă, dar și alte ieșiri, constat că partea edilitară, urbanistică a Brașovului a suferit niște mutații. Nu înțeleg cum s-au aprobat o serie de construcții care nu au nici o legătură cu stilul modern și eficient, nu înțeleg cum s-au apropiat atât de mult imobilele de carosabil – chiar așa aș vrea să rețineți. De ce nu există o estetică și mai ales o disciplină în construcții? Ar fi de dorit un mai bun control în ceea ce privește modul în care sunt elaborate planurile de dezvoltare urbanistică, cum sunt cunoscute. Deci aproape toate ieșirile din Brașov sunt, după părerea mea, nerealizate din punct de vedere turistic, stradal, estetic. Aici, pentru viitor, aș vedea un ansamblu de ineale, de imobile și clădiri edilitare, de locuri de

recreație și turistice atât spre partea Râșnovului, cât și a Stupinului, a Văii Timișului, spre Săcele. Acestea în sensul în care restrângerea fizică a spațiului din centru – este foarte puțin spațiu aici care mai poate fi gospodărit – să se compenseze cu o extindere rațională și îndeajuns de estetică pentru ca Brașovului să i se adauge într-adevăr niște carate la care orice cetățean aspiră acum și peste două decenii. Aș vedea Brașovul și sub alt aspect. O problemă a orașului este circulației pietonale și parcare. S-au luat o serie de măsuri paleative: ori s-a mai lărgit un tortuar, ori s-au mai stâmtat alte zece trotuare pentru a lărgi carosabilul, ori s-au mai pus niște bare pentru a proteja față de cei care nu respectă spațiul public, ceea ce a urât în într-un fel multe din străzile din Brașov, multe din căile de acces. Este exasperantă problema parcarilor în Brașov! Această problemă, deși este mereu criticată în presă, la diferite întruniri, se pare că este o fatalitate a comunității, o fatalitate cu care s-a încărcat primăria și pentru care nu se întrevede o soluție la ora actuală. Este o enervare cotidiană a posesorilor de autoturisme și o enervare cotidiană chiar și a pietonilor! Aș vedea în Brașov, peste nu știu câți ani, dezvoltate parcuri fie supraetajate, fie subterane. Costurile sunt mari dar merită încercat să găsim un proiect pentru următorii zece, cincisprezece ani. O degajare, o restângere drastică a mijloacelor de transport în comun cu gabarit foarte mare! Nu-și mai au rostul troleibuzele acestea cu dimensiuni lungi, autobuzele acestea de gabarit mare care cu greu au acces pe străzi înguste, în Brașov, oraș de munte. Aș vedea din punct de vedere al transportului în comun, unul realizat cu mijloace suplă, rapide, private, care să poată să fie și estetice, dar și economicoase! Aș mai vedea Brașovul, asta în visele cele mai frumoase, îmbunătățit sub aspectul reparării și înfrumusețării cel puțin a fațadelor tuturor clădirilor. La ora actuală, față de cum știam eu Brașovul când am venit aici, acum treizeci și șase de ani, când am absolvit facultatea, cu tot ce s-a făcut în ultimii ani, arată urât! E

adevărat că sărăcia este mare acum, posibilitățile de refacere a fațadelor și acoperișurilor sunt mici. Aici aș vedea o combinație de fonduri publice și de fonduri private pentru că un oraș se prezintă în primul rând prin edificiile sale! Iar dacă e vorba de edificii, aș putea spune că edificiile noi care au apărut, arată frumos, sunt placate frumos, băncile, sediile de instituții, de asigurări sociale, dar în împrejurimi arată deplorabil! Căile de acces cu noroi. Nici măcar nu au pietriș! Drumurile rurale sunt mai bune decât ele! Am fost de curând la Banca Română de Dezvoltare, la ASIROM, la alte instituții, care au niște căi de acces greu de exprimat în cuvinte! Cred că nici în ultimul sat din România nu mai există așa ceva! Ce folos de plăcările acelea ale clădirii respective, geamurile fumurii, cu termopane, cu siluetele zvelte ale clădirilor când în jurul lor domnește mizeria și nepăsarea plus neprofesionalismul celor care au proiectat și celor care au dat în folosință aceste clădiri, fără să se ocupe și de ambient! Pentru că în fond aici este problema! Brașovul la ora actuală suferă din punct de vedere ambiental! Față de ceea ce a fost cu decenii în urmă nu are mai multe locuri ambientale care să te atragă și în care fie ca pieton, fie ca om care merge la serviciu, fie ca om care se duce să se distreze nu simte confortul cotidian! Sunt locuri puține de confort cotidian și de aceea aș dori ca peste ani Brașovul să se refacă din acest punct de vedere! Să se refacă și să adauge ceva! De altfel asta vreau să spun: dezvoltarea din ultimii douăzeci, treizeci de ani la Brașov în unele privințe mai mult a stricat, după părerea mea, decât să vină în completarea a ceea ce a însemnat din punct de vedere istoric, turistic, comunicațional

Puteți să-mi numiți trei probleme urgente ale Brașovului?

Cea mai urgentă problemă a Brașovului este problema parcarilor autovehiculelor care este administrată la modul execrabil de responsabili precum și interzicerea accesului transportului greu în străzile centrale, deci realizarea unei ocolitoare a Brașovului. Altă problemă urgentă a Brașovului, este pro-

blema transportului în comun. Cum am spus și mai înainte, să se renunțe radical la mijloacele de transport grele pentru că Brașovul este un oraș de munte cu străzi care nu permit acest lucru, să se treacă la un transport cu mijloace rapide, un transport civilizat! O altă problemă a Brașovului este civilizația blocului, în special siguranța cetățenilor mai ales în zone și cartiere marginase.

Le considerați pe acestea ca fiind și cele mai importante?

Cel mai importante care se și pot face în câțiva ani!

Din perspectiva domeniului dvs. de activitate puteți să-mi numiți tot așa, trei probleme urgente?

O problemă urgentă ar fi realizarea la Brașov a unui centru sau complex cultural de înaltă ținută! Lipsesc și locul și inițiativele! Aici contează foarte mult și cadrul pentru creația cultural-artistică și asimilarea produselor ei de către oameni. De aceea trebuie început un centru cultural spiritual care să ofere spațiu, să încite oamenii de cultură la o frecventare continuă, care să-i atragă pe tineri! Aceasta ar fi o prioritate: un centru cultural, spiritual al Brașovului, un complex de fapt! Dar înainte de toate ar trebui un centru civic la nivelul mileniului trei. O altă prioritate, din punctul meu de vedere, la Universitatea Transilvania, este dezvoltarea ei mai mult pe componentele solicitate de piață. Deci încă producem în universități, în general în țară, dar și la Brașov, pe stoc. Nu e rău! Cu cât mai mulți oameni au mai multe studii, cu atât națiunea pare mai înnobilită spiritual! Dar să nu uităm și latura pieții. Piața cere ceva și se pare că încă nu am reușit în dezvoltarea universitară să facem față pieței, mai ales pentru următorii ani. Și o a treia problemă, din punctul meu de vedere, al profesiei, sunt oameni foarte competenți în domeniul științelor umaniste, în Brașov, și cred că o prioritate ar fi coeziunea lor, mai bine spus pendularea lor în jurul unei reviste, unei publicații. Dar nu o publicație de eveniment cotidian, ci una de cultură serioasă, de cultură sociologică, filosofică,

literară, care într-adevăr să ofere posibilitatea unor dezbateri de acest gen.

Dacă ar fi să analizăm puțin dimensiunea culturală, care credeți că sunt punctele tari ale ei?

Dimensiunea culturală a Brașovului are practic ceva din toate genurile creației cultural-spirituale, dar performanțele sunt destul de timide. Toate aceste componente sunt prezente, dar nu există, se pare, încă un stil aparte, o aură culturală, transilvană, în Brașov. Adică o aură cu note de profunzime, de mare virtuozitate tehnică și estetică care să fie o incitație și un exemplu pentru generațiile ce vin.

Considerați că acesta este un punct slab?

Și slab... N-aș vrea să fiu tranșant! Cred că e treaba de implicație! Sunt foarte mulți oameni de pregătire universitară, culturală în Brașov, însă ceva lipsește din calitatea vieții cultural-spirituale.

Aristotel Căncescu

Președintele Consiliului Județean Brașov

1. Cele trei dimensiuni după care se poate contura definirea Brașovului sunt: cea istorică, cea industrială și cea turistică.

2. În primul și în primul rând, îl văd în Europa! Un oraș industrial și turistic, sau poate nu neapărat în această ordine. Cel mai dezvoltat din România din punct de vedere al investițiilor străine. Potențial există, concentrat în locuitorii acestei zone cât și din punct de vedere al resurselor financiare.

3. În țara noastră, dar mai ales în străinătate, există o preocupare continuă pentru păstrarea mărturiilor vechi care atestă originea și continuitatea culturală și istorică a unui popor. În acest spirit se înscriu inițiativele mele de refacere a zidului istoric al Brașovului, refacerea clădirilor vechi și dezvoltarea orașului nostru ca și centru istoric, turistic și muzeal.

4. Problemele urgente ale Brașovului sunt multe. Ceea ce este foarte urgent este

realizarea ocolitoare, noi fiind singurul oraș mare care nu dispune de o astfel de șosea de mare importanță în descongestionarea traficului și protejarea mediului. Legat de acest subiect se poate menționa aici și realizarea Autostrăzii Brașov—București cât și proiectele privind turismul din județul nostru.

5. Soluția pentru rezolarea acestor probleme sunt banii și procurarea acestora reprezintă problema noastră cea mai importantă. Astfel, se pot accesa credite externe, se caută atragerea investițiilor străine și separat de aceasta, o altă soluție pentru găsirea unor fonduri, ar fi privatizarea regiilor.

6. APA, așa cum se știe, este sursa noastră de viață. Este important pentru sănătatea locuitorilor să rezolvăm problema canalizării, epurarea apei uzate și protecția ei cât și a mediului înconjurător.

7. Soluțiile pentru rezolarea acestor probleme sunt tot cele legate de bani. Se pot accesa pentru aceasta fonduri ISPA, BERD sau BEI, se pot realiza proiecte Phare sau bani de la bugetul județean care, de fapt, reprezintă bani din buzunarul nostru, al contribuabililor.

8. Punctele tari ale dimensiunii culturale sunt legate de faptul că o cetate din sec. al XIII-lea revine treptat la strălucirea de odinioară prin renovarea vestigiilor medievale, prin realizarea Centrului Multicultural înființat la Biblioteca Județeană „G. Barițiu” și, nu în ultimul rând, al Operei din Brașov.

Punctele slabe ale acestei dimensiuni culturale o reprezintă lipsa unor fonduri suficiente care face să treneze unele activități și altele chiar să nu se poată desfășura cum ar trebui. De asemenea, ne lovim tot mai des de aspectul lipsei de informare a publicului în privința vieții culturale a orașului nostru.

Proiectele care ar duce la dezvoltarea culturii în Brașov ar fi cele din cadrul programului Cultural 2000, Phare și alte surse diverse.

Gabriela Chefneux

Consiliul Britanic Brașov

1. Aș defini Brașovul prin dimensiunile universitară și cultural-spirituală – pe care le văd corelate, industrială și turistică. Dimensiunea universitară și cultural – spirituală se manifestă în principal prin existența facultăților cu specific umanist: facultatea de filologie, de drept și sociologie, de muzică... Se face simțită prezența acestor facultăți prin ponderea puternică în bibliotecă a utilizatorilor foarte diferiți. Prezența studenților la Biblioteca Centrală se datorează și lucrărilor pe care trebuie să le scrie, cred că acestea ar putea fi publicate. Lucrurile se întâmplă dacă știi. Spre exemplu, activitățile dezvoltate în colaborări, universitatea și Primăria Municipiului Brașov, cele organizate de Consiliul Britanic Brașov... Acestea au o pondere puternică.... de 5-6 ani... au o zonă puternică, în sensul creării unei tradiții. Apreciez colaborarea între spațiul cultural și cel universitar ca una bună.

Dimensiunea industrială – am aflat din Anuarul Statistic 2000 că întreprinderile mici și mijlocii au o pondere de 60% și dacă nu ar fi și economia neagră acest procent ar fi probabil mai mare. O problemă care îi preocupă în special pe locuitorii vechi ai Brașovului sunt marile întreprinderi de tipul Tractorul. Ascensiunea de care beneficiază IMM-urile în Brașov cred că va duce la schimbări ale mentalității.

Dimensiunea turistică – Brașovul este foarte frumos. Un album de arhitectură cu aspecte ale orașului Brașov ar fi binevenit. Cred că ar trebui văzute casele de pe strada Castelului cu arhitectura caselor din Centru.

2. Schimbările cred că sunt de formă. Cred că Brașovul este din punct de vedere economic pe locul 5 sau 6 în țară. Revenind pe cele alese... universitar o să se dezvolte mai mult, în special relația profesor – student.... Cred că în facultăți vor apărea elementele fenomenului de multidisciplinaritate.

În industrie apreciez că va apărea

schimbarea de mentalitate, întreprinderile mici și mijlocii se vor dezvolta... cred că vor avea și mai multă stabilitate. Pentru zona turistică sper să se realizeze o corelație între prețuri și servicii... în turismul agrar să depășim starea actuală... să facem mai mult decât spunem... Arhitectural... cred că ar trebui să se intensifice tradițiile sașilor și a maghiarilor din zonă.

Ce mi se pare frumos este evenimentul „Zilele Brașovului”... Atmosfera în oraș este alta... Am ieșit seara și parcă era alt oraș... În schimb la alt fel de festivaluri situația este diferită...

Nu cred că schimbările vor fi profunde, dar se vor continua aceste linii.

3. Am auzit de Festivalul de la Sighișoara... și Brașovul se pretează foarte bine la așa ceva. Nu știu foarte bine ce se întâmplă în celelalte orașe... am văzut întâmplător la Timișoara un concert de muzică clasică în Parcul Central. Cred că și în Brașov s-ar putea organiza așa ceva...

Appreciez ca binevenite toate evenimentele care se desfășoară în Centrul orașului cu ocazia Sărbătorilor de Iarnă. Toate activitățile cresc sentimentul apartenenței comunitare și astfel ieși din instituția în care ești și trăiești și te deschizi spre altele.

Sâmbătă și duminică a fost un concurs de Desene pe Asfalt și acesta mi se pare un lucru bun.

Cred că ar trebui să se construiască legături între universități și școli. De exemplu studenții de la Silvicultură au activități pe Piatra Craiului, fără ca acestea să fie unele dirijate în cadrul instituției de învățământ.

4. Prima ar fi marile uzine, care nu s-a rezolvat. Și aceasta va continua să pună probleme de multe alte tipuri. Alta ar fi organizarea unor evenimente cu gust îndoielnic. Cea de-a treia ar fi implicarea elevilor de gimnaziu și liceu în activități civice. Ar trebui să fie desfășurate activități cu utilitate practică pentru comunitate... și nu e vorba de muzică (formații care să cânte cu diferite ocazii).

5. La prima... este doar o constatare... La celelalte două văd drept cea mai adecvată

soluție: o colaborare între Primărie, sectorul educațional și cel ONG. Poate ar trebui create centre pentru elevi, studenți pentru un loc de muncă... nu neapărat plătite... să știe că mai poți să faci altceva decât că mergi la mare și să stai acasă în timpul vacanțelor.

6. O colaborare mai mare între ce se întâmplă în școală și în afara ei. Deschiderea spre interdisciplinaritate ar fi un alt neajuns... Ar trebui ca elevii și studenții să fie ascultați din postura de beneficiari ai serviciilor educaționale, să înțeleagă motivul pentru care studiază mai multe discipline. Să fie o legătură clară între ce se întâmplă și de ce se întâmplă.

7. Am răspuns la întrebarea anterioară...

8. Nu cred că Brașovul este un oraș dezvoltat cultural... amprenta industrială este încă puternică... După părerea mea sunt focare puternice care să dea... sunt locuri izolate în care apar aceste fenomene dar care nu beneficiază de informare atât de puternic cum au alte evenimente.

Spre exemplu, la facultatea de filologie există cercul de literatură... nimeni nu știe de el... Mi se pare că sunt focare în care se întâmplă ceva, dar nu se știe despre ele.

Punctul slab – nu sunt cunoscute în afara publicului specializat și nu au un impact foarte mare. Oportunitățile sunt corelațiile tuturor grupurilor, cercurilor și organizarea unor evenimente de amploare cu o periodicitate de o dată, de două ori pe an.

9. Cred că a început un drum și sunt un număr tot mai mare de persoane care se afiliază acestor activități, idei.

1. Dimensiunea cultural spirituală, dimensiunea istorică și dimensiunea turistică.

2. Dimensiunea universitară- pentru că Brașovul merită să fie un centru universitar mare, recunoscut pe plan mondial. Să nu uităm că de aici au plecat mulți oameni valoroși care ne-au reprezentat în toate colțurile lumii, iar copiii noștri au dus mai departe renumele acestui oraș și continuă să-l ducă- aici fac referire la fiica mea care actualmente este studentă la facultatea de Drept de la Strasbourg (Franța).

Nod comunicațional – mă refer la multitudinea de firme străine și activitățile din diferite domenii unde orașul nostru se află pe primele locuri privind dezvoltarea relațiilor internaționale și unde, de asemenea, se țin foarte multe conferințe și simpozioane la cel mai înalt nivel. De exemplu vizita ambadorului Franței și al SUA care au propus proiecte de colaborare benefice pentru orașul nostru.

3. Nu știu ce idei s-au pus în practică în alte orașe, dar aici ar trebui mai multă lumină. Acest oraș ar trebui să arate ca Las Vegas în miniatură, mai multe fântâni arteziene și multe flori. Ar fi minunat să se poată pune în practică toate acestea și multe altele. Avem oameni minunați care ar putea face minuni în acest oraș.

4. Îmi este greu să numesc numai trei probleme urgente pentru că ele sunt de ordinul zecilor, dar voi enumera totuși trei, în ordinea urgenței: curățenie maximă, cerșetorii (care ar trebui să dispară definitiv) și transportul în comun.

5. Propun firmelor de salubritate să-și facă datoria zi și noapte, cerșetorii să fie trimiși chiar la închisoare, acolo unde este cazul- iar transportul în comun- aici este problema- să accepte concurența.

6. Domeniul meu de activitate se reduce la un singur cuvânt: educație. Întrucât lucrul cu oamenii este extrem de complex, atunci când nu există respect nu se poate face nimic.

Totul ar trebui să înceapă de la grădiniță- educația ar trebui primită de mic copil.

8. Puncte tari: avem cu ce ne mândri din punct de vedere cultural (monumente, muzică, teatru, operă), oameni cu valoare culturală.

Puncte slabe: nu știm să punem în valoare cele de mai sus, iar nivelul de trai nu permite să avem o dimensiune culturală; poate (într-o altă viață).

Proiecte: cred că unui oraș ca Brașovul i-ar sta bine să aibă o sală de operă bună.

Lemonița Chiriac

Președinte al Comunității elene din Brașov

1. Dimensiunea istorică, dimensiunea comercială și dimensiunea financiară.

Brașovul mai are urme de dimensiune istorică, este clar o dimensiune comercială, prea puțin turistică și prea mult financiară.

Este o dimensiune istorică dar nu se pune în valoare trecutul istoric pe care îl are orașul. După părerea mea fără istorie suntem nimeni. Este, apoi, o dimensiune comercială pentru că aici totul se vinde. Este cea mai frumoasă zonă a României, dar zace neexploataată. Ceea ce se face acum în Brașov nu se cheamă exploatare turistică. Este un oraș dominat de dimensiunea financiară pentru că suntem invadați de bănci, fără a avea însă acces, la propriu, la ele.

2. Văd Brașovul, peste 20 de ani, ca pe un oraș cultural-spiritual pentru că este extraordinar de multă spiritualitate și cultură în acest spațiu. Îl văd ca un oraș istoric exploatat din punct de vedere turistic. Îl doresc un nod comunicațional important și îl mai doresc puternic financiar pentru a se pune în valoare capitalul uman care există.

3. În Iași, comparativ cu Brașovul, există o mai mare investiție în valorificarea și păstrarea istoriei, a arhitecturii, a culturii, a celor care au trăit pe acele meleaguri.

În Brașov exista un amalgam de minorități și este păcat că nu se valorifică ceea ce acestea dețin.

4. Curățenie, restaurare, dezvoltare turistică, găsirea unor soluții pentru a pune la punct aceste lucruri va determina și o creștere a fondului financiar al orașului iar în momentul în care acest fond va crește și oamenii din oraș vor trăi mai bine.

5. Aceste probleme nu se pot rezolva decât printr-o bună conducere: autoritățile locale să fie realmente interesate de progresul acestui oraș indiferent din ce spectru politic fac parte.

6. O mai bună finanțare, pentru a putea reprezenta România cu fruntea sus și o mai bună valorificare a patrimoniului fiecărei minorități, diversitatea etnică fiind unul dintre avantajele majore ale orașului.

7. Există specialiști pentru a găsi soluțiile adecvate.

8. Puncte tari:

Unul dintre cele mai tari puncte îl constituie festivalurile corale organizate în Brașov.

Teatrul este un punct forte în Brașov, dar și acesta, datorită situației financiare, începe să-și piardă publicul.

Puncte slabe: lipsa unei săli de spectacole, concerte, manifestări artistice; organizarea acestor acțiuni în masă, spre exemplu Festivalul Berii, concerte rock-pop în centrul orașului pe stradă.

Un punct foarte slab al culturii în Brașov îl reprezintă cartea. Lumea nu mai cumpără cărți pentru că sunt foarte scumpe și nu mai sunt accesibile cititorului.

Proiecte: Totul depinde de autoritățile locale. Atâta timp cât se manifestă interes pentru cultură și nu numai pentru câștig imediat, se pot rezolva toate aceste probleme.

Arcadie Ciubotaru

Profesor universitar dr., Cancelar general al Universității „Transilvania” Brașov

1. Ca o primă definire a Brașovului este cea de vechi centru de învățământ al țării.

Încă mai poate fi definit ca un centru industrial reprezentativ, iar dimensiunea turistică reprezintă un punct de atracție.

2. Peste 20 de ani dimensiunea predominantă va rămîne cea turistică deoarece există condițiile necesare pentru dezvoltarea acestei dimensiuni; se va dezvolta și dimensiunea universitară.

3. Cred că un festival de folclor care să reunească interpreți naționali și internaționali, va favoriza și dimensiunea turistică.

4. Ca o prima problemă și cred că cea mai importantă este cea socială, situația tinerilor care trebuie ajutați și susținuți la început de drum.

Componenta educațională este de asemenea o problemă asupra căreia trebuie reflectat. Și desigur, CURĂȚENIA.

5. Colectarea banilor de la datornici; creșterea rolului școlii, implicarea ONG-urilor la nivel preșcolar și școlar; necesitatea exercitării autorității statale (prin taxe, impozite, amenzi)

6. Asigurarea unui pachet legislativ în concordanță cu structura proprietății și legislația internațională; crearea structurilor de autoritate care să oblige la aplicare; conștientizarea populației vis-a-vis de importanța pădurii ca factor de mediu necesar vieții.

7. Implicarea reprezentanților județului în forul legislativ pentru inițierea de legi; mărirea competenței și autorității inspectoratului teritorial de mediu și silvic; măsuri de popularizare.

8. Ca puncte tari poate fi menționat învățământul superior, iar ca puncte slabe teatrul. Ar trebui acordată o mai mare atenție revistelor de cultură din Brașov.

1. Istoric, pentru că această componentă istorică determină tot ceea ce este Brașovul astăzi. Biserica Neagră și Cetatea Brașovului, dincolo de niște pietroaie determină spiritul Brașovului și se regăsește în toate celelalte dimensiuni. Pe dimensiunea istorică se sprijină construcția Brașovului.

Brașovul a fost și este încă un oraș industrial important. Sunt încă o sumedenie de uzine și întreprinderi viabile și altele care pot fi puse pe picioare. Brașovul este, după București, orașul cu cei mai mulți specialiști în domeniul industrial.

Este evident că Brașovul este un oraș turistic. După litoral și București, Brașovul și zona înconjurătoare, reprezintă prima destinație turistică.

Se face turism de agrement, cultural, de recuperare sau de relaxare. Brașovul continuă să fie o atracție pentru turiști, chiar dacă partea referitoare la servicii este departe de a fi satisfăcătoare.

Brașovul are o capacitate de cazare învechită, de aceea, în acest domeniu, este loc întotdeauna de investiții. Un pas înainte s-a făcut totuși, prin apariția unor hoteluri, moteluri și restaurante private care fac, într-o oarecare măsură, concurență celorlalte, care au existat și în perioada comunistă.

2. Cum va arăta Brașovul peste 20 de ani depinde de clasa politică și de voința reprezentanților acestei clase, care se pare că nu prea au preocupări vizavi de Brașov.

În 20 de ani spiritul brașovean va renaște, Cetatea Brașovului va începe să fie prezentă în sufletul fiecărui brașovean.

Încet – încet, brașovenii, vor începe să facă ceea ce făceau înaintașii lor, adică lucruri trainice, solide și frumoase, vor reveni în spiritul celor care au construit Biserica Neagră.

În 20 de ani industria Brașovului o să fie restructurată, realizându-se mai multe conexiuni cu occidentul. Peste 20 de ani, Brașovul o să aibă o industrie conectată la

economia europeană.

În 20 de ani Brașovul o să fie mai aproape de ceea ce înseamnă turism european, deja sunt semne că o să ajungă la acest nivel. O să se diversifice zonele în turism, ceea ce îi va aduce Brașovului încă un punct în plus.

Peste 20 de ani Brașovul o să fie unul dintre orașele cu calitatea vieții cea mai ridicată din România, dar o să fie și unul dintre cele mai scumpe orașe din România. O să fie un oraș în care o să te simți bine, în care îți va face plăcere să trăiești. Pentru a se ajunge la acest lucru cel mai important proiect, neînceput încă în Brașov, ar fi reforma în administrația locală; ar fi cel mai important proiect în ipoteza în care toți ceilalți își fac treaba.

3. Principalul lucru care ar trebui să se pună în practică ar fi ca elitelor din administrația publică să le pese de oraș, dar s-a văzut că în ceea ce privește Brașovul, pe aceștia îi doare în cot, iar de aici decurg toate lucrurile care nu merg prea bine în acest oraș.

Brașovul nu are o strategie culturală, o strategie de învățământ, o strategie în ceea ce privește turismul sau o strategie financiară. Pe nici una din aceste componente nu există gândire, celor care ar trebui să facă lucrurile acestea nu le pasă.

4. În primul rând, lipsa unei strategii de dezvoltare. Nu există gândire pe nici una dintre dimensiuni. Aceasta este cea mai mare problemă: Brașovul nu are o agenție de dezvoltare. Nu există dezvoltare, în primul rând, și apoi nu există o dezvoltare economică.

O altă problemă urgentă și importantă ar fi infrastructura.

5. Să voteze lumea cu cap. Să se uite la oamenii care au o viziune în ceea ce privește orașul, la cei care propun proiecte și cărora le pasă într-adevăr de oraș.

6. Consider că și din perspectiva domeniului meu de activitate, aceleași probleme necesită o rezolvare urgentă.

7. Sunt acelea și soluții.

8. Paradoxal, punctele tari derivă din restricțiile și frustrările acumulate în perioada

comunistă, unde oamenii au înțeles să evadeze în zona culturală.

Instituțional Brașovul stă foarte bine din punct de vedere cultural. Există teatru, teatru de păpuși, filarmonică, festivaluri de muzică de jazz, muzică de cameră, muzică ușoară etc.

Toate instituțiile și manifestările culturale atrag foarte multă lume și de aici putem trage o concluzie foarte importantă, și anume, că brașovenilor le este sete de viața culturală.

Principalul punct slab îl reprezintă lipsa unei gândiri și a unei coordonări privind viața culturală a Brașovului. Nu există o strategie adevărată în ceea ce privește dimensiunea culturală, în mare parte și datorită lipsei de implicare a administrației locale.

Proiecte-oportunități.

Brașovul are nevoie de o anumită structură la nivelul orașului prin care să se adune meseriașii din acest domeniu al culturii care pot realiza o strategie adevărată în acest domeniu.

9. Pentru ca Brașovul să fie cel mai civilizată și mai prosper oraș din România trebuie să existe o viziune. Acesta este lucrul care lipsește liderilor politici din Brașov.

Eleonor Ciurea

Profesor universitar doctor, prorector al Universității „Transilvania” Brașov

Definiți Brașovul din următorul registru de termeni. Alegeți-vă una, două, maxim, trei dimensiuni și definiți Brașovul pe baza lor/ei.

Toate-s bune. Nu prea se exclud, știți? Vreau să aleg domeniul universitar. Universitatea „Transilvania” din Brașov se clasează în primele zece universități după cel puțin două criterii: ca număr de studenți și ca număr de posturi didactice.

Fac o precizare: posturi didactice înseamnă atât cele ocupate cât și gradul didactic al celor care le ocupă. Sunt în Brașov

mulți profesori universitari, mulți dintre ei fiind conducători de doctorat.

Ca o a doua dimensiune o aleg pe cea industrială. Deși la ora actuală economia românească este în scădere, pe plan național Brașovul rămâne totuși un mare centru industrial, și sunt convins că va rămâne și pe viitor.

O a treia, dimensiunea turistică. Orașul în sine este un oraș turistic. Vin mulți vizitatori și sunt convins că pe viitor vor veni și mai mulți. Să nu uităm că, în plus, există Poiana Brașov.

Astea sunt cele trei care automat o presupune și pe a patra, dimensiunea financiară.

Cum vedeți Brașovul peste 20 de ani? Tot din același registru.

Deja eu am anticipat acest lucru. Toate sunt în creștere: și componenta universitară, și cea industrială, și cea turistică, deci, automat va fi și cea financiară.

Ce proiecte vedeți dumneavoastră necesare?

Proiecte, în sensul dezvoltării sau...

În sensul dezvoltării.

Aș merge pe ideea ca în Brașov lumea universitară să se implice mai mult în dimensiunea aceasta industrială, prin contracte de cercetare ca să pornească cu mai multă forță partea economică a Brașovului, atât cea industrială cât și pe cea turistică. La cea turistică noi avem o specializare la Științe Economice: Turism – Servicii. Avem și profesori de specialitate. Lumea universitară se poate implica mai mult atât în dimensiunea industrială cât și în cea turistică. Prin aceste colaborări o să crească dinamica economică a Brașovului.

Ce idei ați văzut sau ați auzit că s-au aplicat în alte orașe și credeți că ar trebui să se aplice și în Brașov?

E mai greu. Nu prea am văzut idei mărețe prin țară, cred că am greșit, idei există dar nu ajung ideile, trebuie puse în practică și e nevoie de mulți bani. Poate colaborări cu Fondul Monetar Internațional, contracte cu exteriorul... fără investiții serioase nu se poate face nimic.

Nu aveți nici un oraș mai la suflet?

Brașovul.

În afară de Brașov.

Cred că ar trebui, nu numai în Brașov, peste tot, mai multă curățenie și cred că ar trebui un aeroport pentru dimensiunea industrială și pentru cea turistică.

Numiți trei probleme urgente ale Brașovului.

Cea economică: dacă economia nu există nimic nu există. Dacă există economie înseamnă că există bani, înseamnă mai puțini șomeri, înseamnă că și noi, universitarii, avem studenți.

Brașovul totdeauna a fost un oraș spiritual – cultural, poate nu de mărimea Iașiului, sau a Clujului. Nu vorbim de București, Bucureștiul este capitala, este un caz special. Oricum, Brașovul rămâne unul dintre orașele cu o cultură și o spiritualitate deosebite.

O a doua problemă urgentă care ar putea fi?

Ar fi colaborarea aceasta, dar să fie o colaborare reală și nu fictivă dintre cercetarea locală, din cadrul universității, dimensiunea industrială și cea turistică. Aceasta nu poate exista atât timp cât întreprinderile nu au bani nici să-și plătească salariile, dar să mai și plătească pentru proiecte de cercetare.

Vedeți ceva soluții pentru rezolvarea acestor probleme?

Soluțiile ar fi și la nivel guvernamental. Nu știu de ce, până la ora actuală, în Brașov nu există marea privatizare. Dacă în anii '90, '91 chiar '92 privatizau marile întreprinderi Tractorul, Roman, Ghimbav alta era situația. Nici turismul în Brașov nu e privatizat decât parțial. N-am înțeles de ce.

Numiți trei probleme urgente din perspectiva domeniului dumneavoastră de activitate.

Și în învățământ, ca oriunde, nu poți face nimic fără bani. Avem prevăzut să multiplicăm și să dezvoltăm spațiile de învățământ. La ora actuală universitatea din Brașov are puține spații de învățământ și din această cauză nu putem face un orar bun atât pentru studenți cât și pentru cadrele didactice. Asta este o primă idee a conducerii

universității: să dezvoltăm spațiile de învățământ. Avem niște planuri, proiecte, sperăm că vom găsi și banii necesari.

Ce se întâmplă cu Aula?

Aula face parte dintr-un program mare, trebuia să fie terminată demult, de vreo zece ani, dar banii s-au primit în fiecare an puțin, puțin, puțin și așa am făcut și noi puțin, puțin, puțin. Sperăm că anul acesta intră parțial în funcțiune.

Ar mai fi probleme urgente?

Este și partea cealaltă, studențească: cămine, cantine, biblioteci. Biblioteca este destul de modernă. Este informatizată, referințele pot fi căutate pe calculator.

Sunt aceste probleme și cele mai importante?

Și urgente și importante.

Ce soluții vedeți pentru rezolvarea lor?

În primul rând Guvernul să respecte legea și să ne dea cei 4% din PIB. A doua soluție să găsim și noi, la nivelul nostru, fonduri.

Să ne oprim puțin la cultura brașoveană.

Care credeți că sunt punctele tari ale culturii?

În primul rând legăm cultura cu istoria, sunt legate una de alta. În Brașov s-au născut și au trăit mulți creatori importanți. Trebuie să întreținem cultura brașoveană, teatrul. Eu mă bucur foarte mult că în Brașov s-a înființat Opera, e un lucru extraordinar pentru oraș. Nu știu în ce măsură brașovenii au sesizat acest lucru și ceea ce se întâmplă acum la Brașov. Eu compar Brașovul cu Clujul, cu Iașiul, nu cu alte orașe, cu orașele de mare cultură, unde se merge mult mai mult la teatru decât în Brașov. Și angajții și studenții sînt mai activi în alte locuri

Care ar fi punctele slabe ale culturii brașovene?

Nu merge lumea la spectacole. Cred că și conducerea județului ar trebui să investească mai mult în cultură. Totul, totul, totul pleacă de la bani.

Ce proiecte credeți că ar duce la dezvoltarea culturii în Brașov? Ce-ar trebui să se facă?

Ce faci? Dai bani la teatru sau asfaltezi o stradă? Trebuie să alegi. Nu că n-ar fi proiecte, nu că n-ar fi intenții, la orice nivel, în orice domeniu sunt intenții. E sărăcia asta

care ne apasă și încă economia nu merge. Nu merge pentru că toți guvernanții au greșit până acuma așa cum nu s-a întâmplat în Ungaria, în Cehia, în Polonia în '90, '91, '92 unde s-a făcut marea privatizare și-a mers bine. La noi s-au schimbat atâtea guverne și nu s-a făcut marea privatizare, 60% din economie este tot de stat și aici este marele necaz.

Constantin Codreanu

Patronul firmei „Codreanu“

1. a) Dimensiunea turistică: O îmbinare fericită a mai multor factori face ca acest oraș să-și dezvolte această calitate specială: atractivitate turistică. Oamenii sunt atrași de acest oraș și de posibilitățile pe care le oferă în petrecerea concediului sau a timpului liber. Oamenii sunt atrași atât din perspectiva poziției geografice, cât și de zonele și clădirile istorice ale unui fost oraș medieval. În mare măsură, turiștii străini sunt văzuți studiind sau fotografiind zonele și clădirile din Brașov.

Poiana Brașov, Tâmpa și alte puncte atractive s-au specializat pentru a presta servicii în domeniul turismului. Este un oraș frumos.

b) Dimensiunea cultural – spirituală

Dat fiind că în Brașov există o mulțime de biserici vechi, care au o importanță istorică mare, se poate spune că în acest oraș există o înclinație spirituală. Această spiritualitate se reflectă și în comportamentul locuitorilor lui.

Brașovenii își conservă foarte bine oamenii de cultură importanți. Acordă o foarte mare importanță oamenilor mari care s-au născut în Brașov sau care au fost doar în trecere. De asemenea, încearcă să-și conserve cultura și valorile.

c) Dimensiunea comercială:

Brașovul este un mare nod comercial, ce determină o dezvoltare și o ascensiune comercială. Chiar bazele orașului sunt constru-

ite din vechi activități negustorești și meșteșugărești. Brașovul ar trebui să se vadă ca un centru comercial, fiindcă într-adevăr așa este.

Puterea de cumpărare este mai mare în Brașov, iar oamenii o duc mai bine decât cei din alte orașe.

2. Dacă în numai 10 ani de la Revoluție s-au construit și s-au dezvoltat atâtea lucruri, peste 20 de ani Brașovul va arăta ca un oraș la concurență cu alte orașe din străinătate. Pot fi întâlnite în Brașov construcții asemănătoare cu cele din Germania. Peste 20 de ani va arăta mult mai bine. Viziunea mea este una optimistă.

3. În multe orașe din străinătate și chiar din țară, transportul în comun este privatizat, ceea ce în Brașov nu se întâmplă. Se preferă pierderea de zeci de miliarde de la buget pentru subvenții, decât să se încurajeze privatizarea. În străinătate, se scoate la licitație transportul local pe toate traseele. Dacă un traseu nu este luat de nimeni la licitație se ajunge la metoda subvenționării lui, dar numai atunci.

Dacă transportul în comun se privatizează toată lumea are de câștigat, atât cetățeanul, cât și bugetul local.

Consilierii orașului sunt în mod direct interesați să nu încurajeze privatizarea, întrucât fac tot felul de convenții dubioase cu RAT.

4. a) Lipsa de modernitate și funcționalitate a transportului în comun;

Soluție: privatizarea

b) Nu sunt încurajate firmele care vor să presteze servicii de calitate;

Soluție: licitația. De exemplu, serviciile de taximetrie să se facă la licitație. Cine are mijloace de transport mai moderne și va câștiga licitația, acela să facă taximetrie.

6. a) Stagnarea economiei și a industriei în Brașov influențează și domeniul meu de activitate;

b) Transportul ilegal de persoane. Se întâmplă ca tot felul de microbuze, neautorizate, să ia persoane din stațiile de autobuz. Aceștia au o activitate neînregistrată la stat și necorespunzătoare; mă afectează și pe

mine ca firmă și statul.

c) Dacă cineva vrea să facă taximetrie în Brașov își pune o firmă deasupra mașinii face o convenție cu o firmă de taximetrie și gata. Dar nu se poate spune că este făcută în termenii legii.

7. Soluție: Primăria Brașovului ar trebui să se implice mai mult în problema transportului în comun și a firmelor de taximetrie.

8. a) Puncte tari ale dimensiunii culturale: Cetatea Brașovului, Biserica Neagră și alte monumente istorice ale Brașovului.

b) Punctele slabe ale dimensiunii culturale: lipsa fondurilor. Și datorită lipsei de fonduri, există și o lipsă a unor nume marcante în acest domeniu.

Oportunități: angajarea de personal competent în găsirea unor modalități de a strânge fonduri.

9. Nu.

Dragoș Cojocaru

Avocat, decanul Baroului Brașov

1. Dimensiunile în care se circumscrie Brașovul: dimensiunea istorică, dimensiunea turistică, dimensiunea industrială.

2. Brașovul peste 20 de ani: istoric, turistic / perpetuarea tradițiilor, industrial prin: pătrunderea capitalului străin și prin reprofilarea unor întreprinderi

3. Idei din alte orașe: participarea masivă a cetățenilor la curățenia orașului, activități de înfrumusețare, de întreținere, fie prin utilizare unor mijloace coercitive ca la Iași, fie prin mijloace educative ca la Fălticeni, Oradea sau Bârlad.

4. Trei probleme urgente ale Brașovului: acordarea asistenței medicale prin toate mijloacele și la toate nivelele: spitale, policlinici, ambulatoriu..., crearea de locuri de muncă, în special pentru tineret, prin reciclări, remodelări, redimensionări și problema locuințelor, în special pentru

tineret. Acestea sunt, pentru mine, și cele mai importante probleme

5. Soluțiile ar fi: intervenții la guvern pentru majorarea bugetului, redistribuirea bugetului actual, găsirea de mijloace și metode pentru atragerea capitalului străin, facilități bancare pentru tineret, încurajarea și mai impetuoasă a turismului rustic

6. Stîrpirea, eradicarea corupției prin mijloace coercitive, dure împotriva mitei, șpăgii, avantajelor, la limita democrației; tratament judiciar egal pentru toate categoriile sociale; promptitudine în luarea măsurilor ce se impun; înlăturarea birocrăției prin sancțiuni pentru orice tergiversare inutilă; modificări legislative pentru stabilirea unui cadru dinamic, operativ de lucru; introducerea unui respect deplin față de activitatea încredințată fiecărui subiect precum și față de cetățean, indiferent de poziția socială, situația de moment a celui în cauză, etc., prin respectarea deplină a orelor de lucru, condescendență față de toți cei cu care se vine în contact, răspunderea deplină față de activitatea depusă.

7. Vezi 6.

8. Puncte tari: tradiția, evantai mai larg al posibilităților de exprimare, vezi Opera din Brașov, expoziții, lansări de carte

Puncte slabe: angrenarea timidă a tineretului la autentice moduri de exprimare ale culturii.

Mijloace sau metode de angrenare ar fi festivalurile, concursurile pe diverse teme care acum sînt ineficiente sau chiar inexistente.

Proiecte: în primul rînd, elaborarea unei strategii culturale la nivel județean în care să fie angrenați oameni de cultură, factori de decizie.

1. Dificil de definit la acest punct, doar din maxim trei dimensiuni dintre cele oferite de fișă. Consider, totuși, că dimensiunea istorică, turistică și industrială dețin prioritatea. Din perspectivă istorică, Brașovul s-a consacrat ca o veritabilă „placă turnantă” a unității românești. Celelalte două dimensiuni se definesc de la sine.

2. În perspectiva următorilor 20 de ani, apreciez că vom asista la redimensionarea dimensiunilor comercială și financiară, în detrimentul, din nefericire, a celei istorice și industriale. O explicație a acestui „fenomen” o reprezintă experiența ultimilor 12 ani ai economiei de piață.

3. Cred că ar trebui acordată mai multă atenție instituționalizării structurilor de ajutorare a păturilor sociale paupere, grupurilor lipsite de surse de existență. Tot astfel, preocuparea pentru împrejurimile naturale ale Brașovului ar trebui să constituie o prioritate a factorilor de decizie din administrația locală.

4. Acestea ar fi disponibilizarea largă a categoriei active, lipsa de coeziune în decizii a administrației locale, criminalitatea, privită în sensul larg al fenomenului infracțional.

Acestea sunt și cele mai importante.

5. Soluțiile pentru remedierea acestor „tare” sunt de naturi diferite, cu implicații pe măsură în rezolvare: economice și de concepție.

7. Dată fiind structura profesională, nu îmi pot permite exprimarea în scris, în cadrul acestei cercetări largi și deschise, a acestor probleme. În centrul atenției se înscrie reglementarea statutului justiției în sfera autonomă a puterii pe care o constituie, distinct de puterea executivă (în special).

1. Dimensiunea universitară

– Brașovul este unul din cele mai importante centre universitare ale țării unde pe lângă Universitatea „Transilvania” își desfășoară activitatea și universități particulare.

– Ofertele educaționale ale specializărilor Universității „Transilvania” Brașov cuprind domeniile tehnic, silvic, economic, juridic, pedagogic, medical, muzical și educația fizică.

– Baza materială a Universității cuprinde clădiri ale facultăților în tot orașul și un campus pe Colina Universității.

– Membrii comunității universitare sunt implicați activ în rezolvarea problemelor orașului, iar cei aproape 14 000 de studenți aduc o infuzie de tinerețe pe străzile Brașovului.

2. – Brașovul își va consolida poziția de centru universitar important, vor apărea specializări noi în funcție de necesarul pieții muncii.

– Schimbările vor fi de ordin calitativ, dotarea cu echipamente și cu mobilier va fi la nivelul anului 2023.

– Va crește numărul studenților străini, care vor studia la Brașov: atât a celor veniți cu burse de scurtă durată, cât și a celor care studiază la zi, studii aprofundate sau doctorat.

3. Am văzut în orașe cu centru istoric (Liege, Lyon) zone pietonale întinse pe aproape tot centrul istoric (excepție fac mijloacele de transport în comun). Cred că s-ar putea lărgi zona pietonală și la Brașov.

4. Cele mai importante și urgente probleme ale Brașovului mi se par:

a) Rezolvarea circulației de tranzit prin crearea unei șosele de centură

b) Rezolvarea problemei parcarilor auto în zona centrului istoric.

c) Construirea unui aeroport internațional lângă Brașov:

- ar facilita schimburile internaționale
- ar facilita turismul internațional.

5. a) Găsirea unui traseu care să evite zonele locuite și care să facă joncțiunea cu principalele șosele din jurul Brașovului.

b) Construirea unor parcări subterane. O sugestie ar putea fi un amplasament sub B-dul Eroilor sau sub parc sau a unor parcări etajate (o parcare cu 2 etaje în spatele hotelului ARO).

c) Găsirea unui amplasament și a unui investitor pentru demararea lucrărilor la aeroport.

6. Cele mai importante probleme urgente ale domeniului de activitate sunt:

a) crearea unor noi planuri de învățământ pentru trecerea la învățământul de 4 ani și armonizarea lor cu planurile instituțiilor similare europene.

b) extinderea facultății de muzică cu un corp de clădire care să cuprindă o sală de spectacole de 200 de locuri pentru activitățile artistice și săli de instrument.

c) dotarea facultății cu instrumente muzicale.

7. a) consultarea planurilor de învățământ a instituțiilor de învățământ muzical din țară și străinătate. Găsirea oportunităților și echilibrarea lor.

b) investiție în curtea actualei facultăți. După întocmirea proiectului se cer găsite mijloace de finanțare.

c) prin sprijin din partea unor fundații, prin donații, prin câștigarea unor proiecte culturale, prin finanțare locală.

8. Dimensiunea culturală

Punctele tari:

- Existența unei tradiții culturale a Brașovului în domeniul literar, al artelor plastice, al muzicii, al teatrului.

- Existența unor instituții culturale de valoare (Filarmonica Brașov, Teatrul Dramatic, Opera, Muzeele, Biblioteca, Așezământul Cultural „Țara Bârsei”, Filialele uniunilor de creație, Casa Armatei)

- Existența unui învățământ artistic prin Liceul de Artă, Facultatea de Muzică, Facultatea de Filologie, Școala de Arte

- Organizarea unor festivaluri naționale

și internaționale.

Puncte slabe:

- Coordonarea activităților culturale a diferitelor instituții culturale și publicarea lor într-un pliant, eventual pe o stagiune

- Lipsa unor spații adecvate pentru Filarmonica din Brașov (sală de concert, sală de repetiții)

- Diminuarea activității culturale în sezonul estival.

Oportunități:

- Construirea unui centru cultural modern multifuncțional cu o sală mare de 1500 locuri (pentru concert, operă, festivaluri)

- Refacerea și darea în folosință a sălii Palatului Culturii ca sediu al Filarmonicii Brașov (în anul 2003 se împlinesc 125 de ani de la crearea Filarmonicii Brașov)

- Crearea unor muzee noi (propon: un muzeu „J. Honterus și reforma” și un muzeu al muzicienilor brașoveni).

Corneliu Croitoru

Pastor Biserica Adventistă

1. Dimensiunea cultural-spirituală

În această dimensiune trecem printr-o dramă și nu de câțiva ani, ci chiar de la începutul istoriei noastre zbuciumate, o dramă ce poate fi înțeleasă numai în contextul istoric, pe care nimeni nu a spus-o mai bine ca Nichifor Crainic:

„Cobor mereu
din ev în ev
pe sub căciula mea de dac
De două mii de ani străbat
Din veac în veac
spre Tine, Dumnezeu.”

Este tragedia unui popor care de două mii de ani îl caută pe Dumnezeu.

Am o înaltă apreciere pentru eforturile depuse de Biserica Ortodoxă Română în sensul menținerii valorilor naționale, dar că ființa națională ar fi produsul bisericii și că

s-a păstrat doar prin ea, nu e corect din punct de vedere istoric. Este repetată această idee doar pentru a se încerca înlăturarea celorlaltor biserici.

O sumară analiză a lexicului religios de origine latină dovedește acest lucru:

- *Deus, Deum* – Dumnezeu
- *Basilicus* – biserică
- *Crux, crucis* – cruce
- *rogatio, rogationis* – rugăciune

Sunt doar câteva exemple ale lexicului religios de infrastructură.

Iată câteva exemple în ceea ce privește suprastructura:

- *moliftă* – *molenia* (vechea rusă): sacrificiu
- *slujbă* – *vlujba* (vechea slavă) : magie
- *rusalii* – *rusalje, rusalda* – sărbătoare păgână de origine romană, altoită în ritualul slav

Invazia bulgarilor, ambițiile unui oarecare Boris sau ale unui Simeon de a introduce limba slavonă în biserică și stat, a dominat viața noastră intelectuală până în secolul al 17-lea (vezi A.D. Xenopol, *Istoria Românilor din Dacia Traiana*, II p. 122).

De aici rezultă menținerea acestui popor atâtea veacuri în ignoranță, ascultând fără cârtire, fără să gândească, pentru că nu le-a fost permis...

Poporul acesta are nevoie de lideri spirituali care să le predice Evanghelia, Biblia, singura în stare să schimbe caracterul și inima omului.

4. Cea mai importantă este ieșirea din criza de integritate.

Cea mai mare nevoie a societății noastre este nevoia de lideri egali cu ei înșiși în toate ipostazele. Spiritualitatea interioară să fie egală cu spiritualitatea exterioară, îndemnând și pe ceilalți, prin exemplu personal, să fie la fel.

Cuvântul, gândirea și faptele reprezintă adevărata personalitate.

5. Rezolvarea acestei crize a integrității va duce în mod sigur la rezolvarea celorlaltor.

Avem nevoie de lideri, politici și religioși, sinceri, oameni integri, care suferă împreună cu acest popor și se jertfesc pe altarul slujirii pentru binele lui, lideri care nu spun „să

faceți!“, ci „să facem“, care sunt în primele rânduri ale reformelor, sunt lideri – slujitori, care slujesc de jos, nu piramidal.

Caracteristicile unui adevărat lider:

- privește în viitor mai mult decât alții
- cel mai important rol al unui conducător este acela de tată, de părinte
- prima sarcină a unui conducător este să-i facă pe oameni să crească
- conducătorul nu acumulează puterea, ci o împarte, așa încât fiecare să capete deprinderea de a fi conducător
- conducătorul este în vârful unei piramide întoarse, fiind de fapt slujitor
- conducătorul nu este deasupra celorlalți, ci lângă ei
- conducătorii lumii domnesc; conducătorul asupra căruia stăruie incontestabil demnitatea regească a caracterului lui Isus Christos, nu domnește, ci slujește

- conducătorul adevărat nu spune „dute!“, ci „urmează-mă!“

- răsplata unui conducător nu constă în valori, ci în oameni

- un conducător adevărat se lasă condus

- el trebuie să-și vadă limitele

- oamenii pot critica sau interpreta cuvintele lui, dar nu ceea ce este

- un adevărat conducător este conștient că are autoritate de la Dumnezeu și în același timp că va răspunde înaintea Lui (prin conducător înțeleg orice persoană cu rol de conducere, la orice nivel sau domeniu)

Degeaba vorbim despre nevoi, planuri și viziuni dacă nu se pornește cu începutul („La început Dumnezeu...“ – *Geneza* 1.1)

Cred că acesta este începutul, soluția oricărei probleme sociale, culturale, economice, dacă nu pentru această generație, măcar pentru cele care se ridică, dacă influența negativă nu va birui.

Definiți Brașovul din următorul regim de termeni (vezi fișa)

Din perioada interbelică și astăzi Brașovul este o zonă industrială a țării.

Cum vedeți Brașovul peste 20 de ani?

Eu sunt în Brașov de numai 14 ani, mai devreme nu cunosc nimic, dar în această ultimă perioadă a scăzut populația enorm de mult, mai ales nașterea a scăzut din diferite motive. Cel mai important este că s-a deteriorat mentalitatea oamenilor. Mentalitatea și inima oamenilor este problema, cauza primordială nu este materială ci spirituală.

Deci peste 20 de ani tot o scădere vedeți?

O scădere brusc. De exemplu în anul acesta am botezat numai 17 persoane și deja am înmormântat 83 de persoane. Vă puteți închipui cum scade numărul populației.

Ce idei ați văzut sau ați auzit că s-ar fi pus în practică în alte orașe credeți ca s-ar putea aplica în Brașov?

În anumite localități am auzit că s-a organizat mai bine turismul. Și în această zonă ar fi foarte avantajos, pentru că Brașovul este înconjurat cu peisaje foarte frumoase și sunt posibilități enorme de dezvoltare care nu sînt folosite. Primul primar după căderea comunismului, Adrian Moruzi, plănuia să facă aici un aeroport. Dacă visul acesta va fi realizat în perspectivă, atunci se poate organiza turismul aici, în Brașov, nu numai pentru oamenii din țară ci și pentru străini.

Numiți trei probleme urgente ale Brașovului! Sunt acestea și cele mai importante?

Drumurile, stoparea corupției și nu în ultimul rând educarea tineretului.

Ce soluții vedeți pentru rezolvarea acestor probleme?

Primele doua probleme nu țin de competența mea, iar în ceea ce privește a treia, ar trebui să existe o colaborare din partea învățământului, din partea bisericilor și a autorităților locale.

Și acum, strict la domeniul dumneavoastră numiți trei probleme urgente.

Problemele izvorăsc din neputințele noastre bănești. Peste câțiva ani trebuie să restaurăm interiorul bisericii și clădirile care aparțin de biserică, nu numai cele din incinta parohiei, aici sunt cele mai mari, dar și casele închiriate în perimetrul orașului. Toate au nevoie de reparații capitale.

Aveți soluții pentru rezolvarea acestor probleme?

Depinde de aplicarea legilor retrocedării bunurilor confiscate de comuniști.

Și acum să ne oprim puțin la dimensiunea culturală a Brașovului. Dacă ar fi să analizăm dimensiunea culturală, care credeți că sunt punctele tari, punctele slabe și oportunitățile?

Este foarte bine că există Filarmonica aici în Brașov, dar lipsește un grup de actori care să fie în teatre în tot cursul anului, nu numai pentru români, ci și pentru maghiari.

Dumneavoastră personal vedeți proiecte în domeniul culturii care credeți că ar putea fi aplicate și nu sunt?

În general, ar trebui să aducem niște contribuții mai importante în slujba culturii.

Gheorghe Dinu

Deputat

1. Oraș istoric, industrial, turistic. Dimensiunea istorică e dată de vechime (fondat în 1234)

– Importanță pentru comunitatea săsească și românească stabilită în această zonă, contribuții la dezvoltarea meșteșugurilor și comerțului

– focar de tradiții, reprezentativi fiind „Junii Brașovului”

– prima școala românească și primele tipărituri în limba română,

– construcții vechi cu stiluri arhitectonice diferite, reprezentative fiind: Biserica Neagră, centrul istoric și Casa Sfatului, locuințele și amplasarea străzilor, fortificațiile

– activitatea de presă (*Gazeta de Transilvania* – 1838 și *Transilvania* – 1868

– Colegiul Național „Andrei Șaguna” – liceu cu predare în limba română

Oraș industrial:

– pionierat privind industria de autocamioane, tractoare, rulmenți

– fabricare de unicate: camioane

– unități reprezentative și puternice în industria românească pentru sectoarele constructoare de mașini, apărare, mobilă, chimică

Tranziția dintre anii 1990-2002 a adus o adevărată criză în industria brașoveană prin lipsa de investiții, re tehnologizare, prin lipsa de contracte de producție.

Oraș turistic:

– zona muntoasă în care se află amplasat cu deschidere la Țara Bârsei

– existența stațiunii „Poiana Brașov” la doar 12 km de oraș, ca una din cele mai importante stațiuni montane ale țării. Din Poiana Brașov turismul are posibilitatea, datorită căilor de acces existente, să se deplaseze la alte stațiuni din jur: Predeal, Bran, Pârâul Rece, Râșnov, fie cu autobuzul, fie pe jos, folosind traseele montane

– turism în toate anotimpurile, cu posibilități de practicare a sportului, drumețiilor și agrementului

– salba de stațiuni turistice ce-l înconjoară

– dotările tehnice existente în Poiana Brașov pentru practicarea sporturilor de iarnă.

2. Peste 20 de ani Brașovul va păstra numai dimensiunea istorică și cea turistică.

Pentru dimensiunea istorică se pare că nu mai sunt alte obiective care să fie descoperite. Se pune numai problema conservării celor existente și a punerii lor în valoare.

Dimensiunea turistică se va dezvolta datorită următoarelor componente: agroturismul în zona Bran; eventuala construcție a parcului de distracții „Dracula” în zona Râșnov – Bran; construcția unui aeroport internațional; construcția de hoteluri și case de vacanță în Poiana Brașov; scăderea ponderii activităților industriale în volumul activităților economice din zona Brașov;

creșterea preocupării segmentului de forță de muncă disponibilizat din industrie pentru activitățile de turism, servicii, comerț; existența la nivelul actualelor universități din Brașov a unor secții de turism, care vor școlariza manageri necesari exploataării actualului și viitorului potențial turistic al orașului.

3. Generalizarea contorizării agentului termic, apei reci și calde, pe blocuri, apărtaamente aplicat parțial în București, Brașov, Oradea, Cluj; generalizarea facturării și citirii energiei electrice la interval de o lună; parteneriat între primărie și firme private, privind serviciile publice oferite cetățeanului.

4. Ocuparea forței de muncă disponibilizată prin recesiunea industriei, terminarea centrului civic început înainte de 1989, micșorarea poluării orașului.

5. Crearea de noi locuri de muncă în activitățile turistice, comerț și servicii.

O nouă regândire a ansamblului arhitectural din zona centrului civic, prin: construcția unui ansamblu cultural care să reunească instituțiile culturale ale orașului care nu au sedii deloc sau au sedii improprii, ca Opera, Teatrul de păpuși, Filarmonica.

Construcția unui hotel.

Dezafectarea și transferarea în alte zone exterioare Râșnovului a unor unități economice ca: Rafinăria, Fabrica de unelte și scule, Brafor, Atelierul din zona CFR, aflate în plină zonă rezidențială, în apropierea centrului civic.

6. Mărirea surselor financiare la dispoziția autorităților locale; rezolvarea problemelor sociale determinate de lipsa locuințelor; construcția ocolitoarei Brașovului.

7. Defalcarea și alocarea din bugetul de stat a unor sume mai mari pentru bugetul local; investiții în domeniul construcției de locuințe; construcția ocolitoarei să fie prinsă în strategia națională de investiții în domeniul drumurilor.

8. Punctele tari: tradițiile culturale date de unele sărbători ca „Junii Brașovului”, dar și de mai recentul festival „Cerbul de aur”,

precum și existența unor instituții culturale valoroase.

Punctele slabe: insuficiența resurselor financiare pentru finanțarea activităților culturale și renovarea așezămintelor culturale. Mentalitatea față de actul de cultură, pornind de la faptul că Brașovul a fost un mare centru industrial în care ponderea locuitorilor o constituiau muncitorii din uzinele brașovene, care aveau un program de lucru intens în toate zilele săptămânii. Oportunități: alocarea de fonduri, educația culturală prin școli și universități, construcția de așezăminte culturale noi și renovarea celor existente.

9. Identificarea și crearea unor surse financiare pentru cetățenii Brașovului, concretizarea prin locuri de muncă, va conduce la ridicarea nivelului lor de trai și implicit la acordarea unei mai mari părți a venitului lor pentru activități culturale, sportive și turistice.

Florin Dinulică

Redactor-șef al periodicului *Comori de gând* publicat de Asociația Studenților Creștini-ortodocși din România (ASCOR)

1. Brașovul cultural: burg european, cea mai expresivă sinteză românească între Occident și Răsărit.

Brașovul istoric: centru în care, de-a lungul timpului, s-au succedat și întâlnit toate marile culturi ale spațiului european (catolică, protestantă, ortodoxă, național revoluționară, nihilistă, interbelică, comunistă și cea contemporană: consumistă).

Brașovul universitar: oraș universitar cu profil original tehnic.

2. Brașovul cultural: având în vedere diluarea treptată a elementului băștinaș și înlocuirea lui cu un spectru (mult mai valoros de altfel) de moldoveni, ardeleni, munteni, maghiari, Brașovul promite una dintre cele

mai originale contribuții la definirea României viitoare.

Brașovul universitar: nu se întrevide nimic spectaculos.

3. Echilibrarea costurilor legate de consumul de apă, gaz metan, electricitate cu nivelul de trai al locuitorilor; refacerea completă a rețelei de gaz metan și electricitate în zona veche a orașului; construcția unei centuri rutiere ocolitoare.

Cea mai importantă problemă a Brașovului, ca a întregii țări, de altfel, o constituie renașterea morală a locuitorilor săi, în lipsa căreia orice progres economic sau cultural nu poate fi sortit perenității (probleme fundamentale: incidența avorturilor, pornografia, generalizarea corupției, decăderea spirituală ca urmare a preocupării obsesive pentru latura materială a existenței).

4. Soluția ar fi oprirea decăderii morale prin promovarea valorilor spirituale autentice.

5. Îmbunătățirea administrației la nivel universitar, inclusiv refacerea spațiilor în care sunt cazați studenții; redimensionarea sistemului de învățământ universitar (promovarea unui număr mai restrâns de specializări, evitarea suplimentării exagerate a numărului de studenți aferent fiecărei specializări); constituirea unui sistem educativ pe baze creștin-ortodoxe.

Da, sunt cele mai importante.

6. Soluții: aplicarea unui sistem adecvat de selecție profesională.

8. Brașovul este spațiul cel mai potrivit pentru întâlnirea culturală între vestul și estul Europei; lipsa de preocupare pentru informația culturală (a unei bune părți a populației). Ridicarea sexologiei la nivel de cultură (preocuparea ostentativă pentru astfel de probleme); angrenarea tinerilor în proiecte culturale.

Victor Dogaru

Profesor universitar doctor, prorector
Universitatea „Transilvania” Braşov

1. Dimensiunea *universitară*, Dimensiunea *istorică*, Dimensiunea *turistică*.

2. Dimensiunea *universitară*, dimensiunea *istorică*, dimensiunea *turistică*.

3. Recunoaşterea rolului universităţii în viaţa social-culturală şi economică a oraşelor. Universităţii să i se permită să pătrundă în toate verigile de activitate ale oraşului. Există o uşoară obstrucţie în acest sens. Oraşul nu a acordat o atenţie deosebită universităţii, aşa cum este în alte centre universitare. În Braşov, muncitorii au fost în faţă iar intelectualii în urmă, deci exista o marginalizare a universităţii. Această atitudine faţă de universitate trebuie să dispară şi universitatea să devină centrul cultural-spiritual al oraşului. În prezent, ea nu este folosită la potenţialul ei. În trecut, de-a lungul timpului, 50.000-60.000 de muncitori însemnau mai mult decât un mediu universitar care reprezenta viitorul.

Astfel, este necesară o schimbare de mentalitate şi opinie, începând cu presa locală, TV, radio şi să se vadă în universitate menirea ei principală în oraş, nu numai speculaţii. În alte centre (Piteşti, Iaşi, Cluj şi mai ales Oradea), universităţile, deşi sunt mai slabe decât cea braşoveană, sunt altfel considerate. Şi aceasta, nu din cauza universităţii, ci din cauza unei concepţii nefavorabile create de-a lungul timpului, concepţie adoptată în mare măsură şi de municipalitate (şi asta este dramatic).

4. Rezolvarea problemelor legate de cei care nu au locuri de muncă (ori pleacă, ori li se găseşte un loc de muncă); siguranţa cetăţeanului de pe stradă; rezolvarea problemelor de încălzire pentru cetăţeni.

5. Dezvoltarea întreprinderilor mici şi mijlocii; dezvoltarea Braşovului ca un centru de servicii; dezvoltarea industrială în funcţie de cerere. De exemplu, un fapt inexplicabil pentru mine este următorul: agricultura are nevoie de tractoare, iar Tractorul...

– poliţia, jandarmii să fie mai prompti. Mass-media ar trebui să dezvolte mai mult simţul civic. Nu există un front comun, o solidaritate în acest sens.

– statul are mai multe costuri pentru tratarea bolilor generate de frig decât costurile pentru asigurarea căldurii (problema frigului este mai acută după o anumită vârstă). Ar trebui să fie o problemă de campanie electorală. Aceasta este o problemă socială (în care nu ar trebui să existe divergenţe politice).

6. Domeniul de activitate, învăţământul universitar: contribuţia la dezvoltarea şi modernizarea bazei materiale învăţământului universitar; o dezvoltare a activităţii de cercetare ştiinţifică şi o eficientizare a ei la nivelul Braşovului; dezvoltarea unei activităţi de doctorat care să răspundă cel mai bine aspiraţiilor acestei instituţii.

Probleme nu sunt. Cadrul legislativ este stabilit. Este necesară o mai bună organizare de sus, până la nivel de catedre.

8. Cea mai importantă mi se pare multiculturalitatea oraşului.

Stela Drăgulin

Profesor universitar dr. la Facultatea de Muzică, prorector al Universităţii „Transilvania” – Relaţii Internaţionale.

1 - 8. Dimensiuni: cultural-spirituală, universitară, turistică.

Braşovul are o extraordinară tradiţie muzicală (Filarmonica – 125 ani). Dar cum valorile sociale sunt într-o permanentă schimbare, cele culturale se țin după ele. Fenomenele TV au redus semnificativ interesul populaţiei pentru adevărata cultură, cea de spirit şi nu de instinct.

Pe lângă aceasta, ceea ce a mai rămas se loveşte de gravele probleme financiare – este de neadmis dispariţia după 30 de ani de activitate a Festivalului Naţional a Muzicii de Cameră. Elitele culturale ale Braşovului îşi dau toată silinţa ca manifestările de ordin

cultural să fie mai multe și mai consistente, dar ... banii, dezaprobarea elitelor politice sunt piedici reale.

Elitele culturale se străduiesc să facă o propagandă a valorilor culturale disperată, pentru că valorile sociale sunt altele și sunt într-o permanentă schimbare.

O altă menire o are școala brașoveană, dar și aceasta având ca bază copilul, adolescentul și tânărul este sufocată de manifestările pseudo-culturale propagate prin mass-media (și ea un factor de propagandă culturală „corupt“).

- Dimensiunea universitară brașoveană s-a dezvoltat mult – un fenomen normal de altfel – dar se putea și mai bine. Ceea ce împiedică o mai bună dezvoltare este lipsa comunicării și a cooperării, a coerenței la toate nivelele (în primul rând la nivelul elitelor universității).

Astăzi, studenții au un nivel de pregătire mai ridicat, au ocazia de a studia prin intermediul unor burse în străinătate. Avem colaborări cu foarte multe universități din afară.

Universitatea ar avea nevoie de mai multă tehnologie modernă, atât pentru laboratoare cât și pentru birouri. Vechea problemă rămâne banul. Unde sunt oamenii bogați ai Brașovului? De ce nu ajută aceste centre deosebit de importante nu numai pentru viitorul Brașovului, ci a întregii țări.

- O importantă sursă de dezvoltare economică ar reprezenta-o unirea culturii cu turismul. Dezvoltarea turismului e prea lentă. Brașovul trebuie să redevină Brașovul României.

Accesul la Poiana ar trebui să fie accesibil tuturor.

Brașovul să redevină realitate. Oamenii de cultură să-și dea mâna cu cei de la finanțe și să realizeze planuri de dezvoltare culturală, turistică și economică a zonei.

Să fie reintrodus festivalul muzicii de cameră cu invitați speciali.

În Poiană, festivalul muzical să fie o lună pe an (vara) cu o scenă special amenajată, cu mulți invitați și cu prețuri pe buzunarul tuturor – vor fi câștiguri turistice, culturale, economice. Turismul să redevină accesibil

omului de rând.

- Nu se fac schimbări radicale, mersul e prea lent la toate participând latura politică, legile, mentalitățile. Conflictele politice, corupția nu vor dispărea prea curând.

- Este de neacceptat ca după 125 ani de existență Filarmonica să nu aibă un sediu și dacă nu au strictul necesar mai putem vorbi de excelență? Da, este nevoie de talente! și ele există și se manifestă indiferent de condiții. Priviți Focșaniul! Nu are instituții culturale importante (operă, filarmonică) dar susțin niște recitaluri extraordinare, de lăudat: se poate și mai bine. Și cultura trebuie să trăiască, nu?

Alocarea unor sume mai mari pentru manifestările culturale și înființarea unui comitet de selecție a acestor manifestări.

- a) Se pierde prea multă energie în conflictele politice. Avem personalități politice foarte orgolioase. E nevoie de mai multă comunicare între instituțiile importante ale Brașovului. Această energie consumată ar fi mai eficient folosită în reprezentarea intereselor sociale. Apoi, mai multe fonduri pentru cultură și sponsori pentru cultură și universitate (interni și externi).

Am adus la existență 13 facultăți dar banul rămâne încă o problemă (spații – săli, cabinete, aparatură). Am reușit să trimitem 200 de studenți cu burse în străinătate, să mai modernizăm cu banii de care am dispus, dar tot e puțin; lipsa timpului pentru acoperirea problemelor existente și, de parcă nu ar fi suficient, lipsa de audiență, de sprijin, indisponibilitatea anumitor persoane sau instituții când le cerem sprijin în anumite probleme.

Dieter Drotleff

Redactor-șef Karpaten Rundschau

1. Dimensiunea istorică prin edificiile existente în acest oraș, care ar putea contribui în primul rând la atragerea a cât mai mulți turiști din străinătate. O strânsă legătură, în

mai ales cele cu expunere stradală ar trebui renovate, să aducă un „aer curat“. Ceea ce mă deranjează este imaginea negativă dată turiștilor de gunoarele de pe străzi. Apoi, e nevoie de amenajarea a mai multor spații verzi. Aș sublinia și proasta funcționare a serviciilor (de toate feurile).

Pe lacul din Noua ar putea fi amenajată Casa Căsătoriilor, iar pe lângă aceasta un frumos complex turistic. Astfel un punct mort s-ar transforma într-o adevărată atracție turistică.

b) La nivelul clasei politice este o luptă oarbă: conflicte și iar conflicte politice de parcă au fost puși acolo să se certe. Unde este cooperarea dintre primărie și consiliul județean?

Prea multă bârfă în presă.

Politicul trebuie organizat într-un mod care să dea o mai mare eficiență, dezidrat pentru care omul a fost ales. Ar trebui să se exercite apoi un control asupra funcționarilor publici.

Din punct de vedere civic lucrurile merg mai bine. Oamenii sunt din ce în ce mai civilizați, un rol tot mai important în această privință revenind bisericii. De altfel, cred că una dintre funcțiile organelor politice este de a impune o educație civică, de a civiliza românul cu forța. Revenirea tineretului în țară poate va schimba oarecum mentalitatea celor rămași aici. Vor aduce cu ei și capital (pentru investire) și alte moduri de viață.

c) Câtă istorie! și când te gândești că martorii vizibili sunt clădirile și majoritatea dintre ele sunt ale sașilor – unde este contribuția românilor? Care e aportul lor la istoria Brașovului? E mai important decât al sașilor? Cine să ne facă istorie dacă tineretul ne pleacă în afară? Sau și asta e istorie, nu? Dar suntem noi mândri de ea?

Istoria înseamnă respectul pentru strămoșii noștri, pentru cei ce au făcut din Brașov minunatul oraș de care ne bucurăm nu numai noi, ci milioane de turiști ce-i umplu străzile în fiecare an.

3. Șoseaua de centură e o necesitate absolută. Cu aeroportul nu e același lucru: amplasamentul lui ar fi problema cea mai

mare. Pentru Parcul Dracula, Brașovul cred că este cel mai potrivit loc; ai aproape castelul de la Râșnov, pe cel de la Bran (legătură cu legenda). În plus, există potențialul turistic al zonei.

4. Alocarea de fonduri pentru sistemul de drumuri (în special pentru șoseaua de centură); o reabilitare și eficientizare a sistemului de termoficare. Contorizarea nu e o soluție optimă. Agentul termic să fie produs nu numai de CET, ci și de punctele termice; mai multe patinoare și pârtii de schi (fiind specific zonei – cum era pârtia Camelia din Poiana Brașov, *vis-a-vis* de complexul Favorit și unde acum se află o serie de vile având ca proprietari pe Gică Hagi, Gică Popescu ș.a.).

8. Școala cred că are primul loc în dezvoltarea culturală a viitorului adult. Religia este foarte importantă și trebuie să existe ca materie în orarul elevilor. Accentul pus pe muzică (de bună calitate) în școli este tot mai șters. Unde sunt excursiile cu scopuri culturale? Teatrul (scenetele) era un moment aparte în trăirile noastre plăcute. Ar trebui reintrodus în școli.

De remarcat este degradarea totală a muzicii: ce muzică era în anii '60! Astăzi mai totul e comercial, lipsit de viață.

Unde sunt simpozioanele cu diferite teme interesante? Unde ne sunt concertele cu muzică bună?

Gundel Einschenk

Kurator al Bisericii Negre

1. Dimensiunea cultural-spirituală, istorică și turistică.

a) Din dimensiunea cultural spirituală Brașovul se poate lăuda cu o serie de oameni de renume național sau chiar internațional care s-au născut și s-au pregătit în Brașov în timpul celor peste 800 de ani de existență. În prezent se prezintă prin diversele unități culturale în care se desfășoară o activitate

acest context, o are dimensiunea istorică cu cea turistică, iar în acest domeniu edilită brașoveni ar trebui să facă mult mai multe, nu numai renovare, dar și restaurarea clădirilor vechi și a lucrărilor de fortificație din jurul Brașovului. A treia dimensiune, dimensiunea universitară: prin universitățile existente aici, și mai ales prin cadre didactice și prin studenți s-ar putea face mai multe pentru a face cunoscute vestigiile Brașovului, nu numai în toată țara, dar și în străinătate. Există relații între universitățile noastre și universitățile din alte țări și asta ar putea fi un sprijin real pentru oraș.

2. Dacă se face ceva din punctul de vedere al acestor trei dimensiuni și dacă studenții și tânără generație sunt atrași pentru rezolvarea problemelor orașului, Brașovul va arăta peste 20 de ani probabil mult mai bine ca astăzi și va avea o imagine nouă, care să fie atractivă nu numai pentru turiști, dar și pentru investitorii străini.

3. Nu cred că trebuie copiate inițiative din alte orașe, trebuie să existe foarte multă inițiativă locală și inițiativa trebuie să pornească nu numai de la autorități, de la consilieri, ci și de la cetățenii orașului.

4. Văd o privatizare reală și transparentă a întreprinderilor mari care funcționează încă cu capital de stat. O a doua problemă urgentă este valorificarea potențialului turistic și a treia, mutarea Cerbului de Aur în altă parte. Ar fi și binevenit. Cu investițiile care se fac anual acolo, s-ar putea, cu o investiție definitivă, să se rezolve problema desfășurării acestui festival. O propunere ar fi, de exemplu, stadionul de la școala sportivă care ar putea fi acoperit cu o șarpantă mobilă și ar oferi locuri suficiente pentru spectatori și ar avea în spate și „culisele” istorice.

5. Soluții ar fi în primul rând interesul pe care trebuie să-l manifeste edilită locali pentru rezolvarea acestor probleme; renunțarea la diversele confruntări și atacuri politice. Conducătorii politici, uită, de multe ori, că au fost aleși de oameni pentru a lucra pentru oameni.

6 - 7. Alte probleme urgente nu aș vedea pentru că întrebarea asta practic se suprapune cu cealaltă.

8. Mă bucur că există Opera din Brașov, dar numai cu schimbarea denumirii nu se rezolvă nimic. Trebuie o sală de spectacole adecvată atât pentru Operă cât și pentru Filarmonică și ar trebui finalizate odată lucrările la casa de cultură de pe strada Hirscher.

Ca puncte slabe, poate există prea puțin interes din partea autorităților pentru a sprijini amatorii din sfera culturii, pentru că sunt foarte mulți amatori care se pierd în oraș neavînd nici un sprijin și aici cred că trebuie mai mult acționat.

Ca proiecte cred că e necesară o inițiativă mai activă din partea instituțiilor culturale care există. Majoritatea se mărginesc numai la programele lor. Ar trebui să existe proiecte de colaborare cu instituții străine.

Și în final, trebuie realizat acest dialog permanent cu cetățenii pentru că numai propunerile care vin în campaniile electorale și care se uită pe parcurs, nu sunt de ajuns. Nu s-a făcut nimic. Deci trebuie să existe un dialog permanent cu locuitorii Brașovului și mai ales cu oamenii avizați din diversele sfere care pot ajuta și a căror părere contează.

Gheorghe Dumitru

Ex-președinte al Convenției Sindicale Teritoriale

1. Dimensiuni: turistică, politico-civică, istorică.

a) Din punctul de vedere al turismului Brașovul se află pe un drum bun. Din păcate Poiana Brașov pierde mult. Nu mai este a Brașovului, a cetățeanului de rând; a devenit un superlux pe care numai străinii și cei cu bani și-l pot permite.

Plecarea sașilor din Brașov o văd ca o mare pierdere, atât socială (civică), cât și pentru interesul turistic. Aveau o altă mentalitate, un alt stil de viață. Cele mai frumoase clădiri din vechiul Brașov ale lor sunt: acestea atrag atenția turiștilor an de an, sunt admirate prin stilul lor. Aceste clădiri,

bogată.

b) Dimensiunea istorică rezultă din însăși vârsta orașului și din faptul că se îngrijesc acele mărturii ale existenței îndelungate a unei așezări umane în aceste locuri expunându-le în muzeul istoric și restaurând fortificația orașului medieval.

c) Împrejurimile Brașovului precum și diversele obiective turistice atrag un număr mare de turiști, care-i petrec aici fie un week-end, fie un concediu de odihnă.

2. a) Sper ca peste 20 de ani Brașovul să dispună de o sală de concerte pentru Filarmonică, să aibă în continuare un public numeros la spectacolele de teatru, ale operei și să existe tot atâtea facultăți și muzee, respectiv săli de expoziții.

b) Istoria unui popor (popoare) este atât de importantă încât și peste 20 de ani, bineînțeles că o să fie în centrul atenției atât ca o materie din programa școlară cât și ca obiect de interes pentru publicul larg. Este de dorit ca istoria să fie prezentată într-un mod cât mai obiectiv, respectând și existența minorităților naționale coexistente.

c) Baza turistică va fi mai largă, mai accesibilă unui număr mai mare de turiști, din punct de vedere calitativ mai bună, de bun gust. Propun să se deschidă iar un patinoar cu gheață artificială, marcajele turistice să fie îngrijite, cabanele turistice să fie întreținute sau redeschise unde este cazul (Mălăiești, Piatra Mare etc) și elevii să participe împreună cu profesorii lor la cât mai multe excursii, chiar și de o zi.

3. Nu cunosc destul de bine situația pozitivă din alte orașe. Se mediatizează mai ales lipsurile, părțile negative.

4. Trei probleme urgente ale Brașovului ar fi: privatizarea marilor întreprinderi industriale; asfaltarea (repararea) trotuarelor; construcția unei săli pentru concerte filarmonice.

5. Să se vândă marile întreprinderi, eventual pe bucăți și la preț redus, chiar și cu riscul ca un număr mai mare de oameni ar fi la început șomeri; să se aloce de la bugetul local fonduri, forța de lucru poate vor veni parțial din rândul celor care primesc ajutor

social; construcția unei săli pentru concerte filarmonice: se pare că se va rezolva în viitorul mai apropiat (la fosta Casă de Cultură).

6. Birocrație exagerată la obținerea unei autorizații de lucru și a unor avize; cheltuieli mari în domeniul construcțiilor și ale reparațiilor de imobile; lipsă de forță de muncă calificată, respectiv dornică de a lucra fără o remunerare exagerată.

7. Comportament civic, educație, cinste și dorința de a lucra – realizabile în cadrul familial și educațional.

8. Puncte tari ale dimensiunii culturale: oameni de renume național și internațional, universități, un număr foarte mare de activități culturale.

Puncte slabe: pe lângă cele amintite ulterior, ar mai fi dezinteresul clasei politice față de cei care lucrează în cultura adevărată. În Brașov, ca de altfel în general, dimensiunea culturală ar lua avânt dacă s-ar schimba programa școlară, dacă s-ar ține mai mult cont de civismul, comportamentul civilizat, modestia, cinstea celor în formare.

Stoica Enache

Jurnalist, Președintele Fundației
Transilvania Expres

1. Industrial, turistic și istoric.

2. Turistic, industrial și universitar. Cred că dimensiunea turistică va deveni definitorie pentru orașul Brașov în detrimentul celei industriale pentru că există programe de dezvoltare în acest sens, iar Brașovul are un potențial turistic foarte ridicat. Pe lângă zonele Poiana Brașov și Valea Prahovei apar alte zone cu importanță în acest sens: Zărnești, Bran etc. În plus sunt și programe de dezvoltare a infrastructurii. Dimensiunea industrială va rămâne totuși importantă pentru orașul Brașov, în primul rând datorită resursei umane, a personalului calificat. La Brașov sunt probleme în această sferă a

industrialului, dar aceste probleme vor genera soluții în aceeași sferă a industrialului. În uzina Tractorul se fabrică tractoare, dar pe lângă asta – o mulțime de alte lucruri, la Roman SA se pune de asemenea problema divizării. Brașovul are tendința de a deveni și centru universitar, asta observând dinamica Universității Transilvania, dar și pe cea a Universităților particulare. Un alt argument este diversificarea ofertei și aprecierile de care se bucură și se vor bucura noile domenii.

3. Parcul Industrial de la Arad, Consorțiul financiar – bancar de la Cluj și Parteneriatul public – privat de la Timișoara.

4. Infrastructura, concesionările de terenuri și lipsa unor programe de dezvoltare pe termen lung.

5. Atragerea de parteneri privați și un lobby eficient. Apoi, este vorba de ordonarea priorităților.

6. Nu există un program cultural pe termen lung și în plus, e lipsă de decizie în ce privește finanțarea de programe culturale.

7. Stabilirea unor persoane care să răspundă unor cerințe precise, din punctul de vedere exprimat. Trebuie să vedem ce anume este important pentru Brașov, dacă este important Festivalul de Teatru îi asigurăm finanțarea, dacă este important Festivalul de Jazz îi asigurăm și lui finanțarea, astfel încât aceste evenimente să devină repere la nivel național și chiar internațional.

8. Dimensiunea culturală a Brașovului este dată în primul rând de evenimentele culturale. Evenimentul îl consider important pentru că naște și un prilej de promovare și de progres al talentelor. Evenimentele nasc competiții, iar competiția naște selecție, ceea ce duce la o evoluție în plan cultural. Puncte tari: Cerbul de Aur, Festivalul de Jazz, Festivalul de Teatru. Cred că această cultură bazată pe eveniment susține cultura instituționalizată. Cu ocazia evenimentului Cerbul de Aur s-au lansat cărți, s-au ținut simpozioane, s-au vizitat în număr mult mai mare muzeele. Oportunități: Festivalul Muzicii de Cameră, festival care s-a ținut la Brașov, era singurul din țară și s-a ținut timp de treizeci de ediții, apoi nu au mai fost bani.

Ileana Filipescu
Arhitect

1. a) Dimensiunea istorică:

Brașovul a fost unul din importantele centre istorice ale Transilvaniei. Însă, subliniez, în domeniul manufacturii și al comerțului. Nu a avut o implicare culturală importantă spre deosebire de alte orașe ale Ardealului, dar are o istorie interesantă. În 1498, s-a născut la Brașov, Honterus, care este inițiatorul învățământului umanist. El a fost cel care a înființat la Brașov prima tipografie și îi este atribuită cea mai veche reprezentare cartografică a orașului.

În 1689, a ars întreaga Cetate a Brașovului, astfel dimensiunea medievală a fost distrusă. A rămas doar reprezentarea stradală și parcelarea. Marcante privind structura medievală, au mai rămas doar pivnițele cu bolte.

La începuturile lui, Brașovul a fost un oraș închis, în care străinii nu aveau voie să cumpere case și terenuri. Singura concesie i s-a făcut lui Constantin Brâncoveanu. Cetatea era administrată de sași, iar românii aveau acces doar când se deschideau porțile pentru a se face diferite negoțuri. Prin 1800, celebrii Junii s-au înfuriat și au intrat călare în Cetate, însă fără voia sașilor. Cam de pe atunci este atestată existența românilor în Cetate.

Ceva din stilul și din arhitectura caselor spune unele lucruri despre locuitorii acestui oraș. Dacă în Cluj și Sibiu pot fi văzute clădiri impozante, în Brașov nu se poate vorbi despre așa ceva, excepție fac: Prefectura, Poșta și Primăria.

Dacă sașii încercau o aliniere a caselor și o aerisire a spațiilor dintre ele, casele construite de români sunt așezate haotic și pe straduțe strâmte și strâmbе. O astfel de așezare românească este Scheiul, unde este ușor de observat îngustimea străzilor și lipsa paralelismului dintre ele.

Clădirile mici arată ceva din caracteristica unui târg de negustori. De

aceea spun că Braşovul nu poate fi definit ca un centru cultural.

Structura Cetăţii s-a păstrat şi astăzi. Străzile, străduţele şi casele sunt cam în aceeaşi formă. Acest lucru a împiedicat construirea de clădiri impozante.

A fost o vreme când oraşul Braşov a redevenit oraş închis(1950, 1960, 1970), era atât de aglomerat încât nu puteai să găseşti măcar o cameră. Era foarte greu să te stabileşti în acest oraş.

b) Dimensiunea comercială:

Braşovul a fost un nod de drumuri important între Muntenia, Transilvania şi Moldova. Legăturile se făceau prin, Pasul Bran, Pasul Oituz. Braşovul a avut şi un rol tranzitiv. Cei din Muntenia, Dobrogea şi Moldova veneau spre Braşov cu diferite produse pe care le lăsau, iar negustorii braşoveni le vindeau în alte zone. A fost un fel de pod de schimb.

Dacă la dimensiunea istorică am vorbit despre importanţa influenţei saşilor şi la dimensiunea comercială pot semnală această influenţă. Au avut o contribuţie foarte mare în definirea Braşovului ca târg sau ca oraş comercial.

c) Dimensiunea industrială:

Înainte, Braşovul putea fi definit ca oraş industrial, dar acum nu. Astăzi, industria existentă în acest oraş nu mai are nici un rost. Dezvoltarea industriei în Braşov a închis singura posibilitate a oraşului de dezvoltare, întrucât aceste industrii sunt aşezate strategic la Nord, Sud şi Est. Iar în cealaltă parte sunt dealuri.

Datorită industriei, braşoveanul de acum câţiva ani trăia mult mai bine decât locuitorii altor oraşe.

Mai există un lucru bun pe care l-au avut aceste industrii şi anume: meseriaşii. Astăzi, nici aceştia nu mai sunt, rămânând o pătură de oameni care nu se pricep la mai nimic şi, în consecinţă, nu fac nimic.

Dacă se încearcă o restabilire a industriilor va exista o problemă mare: mâna de lucru. Oamenii nu sunt buni şi este foarte greu să-i formezi.

2. E greu de spus. Sunt atâtea elemente care pot interveni, încât este greu să faci o previziune. Dacă industria Braşovului îşi revine, prin re tehnologizare, s-ar putea să arate bine. Dacă industria dă greş, mă aştept să reuşească turismul.

3. În Sibiu s-a luat legătura cu nişte organizaţii săseşti şi nemţeşti cu ajutorul cărora s-a pus în mişcare un program foarte interesant, "Program Urban de Acţiune". Prin acest program se încearcă restaurarea centrului Sibiului. Sibienii au fost deştepti în ce priveşte strategia prin care au dobândit resurse financiare şi umane. Având aportul saşilor şi al nemţilor sunt siguri că se va face treabă bună. Am văzut proiectul şi este foarte interesant.

4. Desfiinţarea termoficării;

Asta e singura problemă pe care o văd acum.

5.Soluţii: montarea de centrale termice pe zone mai mici, dacă nu pe fiecare scară;

6. · Desfiinţarea birocrăţiei existente la nivelul Regiilor şi a Primăriei;

· Respectarea legislaţiei;

· Activitatea Inspectoratului de Protecţie a Mediului, care întârzie nejustificat obţinerea de aprobări. Ca să obţii o aprobare durează chiar mai mult de două luni;

7. Soluţii.

· înfiinţarea unui singur birou de unde să obţii toate aprobările;

· verificarea modului cum se aplică legea;

· să găsească o metodă de verificare a dosarelor mai rapidă;

8. a) Puncte tari ale dimensiunii culturale:

· Cinematografele par să fie la zi cu premierele

b) Punctele slabe ale dimensiunii culturale:

· Teatrul din Braşov este foarte slab;

· Nu sunt săli de expoziţie;

· Nu există o Filarmonică;

· Nu mai există oameni adevăraţi de cultură;

9. Nu.

Septimiu Frânculescu

Profesor, Inspector de specialitate în cadrul Primăriei Brașov

1. Aș defini Brașovul ca nod comunicațional, el se află la intersecția drumurilor europene, naționale datorită zonei geografice; ca dimensiune universitară pentru că sunt Universitatea „Transilvania” și Facultățile particulare; ca dimensiune turistică datorită potențialului turistic: Prima Școală Românească, Oraș Cetate, Biserica Neagră și a zonelor învecinate: Bran, Poiana Brașov, Predeal.

2. Dezvoltarea nodului comunicațional conform normelor europene, dezvoltarea comerțului și a turismului spre complex și modern.

3. În Sibiu există Serviciul Public pentru Administrarea Unităților de Învățământ Preuniversitar de Stat (15 locuri), în Constanța este Direcția de Administrare Școli, în Cluj, Direcția Învățământ Cultural. Dimensiunea și complexitatea problemelor Primăriei în fața Sistemului de Învățământ Preuniversitar de Stat impun luarea unei decizii în acest sens. De exemplu, situația patrimonială a terenurilor și clădirilor, procesele pe rol, negocierea chirilor, licitații.

4. Cele trei probleme urgente ale Brașovului pe care le apreciez și ca cele mai importante sunt situația patrimonială a școlilor, sistemul de termoficare, șoseaua ocolitoare.

5. Crearea unor grupuri de lucru formate din specialiști și trasarea unor strategii a căror pași concreți să fie clari și realizabili.

6. Clarificarea situației patrimoniale a unității școlare

Înființarea unei direcții de învățământ coordonată de o persoană care cunoaște foarte bine acest sistem, punerea în aplicare a Ordonanței privind Administrarea unităților sanitare publice de interes local.

7. Înființarea unui compartiment sau a unei direcții Învățământ, Cultură, Sănătate, Sport

8. Punctele tari ale dimensiunii culturale: Opera Brașov, Prima Școală Românească, Biserica Neagră, Bastionul.

Puncte slabe: Teatrele, Cinematografele, lipsa unei Cinemateci,

Oportunități: Valorificarea patrimoniului istoric și cultural prin atragerea unor resurse extrabugetare sau chiar bugetare.

Alexandru Ganea

Redactor-șef adjunct *Transilvania Express*

1. Istoric și turistic. Din punct de vedere industrial, Brașovul este la pământ. Cât despre faptul de a denumi un oraș centru universitar, cred că nu numărul de studenți este important, ci performanțele acestora. Dimensiunea politico-civică: politicul este o bălăceală, iar latura civică este insuficientă.

2. Tot istoric și turistic.

3. –

4. Cea mai importantă problemă cred că este cea a termoficării. Soluția la această problemă o văd ca fiind descentralizarea. Alta ar fi problema căilor de comunicație, a străzilor care arată deplorabil și disciplina în construcții. Se construiește haotic. Soluțiile ar fi pe de o parte descentralizarea bugetului, iar pe de alta micșorarea nivelului de corupție.

5. –

6. Ne confruntăm cu încercări repetate de obstrucționare la libera exprimare. De aici imixtiunea politicului în actul de justiție.

7. Nu prea văd soluții la aceste probleme sau, mă rog, respectarea dreptului la libera exprimare și neimplicarea politicului în actul de justiție.

8. Cultura instituționalizată, pentru că cred că despre ea este vorba, nu are puncte tari, pentru că nu există un mediu cultural. Asistăm la moartea culturii instituționalizate, fapt care se datorează dimensiunii financiare, lipsei banilor, a investițiilor în cultură.

1. Municipiul Brașov este unul dintre orașele țării care are o tipologie foarte variată și aceasta provine atât dintr-o dimensiune istorică inițială, cu o bogată tradiție, cât și dintr-o dezvoltare industrială recentă, pe fondul unor posibilități turistice pentru servicii într-un viitor foarte imediat. Când spunem asta, ne gândim la dezvoltarea turismului, atât în municipiu, cât și în mediul rural din județul Brașov. Caracteristicile de tipologie ale municipiului Brașov sunt conturate și pe dimensiuni culturale, universitare sau ca și nod comunicațional, mai nou comercial sau ca și reprezentantă financiară a unor instituții internaționale de succes. Dominanta principală a vieții sociale și economice pleacă de la faptul că încă ponderea societăților comerciale din industria constructoare de mașini este dominantă în economia orașului și această caracteristică își pune amprenta și asupra mediului citadin, fie că este vorba de relațiile sociale care se dezvoltă între instituții pornind de la această dominantă a profilului industrial, fie că este vorba despre relațiile care se dezvoltă între cetățenii orașului, ținând cont de faptul că în mod majoritar, cetățenii fac parte din familii care sunt legate, prin profesii și locuri de muncă, de societățile comerciale cu profil industrial. Anii de după '89 au deschis orașului perspective noi, perspective de dezvoltare care sunt legate, fie de apariția și consolidarea mediului economic privat, fie că este vorba de apariția în cadrul universității, atât a celei de stat, dar și a celei private, a unor profiluri de studii cu caracter umanist. Acest aspect lipsea preponderent orașului în mediul universitar înainte de anul '89, iar mai nou, prin evoluția foarte spectaculoasă a tehnologiei comunicațiilor, firmele de soft și institutele de cercetare tehnologică prezente la Brașov creează relații internaționale cu mediile de vârf ale tehnologiei mondiale pe acest domeniu într-un cadru de excelență. Din punct de vedere comercial au început să

apară la Brașov reprezentanți ale unor mari lanțuri comerciale cum ar fi METRO sau SELGROS, apar reprezentanți ale unor bănci internaționale de mare prestigiu și numărul acestora, depășește în prezent cifra de 18 iar perspectiva dezvoltării serviciilor se caracterizează mai ales prin aceea că, mai ales în turism, crește nivelul calitativ al prestației, fie că este vorba de restaurante de foarte bună calitate care au apărut în oraș mai ales în mediul privat, fie că este vorba de capacități de cazare în hoteluri sau în pensiuni.

2. Peste 20 de ani, cred că orașul se va dezvolta în mod special în domeniul serviciilor de turism, în domeniul tehnologiei comunicațiilor și al manifestărilor culturale de anvergură internațională. Cred că dimensiunea universitară a orașului va crește, se va diversifica oferta de domenii în care tinerii brașoveni se vor putea pregăti la nivel superior și dacă ne va da Dumnezeu vom avea parte de câteva investiții strategice majore în infrastructură, când spunem asta ne gândim la centura ocolitoare a municipiului Brașov. Intitulată a municipiului, ea este însă obiectiv de cale internațională rutieră pentru țara noastră. Apoi, și în mod special, mă gândesc la un posibil aeroport în zona Brașovului, aeroport internațional. Acesta din urmă ar deschide perspective de dezvoltare foarte bune, orașul s-ar integra mult mai ușor în circuitul european și mondial. În continuare, cred că dezvoltarea de locuințe se va face preponderent pe salba de centură a municipiului din zona E, N și N-V, în comunele învecinate. Cu timpul, Brașovul va căpăta aspectul unei metropole urbane, în sensul de a avea zonele rezidențiale în afara orașului și pe măsură ce numărul de autoturisme va crește, în oraș vor rămâne mai mult reprezentantele unor instituții și servicii publice. Se vor externaliza spațiile de producție ale unor societăți comerciale pe măsură ce vor reuși să-și achiziționeze terenuri în jurul orașului și sper ca această extindere în zonele sus menționate E, N, N-V, va crea orașului un plus de aerisire în dezvoltare. În prezent, noi suntem în situația în care densitatea urbană în Brașov este cu

vreo 50.000 de locuitori mai mare decât cea pe care coeficienții de urbanism o menționează pentru suprafața de teren pe care municipiul o are acum în intravilan.

3. Ceea ce și Brașovul face acum, s-a făcut la Timișoara și mai apoi la Oradea. Timișoara a realizat în urmă cu patru ani o strategie de dezvoltare locală iar Oradea este mai avansată în ceea ce privește realizarea zonei metropolitane. La noi, în privința realizării strategiei de dezvoltare locală, s-a reușit cu un efort susținut al unui grup de 31 de colegi din primărie, ca municipiul să fie inclus între cele cinci orașe pilot care în România se bucură de asistența agenției Statelor Unite pentru dezvoltare în a realiza strategia de dezvoltare locală a municipiului.

4. Cele mai importante probleme ale Brașovului n-ar fi numai trei și nu există între ele o delimitare în privința ordinii de priorități. Principala problemă este lipsa de finanțare pentru administrarea curentă a municipiului. De exemplu, în anul 2001, 57% din veniturile orașului s-au dus pe cheltuieli cu destinație specială pentru că diferite legi prevedeau acest lucru. În anul 2002, acest fenomen s-a agravat în sensul că 80% din veniturile municipiului se duc pe cheltuieli cu destinație specială pentru că o serie de alte acte normative, fie legi, fie hotărâri de guvern au încărcat cu responsabilitate pentru a finanța municipiul prin votul asupra bugetului pe care-l dă Consiliul Local, dar nu au asigurat și surse de finanțare, deși în art.7, alineatul 3 din Legea Administrației, se menționează că, autoritățile centrale nu pot transfera responsabilități fără să asigure surse de finanțare în îndeplinirea unor servicii publice. Așa se face că în ianuarie 2002, când s-a adoptat bugetul, necesarul care nu a fost acoperit, a fost de aproximativ 540 miliarde de lei, adică mai mult de jumătate din venituri, aproximativ 18 milioane de dolari ținând cont de valoarea dolarului la acel moment.

Există o nevoie majoră a orașului, anume repararea drumurilor. Există ca nevoie în sensul de trebuință de a fi finanțată la nivel de 2000 de miliarde de lei, iar în acest an, Consiliul Local a putut să aloce doar 30 de miliarde de lei. Ar fi fost nevoie de 60 de

miliarde de lei doar ca să se oprească extinderea degradării drumurilor. Drumurile orașului au durată de viață expirată de mai mult de 12 ani pe 91% din suprafața lor. Asta înseamnă că, în condițiile în care pentru drumuri se poate aloca doar 1, 5% din necesarul pentru repararea lor, drumurile orașului reprezintă principala problemă din punctul de vedere al administrației locale pentru că legea spune că doar Consiliul Local este responsabil în a finanța repararea drumurilor din interiorul orașului. Deși taxa care se adună pentru drumuri este o taxă stabilită prin lege care se duce la drumurile naționale, acestea nu finanțează drumurile din interiorul orașului.

O altă mare problemă este realizarea centurii ocolitoare a municipiului. Această centură ocolitoare, dacă ar fi realizată, doar pe tronsonul de 4, 7 km cât reprezintă prima porțiune de drum de la intrarea în Brașov la Dârste și până la drumul spre Sf. Gheorghe sau șoseaua Hărmanului cum îi zicem noi, dacă ar exista acest prim tronson, 33% din traficul care intră în oraș prin cartierul Astra ar fi descărcat în afara orașului și nu s-ar mai degrada cu o asemenea rapiditate drumurile pe Calea București sau pe B-dul Saturn, Aurel Vlaicu, B-dul Gării sau Avram Iancu, podul de la FARTEC sau drumul spre Sibiu.

Alte probleme deosebit de importante sunt cele două mari servicii publice. Este vorba de parcul auto al regiei de transport care este în stare de casare în proporție de peste 80% și îi lipsesc fondurile care să aloce câteva sute de miliarde de lei pentru reabilitarea sau schimbarea parțială a parcului auto.

O problemă foarte mare a orașului este sistemul de termoficare. Acesta necesită investiții de peste 70 milioane de dolari iar anul acesta, toate investițiile orașului s-au ridicat la 3 milioane de dolari. Așa că noi am elaborat o strategie pentru termoficare a orașului care acum este în faza de întocmire a studiului de oportunitate privind concesiunea serviciului, însă lipsește sursa de finanțare. Mai mult, faptul că în acest an, prin hotărâre de guvern s-a predat municipiului centrala electrotermică, necesită 800 de miliarde de lei finanțare în acest an și încă 1000 de miliarde

pe următorii opt ani. Când s-a adoptat bugetul, Consiliul Local a alocat pentru investițiile întregului oraș 100 de miliarde de lei, adică a opta parte din cât i-ar fi trebuit centralei electrotermice numai în acest an. Asta înseamnă că problema care copleșește viața orașului, din punct de vedere al administrației locale, este problema financiară. Sigur, a apărut acum de curând, hotărârea de guvern prin care s-a consfințit patrimoniul localității și aceasta dă o șansă în sensul că foarte multe terenuri vor putea fi scoase la concesiune sau vândute de către Consiliul Local în mod special pentru construcții de locuințe sau pentru concesiune în vederea dezvoltării anumitor zone ale orașului în conformitate cu planul de urbanism general.

Nu este de neglijat realizarea unei rampe ecologice ca obiectiv important de infrastructură, ea însă, datorită condițiilor de mediu, nu se realizează în intravilanul orașului ci în afara municipiului Brașov și în prezent acest obiectiv se împlinește cu aportul unor investitori privați care parte dintre ei sunt chiar proprietari ai rampelor care acum se închid din cauza umplerii lor și a condițiilor pe care protecția mediului le impune.

5. Finanțările depind de capacitatea orașului, nu mă gândesc la primărie ci la agenții economici în general, de a absorbi investiții străine și aceasta se poate realiza în foarte mare măsură prin schimbarea climatului de piață pe care municipiul, prin contribuția fiecărui agent economic, îl poate crea. Este vorba de un mediu prietenos de afaceri. Asta înseamnă reducerea corupției, mobilitatea în tranzacțiile de bunuri imobiliare și decizia sindicatelor din marile societăți constructoare de mașini, societățile industriale, decizia lor de a accepta că privatizarea este singura soluție viabilă pentru atragerea capitalului străin. Capitalul străin poate crea dezvoltarea și în același timp, sosit aici, poate atrage pe lângă el turiștii străini care să ducă la dezvoltarea în mod sinergic a serviciilor în turism și a pieței economice a orașului în general. Parteneriatele public-privat care se vor dezvolta sau creditele pe care administrația locală, județeană sau municipală le vor putea angaja depind foarte mult de poten-

țialul economic al zonei. Noi ne străduim la primărie să creăm climatul de legalitate și de competiție onestă în sistem concurențial pentru diferite tipuri de capital, indiferent de țara de origine sau de continentul de pe care apar astfel de oportunități însă mai departe depinde foarte mult și de tipul de prestație al agenților economici brașoveni pentru că ei sunt cei care vor intra în relație directă de afaceri cu investitorii străini. Valorificarea superioară a bunurilor orașului, bunuri consfințite acum prin adoptarea de guvern a hotărârii privind patrimoniul localității, va crea posibilitatea de a atrage surse extrabugetare pentru că din taxe și impozite locale fie pe terenuri, fie pe clădiri, limita de suportabilitate a cetățenilor este destul de scăzută. Asta înseamnă că trebuie dezvoltat în Brașov un sistem de valorificare a ceea ce reprezintă potențialul de piață, fie că este vorba de bunuri imobiliare, fie că este vorba de servicii publice astfel încât atracția de fonduri să compenseze slăbiciunile pe care bugetul de stat și bugetul local le au.

6. Sunt cele menționate anterior, nu mai trebuie să le reiau. Sunt și importante și urgente și întâi de toate este vorba de finanțare, de infrastructură și nu în ultimul rând de reformare a structurii de organizare a administrației locale în sensul că, prin deciziile Consiliului Local s-au înființat unele servicii publice noi care anterior funcționau ca și structuri interne ale primăriei. Este vorba de Direcția fiscală, instituție independentă, Serviciul public patrimoniu, Serviciul de asistență pentru persoane vârstnice, Serviciul pentru adăpostul de noapte al persoanelor care rămân pe stradă și celelalte instituții de cultură sau de ajutor social, cele patru instituții teatrale: opera, Teatrul Dramatic, Teatrul de Păpuși, Filarmonica, Căminul de bătrâni, Grădina zoologică, Cantina de ajutor social, Leagănul de copii și acum mai nou Spitalul Municipal care împreună cu instituțiile de învățământ preuniversitar reprezintă instituții ale orașului care depind fundamental de bugetul local. De aici nevoia de a crește veniturile bugetului local prin valorificarea superioară a resurselor la dispoziție iar pe de altă parte din antrenarea

de parteneriate cu investitori români sau străini pentru a dezvolta potențialul de afaceri și a crește rulajul financiar în municipiu.

7. Soluții directe la aceste probleme, sunt soluții de principiu, în sensul că un oraș de peste 270 de mii de locuitori cum este acum Brașovul și care are pe teritoriul său poate mai mult de o sută de instituții publice, sute de instituții private, agenți economici cu o viață economică, socială, politică atât de complexă se poate dezvolta sinergic ca oraș, doar în cadrul unei strategii de dezvoltare locală, în sensul de cumulare a valorilor specifice ale tuturor acestor instituții și în mod special al personalităților care prin competență profesională și experiență de viață dobândită lucrează în aceste instituții. Apoi, și ele într-un mod cumulat, să genereze un plus de valoare pe care luată în mod independent, o instituție sau alta nu l-ar putea împlini.

8. Punctele tari ale culturii la Brașov le reprezintă prezența celor patru instituții fanion de exprimare artistică, a unui liceu de artă, a unei școli populare de artă, a unor ansambluri artistice pe lângă diferite instituții: Consiliul Județean, Universitate, cluburi ale societăților industriale care au ansambluri artistice populare remarcabile, prezența unor muzee începând cu cel de referință al Primei Școli Românești, continuând cu cel de artă, de etnografie. Toate acestea creează premisele că Brașovul, odată ce a identificat sursele financiare care să creeze climatul de interes pentru turism, asociat cu o viață culturală bogată, să găsească un plus de vitalitate și de emancipare europeană cum ne place nouă să spunem.

Proiectele care pot duce la dezvoltarea culturii sunt legate întâi de toate de continuarea unor manifestări artistice care au făcut tradiție. Și aici este vorba de sărbătoarea seculară a Junilor Brașovului sau de mai recent inauguratul eveniment care a bucurat atâtă lume, Zilele Brașovului. Este apoi vorba de festivalul anual de teatru contemporan, festivalul de jaz, festivalul muzicii de cameră, Cerbul de Aur care nu este numai eveniment realizat prin contribuția exclusivă a orașului. Ele, cumulate în cadrul strategiei generale de dezvoltare locală a municipiului își au

sectorul lor de dezvoltare din perspectiva culturală. Aici au un rol important organizațiile nonguvernamentale, asociate cu prezența unor instituții de cultură ce creează tradiție, fie că-i vorba de reviste de cultură, mediul universitar, profesori și studenți de pe lângă facultățile brașovene cu profil umanist, toate acestea împlinesc o nevoie social-culturală a unui oraș. Ele au nevoie însă de susținere financiară și atunci, vrem sau nu, punctul nodal al problemei este identificarea de resurse financiare, altele decât cele de la buget. Asta se poate realiza prin atragere de investiții străine, deci schimbarea climatului local de piață în mai multe domenii: turism, comerț, servicii pe o anumită producție, iar pe de altă parte parteneriate cu instituții similare din străinătate, cu orașe cu care Brașovul este înfrățit. Rodul acestor parteneriate ar fi integrarea instituțiilor de cultură brașovene în circuite europene sau poate chiar mondiale în care ele să fie raportate prin aceste parteneriate la viața culturală europeană și mondială și în felul acesta să se suplinească lipsa de fonduri pe care în mod cronic instituțiile de cultură din Brașov o resimt. Noi sperăm că în jurul realizării strategiei de dezvoltare locală vom coagula toate forțele locale responsabile, doritoare, competente și entuziaste pentru ca să se contureze crezul dezvoltării de perspectivă a orașului pentru următoarele decenii. O viziune pe care o astfel de strategie o poate proiecta ar avea șansa ca în mod coerent, perseverent, toate aceste entități care reprezintă generic spus viața social – economică – politică și cultural – sportivă a unui municipiu de talia Brașovului să-și vadă împlinirea prin ridicarea în general a nivelului de calitate a vieții în Brașov. Noi sperăm ca în anii care vin, prin contribuția tineretului în realizarea acestui deziderat, să se dezvolte aici perspectiva unei vieți de mai bună calitate și mai specific transilvane și europene în sensul de a promova valori care să ne identifice ca oraș într-un mod pozitiv dar în mod special să ne dea o dimensiune europeană în sensul calității serviciilor publice, calității vieții culturale și șanselor de identificare de locuri de muncă și spații de locuit pentru tineri în perspectiva realizării propriei familii.

1. Dimensiunea *istorică*. Marile personalităţi române ale mileniului trecut au trecut prin Braşov. Cetatea a fost loc de refugiu pentru domnitorii moldoveni şi munteni. Oraşul vechi, încă foarte bine conservat, este plin de vestigii.

Dimensiunea *industrială*. Întotdeauna Braşovul a concentrat obiective industriale importante. Din păcate, după dezvoltarea lor megalomanică din perioada comunistă a urmat, în anii de după 1989, o prăbuşire fără precedent. Potenţialul uman (ingineri, meseriaşi) a rămas însă foarte mare.

Dimensiunea *turistică*. Braşovul are resurse turistice, atât naturale cât şi istorice, inepuizabile.

2. În Braşovul anului 2022 vor impresiona vilele luxoase din cartiere rezidenţiale aflate aproape de marginile oraşului (Cartierul Bronzului, Cartierul Baci). Vor exista câteva familii foarte bogate. Primăria şi Consiliul Local vor fi controlate de acestea. Lipsite de termoficare şi neîntreţinute, cvartale întregi de blocuri din Cartierul Astra şi Tractorul vor ajunge în paragină. Multe părăsite. Municipality va avea probleme cu evacuarea imobilelor pe care va fi obligată să le demoleze. Mulţi amărâriţi îşi vor găsi adăpost în construcţiile abandonate din fostele zone industriale. Criminalitatea va înregistra cote alarmante. Drogurile vor face ravagii în rîndul tinerilor. În spitalele particulare superdotate accesul oamenilor cu venituri modeste va fi prohibitiv. În sistemul de învăţămînt, segregatia între bogaţi şi săraci va fi la fel de clară.

Viaţa culturală va fi foarte vie. Turismul va dezvolta o mulţime de servicii complementare. Deja consacrate, manifestările organizate în oraşul vechi vor avea o notorietate internaţională şi vor atrage mulţi vizitatori. Poiana Braşov va înregistra un declin, transformîndu-se într-o localitate de sine stătătoare. Tehnologia informatică ar putea

schimba mult viaţa oamenilor, într-un mod care, la ora actuală, nimeni nu poate să-l prevadă.

3. După 1 decembrie 1918 s-a discutat mult despre o eventuală mutare a capitalei României în centrul ţării. S-au vehiculat două amplasamente: Alba Iulia şi Braşov. Prin anii '30, personalităţi ale vieţii politice româneşti au polemizat pe această temă. A existat chiar un proiect al inginerului Nicolae Theodorescu care vedea o capitală protejată de arcul carpatic în cazul unui război. În 1935, un inginer american a schiţat un nou centru administrativ al României plasat între Sînpetru şi Bod.

4. Probleme urgente: termoficarea, drumurile, pieţele

Probleme importante:

a) Hoţia pe bază de salariu. Numeroase întreprinderi (mai ales de stat) funcţionează ineficient şi acumulează pierderi enorme. Sindicatele presează, de multe ori chiar violent, pentru mărirea salariilor şi păstrarea personalului. Directorii au venituri colosale.

b) Hoţia de partid. Accesul la funcţiile bine retribuite din sistemul de stat, aşa-zis descentralizat, şi din administraţie nu se face după competenţă, ci după subordonarea partinică. Cele mai multe afaceri sunt facilitate de apartenenţa la grupul de interese din partidul de guvernământ. Ajutorul dat de partid se returnează prin trafic de influenţă şi « cote » din câştigurile obţinute.

5. O parte dintre *problemele urgente* s-ar putea rezolva la următoarele alegeri. În acest moment, aproape orice proiect este blocat de neînţelegerile dintre primar şi Consiliul Local.

Problemele importante n-au deocamdată decît soluţii individuale pe termen scurt: emigrarea sau adaptarea. Sunt convinşi că există rezolvări generale pe termen lung. Ţin însă de voinţa politică.

6. a) **INFLAŢIA DE ZIARE**. Publicaţiile susţinute de partide sau de afacerişti dubioşi n-au şi nu vor avea credibilitate. Chiar dacă tirajele sunt confidenţiale, cît timp vor continua să apara, vor strica piaţa prin publicitatea comandată politic şi prin şantajul

pe care-l practică. Cumpărînd cu frenezie publicații și influență în ziare, oamenii politici au distrus rețele întregi de ziare chiar dacă n-au reușit să reducă la tăcere vocile care-i criticau.

b) PRESA ELECTRONICĂ. Radiourile și televiziunile au audiențe mult peste cele ale ziarelor. De altfel, lucrul acesta se petrece în toată lumea. Șansa presei scrise stă în adaptabilitatea ei. Multe ziare au deja și o variantă electronică. Rămîn de rezolvat două probleme: accesul cît mai multor cititori la o astfel de presă și vînzarea (informației și publicității).

c) SĂRĂCIA. Nu cu mult timp în urmă un sondaj a demonstrat că românii ar renunța mai degrabă la publicația pe care și-o cumpără zilnic decît la țigări. În 1990, dintr-un salariu se puteau cumpara 5000 de ziare. În 2002, doar 500 de ziare. Puterea de cumpărare a presei scrise a scăzut de 10 ori.

7. Investițiile străine în presa scrisă; dezvoltarea unor trusturi de ziare locale care să-și asigure supraviețuirea pe exploatarea cît mai bună a resurselor de rețea; extinderea serviciilor publicistice pe Internet.

8. Puncte tari: oamenii.

Puncte slabe: bugete mici; selecția negativă care funcționează în alegerea conducătorilor unor instituții culturale (sunt însă și excepții); nu există o universitate umanistă.

Sună cam aiurea „dezvoltarea culturii”. Cred însă că nu se poate vorbi decît despre calitatea culturii, nu și despre dimensiunile ei. Pe vremuri, la un curs de « Socialism științific », mi s-a spus că societatea se împarte în patru « domenii »: social, economic, politic și cultural. Nu cred în treaba asta. Mi se pare că există « cultură » peste tot. Nu poate fi vorba de un « domeniu separat ». Multe proiecte care nu sunt botezate « culturale » au o importanță culturală imensă.

Ion Giacomelli

Profesor universitar doctor, Decan al Facultății de Sudiu și Ingineria Materialelor a Universității „Transilvania”

1. Din punct de vedere cultural, putem arăta că Brașovul se numără printre orașele care au tradiție în acest sens legat de literatură, partea socială, de artă. Avem înaintași din Brașov cum ar fi Ciprian Porumbescu, pictori renumiți care au studiat sau lucrat în Brașov. Multe peisaje din Brașov pot fi văzute astăzi în colecții și expoziții internaționale renumite.

De asemenea, nu putem trece cu vederea și faptul că învățământul mediu și universitar are o mare vechime și tradiție în Brașov. Putem vorbi aici despre liceul Andrei Șaguna care se bucură de o foarte bună reputație și poate să fie considerat printre cele mai bune licee din țară și nu numai din județ. Învățământul superior a început încă înainte de război cu un învățământ economic iar după cel de-al doilea război mondial acesta s-a diversificat în învățământ tehnic, învățământ umanist, astfel încât la ora actuală numai Universitatea „Transilvania” dispune de 13 facultăți diferite acoperind întreaga gamă de activități umane.

Dacă ne gândim la o altă dimensiune a Brașovului, cea economică, Brașovul a fost din cele mai vechi timpuri, cunoscut ca un centru comercial, de afaceri, de producție. Dacă în Evul Mediu producția s-a calat pe obiecte și marfă de larg consum, în secolul XIX-XX, s-a trecut și la producția industrială. Foarte multe întreprinderi, ateliere industriale s-au dezvoltat, dînd naștere la mari fabrici producătoare de bunuri materiale. În acest sens putem arăta HIDROMECHANICA provenită dintr-o foarte veche

întreprindere manufacturieră. La fel putem vorbi despre IAR, ASTRA. Braşovul ajunsese la un moment dat să fie unul dintre cele mai puternice centre industriale din ţară şi sper ca în viitor să-şi recapete acest loc.

2. Braşovul are foarte multe resurse, foarte multe potenţe şi astfel dezvoltarea lui poate să fie spectaculoasă chiar. Deocamdată însă, Braşovul se confruntă cu o serie de dificultăţi şi aceste dificultăţi sunt generate şi de conjunctura naţională şi internaţională, cât şi de inerţia factorilor de conducere. Vreau să subliniez faptul că Braşovul, un mare centru cultural, economic, industrial, ştiinţific, la ora actuală, nu dispune de o şosea ocolitoare, de centură. Aceasta creează foarte mari greutăţi şi o să creeze greutăţi în continuare dacă nu se rezolvă. În curând, traficul prin oraş o să fie complet blocat fără să mai amintim de faptul că dintr-un oraş de munte, un oraş turistic, a ajuns un oraş foarte poluat. Aici vina este a celor care dirijează economia Braşovului şi a judeţului şi care nu-şi dau prea mult interesul.

Se vehiculează de câţiva ani posibilitatea construirii unui aeroport internaţional în apropierea Braşovului. Dacă au trecut 5-6 ani de când s-a lansat această idee şi la ora actuală este încă sub formă de discuţii, cine ştie cât mai durează până când o să ia un contur practic.

Braşovul are un viitor mare în turism. Este cunoscută Poiana Braşov în vecinătatea oraşului, localităţile din jurul Braşovului care reprezintă o foarte mare atracţie pentru turişti.

Un turism performant, la ora actuală, se poate face nu numai cu resurse private, micii întreprinzători, ci şi cu ajutorul primăriei. Ar fi bine să lucreze la proiecte

ca aeroportul internaţional, şoseaua de centură, heliportul şi altele care să faciliteze dezvoltarea acestei ramuri.

Mai putem aduce în discuţie şi reţeaua de şosele. Nu spun că nu s-au făcut progrese în acest sens dar nu trebuie să ne oprim aici.

Apoi să vorbim despre gradul de civilizaţie, de educaţie al locuitorilor care lasă de dorit. Este păcat că fiind un oraş turistic, istoric, comercial Braşovul se confruntă cu această poluare de toate felurile. Cred că trebuie lucrat mai mult şi în domeniul educaţiei locuitorilor, începând de la reguli şi de ce nu şi de la constrângeri, pentru că şi în alte părţi s-au aplicat şi rezultatele se văd.

3. Cred că foarte bine ar fi dacă în Braşov s-ar înfiinţa parcuri naţionale, rezervaţii naturale care să protejeze flora şi fauna judeţului, care în anumite capitole este unică la noi în ţară şi în lume. Şi aici aş dori să numesc „Poiana Narciselor” pentru a cărei protecţie s-au făcut foarte puţine lucruri, de asemenea „Laleaua Pestriţă” din Lunca Oltului în apropierea Hărmanului, care cred că la ora actuală este distrusă, pădurile care treptat se degradează.

Se pare că a existat ideea înfiinţării unor parcuri industriale care ar contribui la ocuparea forţei de muncă din oraş şi la atragerea investitorilor străini ..

4. O problemă urgentă şi importantă, ar fi rezolvarea de către autorităţile locale şi chiar naţionale a problemei copiilor străzii.

O altă la fel de importantă ar fi navetiştii, în ghilimele „navetiştii”, mai bine spus cei fără ocupaţie, hoţii care vin aici să fure, să facă scandal, să distrugă ceea ce pot şi cât pot în oraş.

După cum am mai spus, o problemă care ar trebui să-şi găsească mai repede

soluționarea ar fi cea a șoselelor care sunt extrem, extrem de aglomerate.

5. O mai mare importanță acordată acestor probleme și fonduri pentru soluționarea lor.

6. Ar fi foarte multe probleme. Aș zice că o problemă care ne presează foarte mult este cea a finanțării pentru dotări. Dotarea atelierelor, a sălilor de curs, a tehnicii de informație. Biblioteca se confruntă cu foarte mari probleme în achiziționarea materialelor de specialitate, mai ales a celor din străinătate. Sunt ceva fonduri în acest sens însă la ora actuală sunt foarte multe informațiile de care am avea nevoie și care ne interesează.

Tot în legătură cu finanțările, se acordă o importanță ne semnificativă facilitării participării colegilor la diferite sesiuni, manifestări științifice, internaționale, în special internaționale, unde suntem invitați, participăm cu lucrări, însă nu putem participa și fizic din cauza lipsei de resurse materiale. E adevărat că sunt foarte mari costurile de deplasare, dar cred că participarea noastră ar aduce câștiguri mult mai mari universității și mai ales prestigiului național.

8. Mult timp s-a spus că Brașovul nu stă prea bine la acest capitol, însă zic eu că nici rău nu stăm. Singurul lucru rău este slaba instruire a locuitorilor.

Avem un teatru la care sunt foarte puțini spectatori, operă, operetă la care merg și mai puțini.

Se constată un aflax atunci când vine o trupă din altă localitate sau din altă țară.

Ce se poate face în acest sens? Poate și publicitatea nu este destul de bine pusă la punct, poate nici repertoriile nu sunt alese pe gustul publicului.

Nu putem să numim cultură discotecile care bat toba până târziu în noapte. Dar acești tineri care frecventează

aceste cluburi ar putea fi determinați să participe la cultură, dacă ar fi îndrumați în acest sens.

În Brașov, în fiecare clipă, găsești 2-3 galerii de artă deschise, unde expun artiști plastici din localitate, din țară sau străinătate. Dacă vezi trei oameni în astfel de galerii, e bine tare, deși ar putea fi artistul, soția sa și un prieten de-al lor. Nici pentru aceste galerii nu există nici un interes și aici nu poți spune că ar fi vorba de bani, că sunt cu intrare liberă.

Sunt în Brașov muzee despre care, oameni cu vârstă destul de înaintată nu știu absolut nimic. Și sunt acolo de sute de ani. Cum este Casa Sfatului. Câți locuitori ai Brașovului au vizitat-o?

Dezvoltarea Brașovului se poate face dacă există resurse de finanțare. Eu cred că aceste resurse ar putea fi depistate și nu mă refer la resurse din exterior. Nu trebuie să așteptăm să vină străinii să ne deschidă muzee, să ne repare monumentele de arhitectură, istorice. Putem face singuri treaba asta, însă trebuie și inițiativă.

Claudiu Goga
Director Teatrul Dramatic „Sică Alexandrescu“

1. Să luăm dimensiunea cultural-spirituală, deși e prea mult spus pentru că în Brașov nu există efectiv nici o viață culturală, e o aiureală, fiecare cu treaba lui. Așa cum văd eu Brașovul cred că viața culturală e destul de fragmentată, s-ar putea ca viziunea mea să fie una discutabilă, dar cred că e fragmentată în sensul că instituțiile de cultură, teatrele, opera, hai să zicem biblioteca, artiștii plastici sunt niște lumi independente unele de altele. Nu exista o viață culturală în care aceste mici enclave să interacționeze, să facă schimb de opinii și idei. De când am venit director aici am anunțat că aș vrea să fac ca aceste enclave pe diferite domenii să se unească. Când m-am referit la enclave culturale diferite m-am referit la instituții, la mesajele către populație și nu la situații individuale, pentru că așa e posibil că un poet să cunoască un actor ș.a.m.d. Ele nu colaborează foarte bine și nu au un mesaj încheiat, puternic. Eu am încercat să fac ca lucrul acesta să dispară și primul pas e faptul că la cele două premiere există probabil și o lansare de carte și o expoziție de pictură. Un eveniment cultural e mai mult decât un eveniment teatral sau o lansare de carte. Cred că în afară de ceea ce organizează cele trei mari instituții: opera, teatrul de păpuși și teatrul dramatic, de ceea ce organizează separat uniunea artiștilor plastici, evenimente culturale majore în Brașov nu se întâmplă. Dacă considerăm Cerbul de Aur un eveniment cultural riscăm să fim ușor ridicoli. În principiu cred că Brașovul are potențial cultural.

Îmi puteți spune care sunt punctele tari și punctele slabe ale dimensiunii culturale?

Hai să începem cu punctele slabe. Există un potențial cultural, există un teatru dramatic care este printre primele cinci din țară, opera este un loc care din câte știu eu funcționează bine și teatrul Arlechino..

Oportunități, proiecte care ar duce la dezvoltarea culturii sunt?

Pot să vorbesc doar despre teatrul meu și

pot să spun că cel puțin la ora asta cu siguranța, principalul factor care stă la baza acestei chestii este faptul că nu avem bani. E posibil să nu existe nici idei. Dacă ar fi mai mulți bani cu siguranța teatrul ar funcționa mai bine și ca producție dar nu avem bani pentru salariile actorilor și începem să ajungem la o problemă spinoasă la un moment dat, pentru că actorii, din cauză că trăiesc prost doresc să facă altceva și să plece din teatru. Nu sunt cazuri încă în Brașov, dar sunt cazuri în țară.

Soluții aveți pentru rezolvarea problemelor?

Soluția este una singură: ca oamenii să muncească mai mult și cu spor, să nu mai fure, și criteriile de promovare în funcții să se facă pe bază de competență. Ar trebui să fie ceva mai mulți bani pentru că oamenii să aibă timp și de cultură sau de alte chestii la care nu ne mai gândim pentru că trebuie să ne gândim ce punem în ghiozdan la copii și ce punem pe masă. Până la urmă nu pot să-l învinuiesc pe un om că nu vine la teatru că n-are bani, poate că vrea să vină, cu toate astea prețurile sunt mai mici decât la cinematograful sau decât două pachete de țigări bune. Ca să sintetizez, Brașovul are potențial cultural, are o dimensiune istorică care nu știu cât de bine e pusă în valoare dar există, are în domeniul teatrului un public relativ stabil, nu foarte mare, pe care noi încercăm să-l diversificăm. Atât timp cât avem bani și idei va funcționa. Până la urmă cultura depinde pe undeva de niște decizii politice care câteodată se iau în favoarea sau în defavoarea culturii. Nu cred că sunt vinovați cei de la primărie sau de la prefectură, vinovați suntem noi și felul în care ne facem treaba. Ajung la concluzia că din păcate nu muncim cu moralitatea și disciplina de care e nevoie ca să câștigăm cum ar trebui și cum ar fi nevoie.

Cum vedeți Brașovul peste 20 de ani?

E greu să fac pronosticuri. Brașovul va fi doar o imagine mai mică a României peste 20 de ani, cum va arăta România peste 20 de ani așa va arăta și Brașovul. Dacă în România lucrurile vor merge bine și viața culturală a Brașovului va merge bine. E greu să faci

cultură cu bani puțini, e greu să produci cultură fără ca oamenii să aibă disponibilitatea să o asimileze, e greu să faci cultură, când am senzația că învățământul decade pe zi ce trece.

Doru Gomboș

actor la Teatrul Arlechino, secretar cultural al Comunității evreiești din Brașov

Definiți Brașovul din următorul registru de termeni.

Deci Brașov, dimensiunea cultural-spirituală.

Maxim trei. Adică va alegeți trei dimensiuni...

Da. Pornind de la faptul că Brașov este un oraș hiperindustrializat, un oraș muncitoresc cu precădere, cultura a fost lăsată pe planul doi-trei, cu toate că fiecare politician se laudă „că face, că dreg, că ce va fi și cum va fi”. Dar Brașovul are un trecut cultural și să sperăm că va avea și un viitor cultural. În Brașov există instituții culturale de valoare, cum este Filarmonica, Opera, teatrele: Teatrul Dramatic, Teatrul Arlechino și de asemenea muzeele, bibliotecile, care sunt un factor esențial în viața culturală a unei cetăți. Deci o bază culturală există, numai că trebuie mai mult interes, degeaba se pedalează pe faptul că trebuie sponsori, să căutăm sponsori. Sponsorii se duc la sport, la fotbal! Iar din punct de vedere spiritual în afară că a dat României de-a lungul istoriei, mulți oameni de valoare, a existat și o coeziune spirituală între cetățenii Brașovului și în primul rând mă refer la etniile care au coexistat și coexistă în Brașov și care, zic eu, au parte de o viață liniștită. Nici înainte n-au prea fost mari frământări. Sunt multe etnii: sunt ungurii, grecii, evreii, italienii, nemții, rromii. Mari disensiuni nu au existat. La fel ca și Timișoara, oraș pe care eu întotdeauna îl dau ca exemplu de oraș în care coexistă etniile într-o armonie extraordinară. Cred că Brașovul

este pe urmele Timișoarei. Ce pot să vă mai spun. Pentru viitorul Brașovului, vorbind de această dimensiune, pot să dau ca exemplu ceea ce face doamna Marina Bucătaru. „Etnovember” reunește etniile din Brașov într-un spațiu și într-un context care se îmbină foarte frumos și chiar de-a lungul câtorva ediții a dovedit că într-adevăr se poate. Aici vreau să fac o comparație cu comunitățile de români răspândite în lume și care nu au luat exemplul comunităților din România. Comunitățile de români sunt dezbinat din păcate și de aceea nici nu pot ajunge la o valoare spirituală, culturală. indiferent unde ar fi: în America, în Franța, Germania sau Australia. Partea ciudată este că în Israel în comunitate, evreul din România este considerat român. Au încercat să facă o organizație, în care își fac ziare, reviste, aduc spectacole... Chiar și noi am fost cu teatrul Arlechino. Acum lăsând la o parte această dimensiune, mai vreau să mă refer la dimensiunea istorică. Brașovul având o vechime remarcabilă, cred eu că are vreo 700 de ani vechime, dacă nu mă înșel, ca cetate, are și o istorie demnă de studiat și de aprofundat. Cum spuneam înainte, de-a lungul istoriei Brașovului multe personalități au plecat de aici și au reușit să se remarce pe plan național și internațional. Eu fiind de formație umanist, mă refer tot la cultură, istorie, la studiul universitar. Deci laturile celelalte mă interesează tot mai puțin. Ce să vă mai spun?

Eventual și despre dimensiunea universitară.

Dimensiunea universitară, da într-adevăr. Ca să nu-și piardă specificul industrial Brașovul a excelat în latura universitară prin politehnică, prin industrializarea lemnului, deci tot latura industrială a excelat. Acum văd că se pedalează și pe latura umanistă: Facultatea de Filologie, Medicina, Conservatorul, Sociologia, și zic eu e un lucru bun. Ar putea să ajungă un centru universitar puternic, dar educația e încă centralizată, cu toate că se vorbește că s-a descentralizat, tot depinde de București, depinde de centru. Dar factorii conducători de la centru nu prea știu ce se întâmplă în zonă, la fel cum nu știu ce se

întâmplă în dimensiunea civică. Noi fiind o zonă foarte puternic industrializată și având fonduri, dăm la buget! Suntem pe primele 2-3 locuri când dăm și când primim de la buget suntem pe ultimele 2-3 locuri, ceea ce nu este corect. Trebuie pedalat foarte tare pe dimensiunea universitară pentru ca ai noștri politicieni și conducători să nu uite că de acolo au pășit și ei în viață și că mai întâi au trebuit să se formeze și apoi să se deformeze.

Cum vedeți Brașovul peste 20 de ani? Descrieți-l din același registru de termeni.

Eu îl văd un oraș turistic pentru că are multe posibilități să se dezvolte pe această dimensiune, atât în Brașov, cât și în zonele înconjurătoare. Factorul industrial, dacă intrăm în Uniunea Europeană, în Comunitatea Europeană, cred că se va diminua, pentru că Brașovul e puternic industrializat, dar uităm că facem produse de slabă calitate, pe care foarte puțini le mai vor. Noi am fost în acea comunitate C.A.E.R., care a înghițit foarte mult de la noi, ca producție. Odată desființată această comunitate, ne-am trezit în aer. De aceea sunt și aceste mișcări sociale la marile uzine pentru că nu mai există posibilitatea de a produce, nu ai pentru cine să mai produci. Din moment ce nu ai reușit să te ridici la un nivel calitativ, cel puțin egal cu ceea ce se produce în occident nu ai ce face! Trebuie o reorientare, dar e foarte greu și de aceea factorul social va avea de pățimit și de îndurat foarte mult. Și cum spuneam ceea ce domină asupra tuturor acestora este dimensiunea financiară. Din sărăcie nu poți face nimic, nici măcar cultură, chiar dacă se spune că poți să crezi și în sărăcie. Trebuie să asiguri și partea financiară. Neexistând acei sponsori care să fie cointeresați... pentru că și legea sponsorizării șchioapătă, ar trebui luate exemple din alte țări... Bine eu acum sunt puțin negativist pentru că citind ziarele și urmărind toate datele transmise pe căile mass-media observ o degradare, hai să zicem și din cauza corupției și din cauza nepriceperii... în primul rând din cauza nepriceperii. Românul în general se consideră a toate știutor și la toate priceput în afara domeniului său. El știe să fie și instalator și

conducător, să fie și finanțist... ori nu e așa. Noi am avut un exemplu înainte, un exemplu regretabil prin acel „tovarăș“ care se pricepea la toate. Era un exemplu formidabil pentru marea majoritate a românilor și de asta a și rezistat atât.

Ce idei ați văzut sau ați auzit că s-ar fi pus în practică în alte orașe și credeți că s-ar putea aplica în Brașov?

Vreau să vă spun că am un prieten, care e în Canada și care a venit cu soția lui în România, soția fiind de origine canadiană. Au vizitat Timișoara, Cluj, București, Constanța și ultimul popas l-au făcut la Brașov, la mine, și soția lui a zis „Am ajuns într-o oază de liniște și frumusețe.“ Deci ar trebui alții să ia exemplu, cu toate că scârțâie și la noi multe. Dar nu-mi dau seama ce s-ar putea face. Mergând la București, pe mine nu mă interesează ce se întâmplă în oraș. Am prieteni, mă duc să-i vizitez. Sunt teatrele pe care le urmăresc. În rest nu mă interesează viața socială a Bucureștiului, care am impresia că s-a degradat foarte tare.

Și deci nici din perspectiva culturală, a teatrelor sau...

Noi suntem ai municipiului, noi suntem teatre municipale. Cât poate și municipiul ne sponsorizează, adică ne subvenționează cu bugetul pentru salarii și pentru mici montări. Ar putea exista un mai mare interes pentru că teatrele, toate instituțiile de cultură din Brașov au experiență internațională, unde sunt foarte bine văzute. Noi, cu Teatrul Arlechino participăm la anul, din nou la Festivalul Mondial al Teatrului de Marionete, unde am fost foarte apreciați. Sala teatrului, de exemplu, de 4 ani de zile zace. De ce? Pentru că nu se mai găsesc fonduri pentru fotolii și pentru un tablou electric. Atâta și ar fi gata. Dacă ar exista mai multe fonduri pentru colaborări, ca să poți aduce oameni de valoare ar fi și mai bine! E opera care, nu știu cum se descurcă, probabil că are fonduri ascunse, aduce oameni de valoare. Ar trebui făcut mai mult. Eu mă gândeam la un moment dat că s-ar putea face vara, în locul acestui festival Cerbul de Aur, care e din ce în ce mai slab, s-ar putea face un festival cultural

de mare amploare, să iasă instituțiile de cultură în stradă, să producă spectacole în stradă, să fie o emulație. La Sibiu există așa ceva. Vin teatre din diferite colțuri ale lumii și spectatori nu prea sunt, ori aici fiind și un centru turistic, ar fi foarte interesantă o mișcare din acest gen, de anvergură, de stradă, într-o perioadă favorabilă ca vreme. Sunt convins că toate instituțiile de cultură ar putea să participe efectiv. Și-acum lăsând la o parte cultura, apropo de etnii, ele cum pot să se adune? Într-adevăr există un om plin de viață și de entuziasm, Marina Bucătaru, care reușește să-i adune. Se produc lucruri fantastice, pe care bineînțeles că aproape nimeni nu le vede. Vin câțiva din mass-media, mai sunt vreo 50 de spectatori. Fiecare etnie se prezintă cu ceea ce are mai valoros. Și asta cu ajutorul belgienilor, în colaborare cu Consiliul Municipal. În ochii Europei cred că am crește mult mai mult dacă s-ar implica mult mai multă lume.

Numiți trei probleme urgente ale Brașovului.

Trei probleme urgente? Sunt o mulțime.

Bine acum, dacă numiți trei probleme urgente să-mi spuneți și dacă aceste, sunt și cele mai importante?

Nu știu, nu pot să le cântăresc. La aspectul orașului ar trebui făcut ceva pentru că ar putea să arate ca un burg austriac, deci trebuie făcut ceva în sensul renovării clădirilor, a străzilor. Se încearcă, dar sunt doar încercări! Bineînțeles din cauza dimensiunii financiare, revenim totdeauna la ea. Și în latura cealaltă, legată de condițiile în care trăiesc oamenii. Ceaușescu a făcut o mulțime de blocuri, dar cine va reuși să le zugrăvească, să le refacă instalațiile pentru că se degradează după 30-40 de ani, cam atât are garanția un bloc, 40 de ani. După aceea ce se va face cu ele? Poate mai rezistă încă 40! și aici văd ideea unui nod comunicațional. Aici ar trebui să se întâmple mult mai multe lucruri, fiind în centrul țării ar trebui să existe o emulație, să se facă congrese, să se facă tot felul de consfătuiri științifice, culturale. E un centru important, dar pentru asta ar trebui și un spațiu. La București le convine, au pus mâna

pe Palatul Parlamentului, care nici acum nu-i gata în totalitate... Dar se pot face tot felul de manifestări. Fiind în centrul țării ar trebui să existe ceva. Nu să ne mândrim cu Cerbul de Aur, pe care în lume nu-l știe nimeni! Nu știu ce transmisiuni și unde se fac, dar din cei cu care am vorbit, nu au auzit de el, nici măcar cei din Ungaria nu știu de el. Sau a venit un prieten din Elveția... „Se mai ține așa ceva?” Sau au fost niște italieni „E un fel de San Remo, acum câțiva ani, când se mai cânta... iar San Remo e în Italia, cum e la voi Crizantema de Aur de la Târgoviște”, adică e un festival rămas în desuetudine.

Și cam ce soluții vedeți pentru rezolvarea acestor probleme?

Ne legăm iarăși de dimensiunea financiară și de dimensiunea politico-civică. Deci acestea ar trebui să conlucreze, să pună mâna pe mai multe fonduri și să nu se mai certe între ele, să existe o conlucrare sinceră, că se pot face multe. Brașovul este un oraș bogat și cred că ar găsi și oameni de valoare, care să conlucreze în acest sens. Făcând iar comparație cu Sibiu, care a fost un oraș extraordinar și care a căzut, e un oraș mort, nu se mai întâlnește nimic în el, mi-e să nu ajungem și noi așa, un oraș în care lumea se plictisește, care să moară așa ușor, să ajungă un oraș de provincie, în care nu se întâmplă nimic... decât evenimente, pe care le prezintă un post sau altul de televiziune la ora 17 și de care te îngrozești!

Numiți trei probleme urgente din perspectiva domeniului dumneavoastră de activitate.

Din punctul de vedere al comunității sau al teatrului?

Al comunității.

De exemplu... noi avem un cor formidabil, am scos o casetă și-acum vrem să vedem cum mai putem scoate un CD. Avem o mulțime de cântecele și ne zbatem, poate reușim să facem ceva. Probleme urgente în comunitate... revenim la faptul că totul e centralizat. Federația comunităților reușește cât de cât să aibă grijă de bătrâni, să-i asiste din punct de vedere social și medical și cultural, îi ajută. Avem aici un nucleu de oameni tineri și chiar mai în vârstă, care

mențin o viață spirituală, hai să zicem, nu chiar intensă, dar cât de cât se menține. Ca o primă atestare a trecerii unui evreu prin Brașov se spune că ar fi de pe la 1492. Când se descoperea America, evreul trecea prin Brașov, deci exista Brașovul și s-a dat voie evreului să intre și de atunci a coexistat cu ceilalți, cu sașii, cu românii și să sperăm că și de acum înainte vor coexista.

Să ne oprim puțin la dimensiunea culturală. Dacă ar fi să analizăm dimensiunea culturală, care credeți că sunt punctele tari ale acesteia?

Sunt instituții culturale în Brașov, care sunt recunoscute pe plan național și internațional, dar ar trebui făcut ceva în plus ca omul să vină cu plăcere, să participe la actul cultural. Atâta timp cât există nevoia materială, omul este stresat. În Nomenclatorul de profesii, actorul era trecut ca „prestator de servicii culturale”, mă rog, s-a renunțat probabil la această denumire, dar sunt oameni de valoare și nu sunt mulți, cetatea trebuie să aibă grijă de ei. Nu știu dacă sunt în total 400 de oameni în tot orașul, care sunt ancorați în producția culturală și trebuie avut grijă de ei. Sunt oameni speciali. Sunt atinși de talent și chestia asta ar trebui să dea de gândit.

Și deci punctul tare ar fi faptul că avem oameni de valoare?

Da, sunt oameni de valoare, care sunt recunoscuți dincolo... La ora actuală în România sunt puține reviste sau ziare, care să scrie, să facă cronici teatrale sau cronici muzicale. În Brașov nu există specialiști în acest domeniu. Se anunță, ce-i drept: în ziua cutare, la ora cutare, spectacolul cutare sau muzeul deschis în perioada... Toate acestea sunt producții care trebuiesc văzute și nu sunt mediatizate îndeajuns. Cel puțin o dată pe an, o instituție tot face un lucru de valoare maximă, care trebuie văzut. Sau plasticienii... Avem plasticieni de mare valoare, care acum participă la nu știu ce expoziție prin Suedia. La noi se deschid expozițiile, în prima zi sunt vreo 50 de prieteni și, hai să zicem, 2-3 specialiști, care vin și vorbesc frumos, după care totul moare. În expoziții nu prea mai intră brașoveanul.

Și deci acesta ar fi un punct slab.

Da este un punct slab, cu toate că ar fi trebuit să fie un punct forte.

Și alte puncte slabe?

Poate că e mai bine să nu vorbesc. Sunt și nonvalori, dar se autoelimină treptat, treptat, chiar dacă acum sunt la mare preț. Probabil că este nevoie și de așa ceva pentru a pași pe o treaptă superioară. Mai întâi să-ți dai seama ce trebuie eliminat, pentru a rămâne ceva bun.

Îmi puteți da și un exemplu măcar?

Nu pot să dau exemple concrete. Fiind în aceeași oală, ca să zicem, nu pot să dau un nume. Sunt o mulțime de instituții de învățământ particular, care produc artiști prin faptul că plătesc, dar când ies pe porțile lor sunt foarte puține valori. Restul ce fac? Sunt niște oameni care ajung să ducă tava pe scenă și nu vor face nimic. În Brașov sunt câteva exemple de acest gen, din păcate!

Și care ar fi oportunitățile, proiectele care ar duce la dezvoltarea culturii în Brașov?

Revenim iar la dimensiunea financiară, pentru că nu poți să dezvolți o cultură fără resurse, fără a putea să dai ceva ca să primești ceva de valoare și asta numai dând bani poți să aduci oameni de valoare, să facă ceva valoros sau oamenii de aici să aibă posibilitatea de a pleca dincolo să studieze sau să vadă ceea ce se petrece dincolo, să se poată raporta la ceea ce este valoros dincolo! El ce poate face mai departe? Să se raporteze la ceva pentru că aici trăind, nu poți să te duci cu spectacolul la București, foarte rar când vine Bucureștiul, ca să vezi ce se întâmplă. E foarte grav. Erau foarte bune festivalurile, dar și acolo, înainte se duceau trupele și stăteau toată perioada festivalului, vedeau ce se putea vedea și aveau la ce se raporta. Acum, dacă se face un festival, se pleacă dimineața, se joacă și noaptea se întorc. Nu vedem nimic, din ceea ce fac ceilalți. Rămân doar câțiva critici, care vor cântări subiectiv sau obiectiv ceea ce au văzut.

1. Aș defini Brașovul prin dimensiunile cultural-spirituală și totodată istorică, industrială și turistică. Brașovul este un oraș încărcat de istorie. Orașul Brașov este menționat istoric de peste 750 de ani în context român dar și european. A fost orașul unde s-au petrecut o serie de evenimente importante. Știm cu toții că un imbold important l-a avut comunitatea săsească. Ei au fost cei care au dat Brașovului o dimensiune europeană și aș cita aici Biserica Neagră, cel mai înaintat bastion al religiei creștine în sud-estul Europei. Comunitatea românească și cea maghiară au contribuit la dezvoltarea dimensiunii cultural-spirituale și aici ne putem referi la contribuția românilor din Brașov la evenimentele istorice importante de la 1848. În plus, prin Casina Română românii au contribuit și la dezvoltarea dimensiunii comerciale a orașului.

Cel mai important este că aici, în Brașov, cele trei etnii au conviețuit de sute de ani în mod pașnic și au creat o cultură și o civilizație care dăinuiesc și astăzi.

În ceea ce privește dimensiunea industrială, este de necontestat că Brașovul a avut și înainte o tradiție industrială: întreprinderi de referință cum ar fi ASTRA, IAR, întreprinderi de armament, cele de la Zărnești...

Industria s-a dezvoltat foarte mult în timpul comunismului, dezvoltare care s-a dovedit că a fost făcută la niște dimensiuni anormale și care la ora actuală creează mari probleme în privința posibilității de restruc-turare.

Referitor la turism, dezvoltarea sa a fost avantajată de cadrul natural oferit de Brașov, cu vârful de lance Poiana Brașov. Este de menționat că în această privință, au fost elemente dezvoltate cu mulți ani în urmă.

2. Brașovul se va așeza la un oraș de dimensiune medie spre mare, sub trei sute de mii de locuitori. Cred că este cea mai avantajoasă dimensiune de oraș pentru

Brașov.

În următorii 20 de ani, Brașovul își va pune în valoare resursele și dimensiunea istorică. Există dorința de a valorifica vestigiile istorice, elementele care au mai rămas din cetatea fortificată.

O nouă dimensiune trebuie dată Scheiului Brașovului, unde trebuie conservate elementele de tradiție.

La capitolul industriei brașovene, acestea se va așeza la 30.000-40.000 angajați dar va trebui reorientată spre o industrie de vârf performantă. Elementele de protecția mediului vor fi covârșitoare.

Dimensiunea turistică va fi fructificată în primul rând de inițiativa privată și cred că se va dezvolta pe spații mai mici de cazare care sunt mai flexibile și mai aproape de cerințele consumatorilor. Dezvoltarea Poienii Brașov și a domeniului schiabil trebuie avută în vedere pentru următorii ani. Vom crea mii și mii de locuri de cazare la Poiana Brașov, pentru că fără dezvoltarea ofertei turistice lucrurile nu stau prea bine.

Avem probleme cu dezvoltarea instalațiilor, a domeniului schiabil și astfel Poiana Brașov stagnează.

3. În mod categoric, Brașovul ar avea nevoie de o ocolitoare care să decongestioneze principalele probleme de trafic. În alte localități, am auzit că în Sibiu, aceste probleme au început să se rezolve.

Alte orașe au găsit soluții mai bune de dezvoltare a agrementului și domeniului schiabil. Am citit și am văzut că alte orașe au rezolvat mult mai bine problema sistemelor de încălzire. Poate ar trebui acordată mai multă atenție elementelor de înfrumusețare a Brașovului. În alte orașe există manifestări legate de ciclurile pe care le parcurge natura, cum ar fi „Simfonia lalelelor“. În Brașov sînt prea puține flori, prea puține elemente de frumos.

4. Am mai spus că mi se par probleme foarte importante și urgente totodată: ocolitoarea, sistemele de încălzire și atenția acordată dezvoltării ofertei turistice.

5. Dacă s-ar găsi fonduri, sunt sigur că nu ar mai fi probleme. Dar nu există aceste

fonduri, motiv pentru care rămânem doar cu planuri pentru viitor.

6. Pot să spun că nu am de ce să mă plâng, nu am nici o problemă în domeniul meu de activitate.

8. Brașovul s-a impus în conștiința națională și internațională, ca locul unde sunt o serie de elemente culturale ale celor trei etnii care au conviețuit aici: români, germani și maghiari, care au făcut dovada că există posibilitatea de a conviețui, creând elemente culturale care să păstreze identitatea fiecăreia și care să pună într-o lumină corectă elementele de identitate ale Brașovului: Prima Școală Românească, Biserica Neagră, Piața Sfatului, o serie de biserici evanghelice foarte interesante și importante în același timp.

Punctele slabe sunt legate de elementele greu de dezvoltat la nivelul întregii țări. Eu mă bucur că mediul universitar s-a schimbat foarte mult în bine după '90, prin lărgirea domeniilor de activitate în care sunt pregătiți viitorii specialiști. S-a trecut la facultăți cu caracter umanistic, dar trebuie făcut mai mult și aici.

Accentuez, trebuie pus în valoare centrul istoric, trebuie scos de sub ruine, pământ și indiferență și introdus în circuit. Trebuie renovat urgent centrul istoric.

Mi se pare esențială punerea în valoare a centrului istoric, pe toate dimensiunile sale, pusă la punct problema turismului și fructificată această experiență și tradiție industrială a Brașovului.

Aici s-au format foarte multe generații de specialiști și sunt cei tineri care trebuie să continue o tradiție. Cu ani în urmă era o mândrie să lucrezi la uzine ca TRAC-TORUL. Astăzi e o rușine. Trebuie să dispară problemele de genul acesta și să fie din nou o mândrie că lucrezi la o mare întreprindere brașoveană.

Iosif Gulacsi

inginer, Directorul R.A. Termo

1. L-aș defini cu dimensiune istorică; dimensiune industrială și dimensiune turistică. În domeniul dimensiunii istorice, Brașovul fiind al doilea oraș ca importanță după Sibiu din comunitatea burgurilor săsești din Siebenburgen („șapte cetăți”), a avut un rol deosebit în formarea acestei comunități. Și, mai ales, fiind la granița Regatului Ungar, în consolidare, și a Țărilor Românești și Balcanice, iar apoi a celor două imperii: Otoman și Habsburgic; datorită comerțului, dar și a poziției geografice și a influenței țării de baștină a locuitorilor, respectiv a sașilor, în Evul Mediu s-a consolidat acest oraș cetate – Burgul. Paralel s-a format și singurul oraș medieval românesc: Scheii Brașovului. Scheii Brașovului este singura așezare românească care are caracter urban din Evul Mediu.

Dimensiunea industrială derivă din dimensiune istorică specifică. Ea a permis dezvoltarea unor bresle, a comerțului, a meșteșugarilor. Aceste bresle, cu întârzierile de rigoare, au simțit primele din zonă efectele revoluției industriale, via Germania. Astfel s-a înfiripat o industrie transilvană; în acest domeniu eventual Clujul e pe același plan cu Brașovul. Între cele două războaie, odată cu dezvoltarea generală a României, dezvoltarea industrială a Brașovului s-a accentuat. A început să conteze ca oraș industrial, ajungând să aibă niște unități industriale râvnite chiar și de „beligeranți” din primul, dar mai ales din al doilea Război Mondial. După al doilea Război Mondial, deși se poate vorbi de o „dezvoltare industrială extraordinară”, ea a depășit mult capacitatea de asimilare urbană a orașului și astfel Brașovul a devenit nu un oraș, ci un conglomerat industrial; pierzându-și, în bună parte, caracterul inițial, nu numai cel de componență etnică (interesantă și ea), cât mai ales cel de componență civilizatorie, de care suferim în continuare și azi. Aceste industrii „noi” fiind în majoritatea lor, deosebit de energofage, după '89 au intrat în declinul pe care îl trăim din plin. Orașul este în curs de sărăcire, lucru care se simte atât în funcționarea serviciilor din oraș cât și în funcționarea gener-

ală a lui; atât în mentalități, cât și în atașamentul față de cultură și de alte valori spirituale.

Dimensiunea turistică este conferită de datele naturale ale împrejurimilor, care au fost observate de timpuriu. Această industrie, care se numește turismul, (dacă este făcut cu pricepere) a adus foloase importante orașului. S-a dezvoltat Poiana, s-a dezvoltat Noua. Din păcate și aici cu tot felul de rupturi; în Noua au năvălit construcții neadecvate de blocuri peste o zonă care ar fi putut fi o zonă în exclusivitate turistică sau rezidențială de mare calitate.

2. Cred că peste 20 de ani Brașovul își va recăpăta valența comercială. Brașovul era renumit prin asta și cred că își va recăpăta această valență. În acest sens, începe să devină din în ce în ce mai importantă poziția geografică a Brașovului.

Dimensiunea turistică cred că se va dezvolta și mai mult; deja au loc în oraș diverse evenimente culturale care atrag turiștii. Și se va dezvolta dimensiunea cultural-spirituală. Nu văd o dezvoltare industrială în următorii 20 de ani, în nici un caz. Se cere mult mai mult timp până se reasează lucrurile. În schimb cred în dezvoltarea dimensiunii culturale; ea trebuie la un moment dat să apară. Încep să existe unele mici acumulări și acestea vor duce sigur la saltul necesar spre un oraș cultural.

Diferențele între ce este, sau mai degrabă ce a fost Brașovul și ce va fi, se datorează reasezării lucrurilor în țară, în lume și mai ales în Europa. În următorii 20 de ani dacă lucrurile merg normal ... România se integrează în Uniune, ori prin integrare în Uniune, orașele vor trebui să-și recapete niște roluri mult mai normale și mult mai potrivite pentru ele. Nu e potrivit ca într-o zonă turistică foarte importantă, de exemplu, să faci o industrie poluantă. Chiar dacă face bine din punct de vedere economic. E cu totul nepotrivit. Ori Europa toată are de toate, lucrurile se vor aranja, se vor așeza în matca lor normală.

3. Nu am auzit nici o idee pusă în practică.

4. Cred că restructurarea și reabilitarea infrastructurii serviciului public de încălzire e extrem de importantă.

Cred că ar fi o urgență o autostradă București - Brașov - Sibiu pentru a avea acces facil la cele două aeroporturi. Se pare că nu se justifică din punct de vedere economic să mai faci între acestea două aeroporturi încă un aeroport. Dacă ai autostradă, ele devin destul de apropiate. Alte orașe au la aceeași distanță aeroporturile construite pentru ele.

Aș considera că ar fi foarte importantă demararea unei acțiuni de reabilitare a clădirilor de locuit, inclusiv a blocurilor. Instalațiile dar și fațadele, termo și hidroizolațiile. În cei douăzeci de ani la care ne-am referit adineaori, orașele noastre, inclusiv Brașovul vor arăta jalnic dacă nu se va face o reabilitarea a acestor clădiri.

Sunt și cele mai importante ?

Da, cred că astea sunt și cele mai importante. Așa ar arăta orașul oraș ... Ar avea față, ar avea viață ... Autostrada pomenită, deci accesul la cele două aeroporturi ar relansa de exemplu construcțiile din Centrul Civic, ar justifica utilitatea acestora: ele au fost făcute în ideea că vor veni investitori ... Ori odată cu integrarea sperăm că vor veni investitori, vor veni firme străine, dar dacă n-ai forme de acces potrivite, dacă n-ai comunicații facile, lucrurile se complică, nu e normal să faci de la București la Brașov trei ore, și ești la 150 de km de aeroport! Este absurd! Dacă faci într-adevăr o oră, atunci merită să ții birourile la Brașov și cred că Brașovul va atrage investitorii datorită ambiantului și a seriozității oamenilor de aici.

5. Prima problema, cea a reabilitării se poate realiza doar printr-un împrumut public sau cu un investitor strategic. Acesta nu cred că va apare în acest domeniu în Brașov din cauza unor politici anterioare nereușite.

Pentru autostradă, e foarte greu să dai sfaturi. Cred că totuși concesionarea va fi rezolvarea și nu realizarea acestei autostrăzi prin forțe proprii. Trebuie o concesiune și o lucrare în forță, așa cum s-a făcut și în celelalte țări mai sărace, cu mai puține resurse materiale. Se concesionează executarea lucrării la o firmă, se percepe taxă – dar ai pe ce circula. Iar în privința reabilitării clădirilor cred că ar trebui introduse facilități fiscale. Este mai ușor de

propus însă mai puțin aplicabil la noi, unde taxele și impozitele reprezintă foarte puțin ca și quantum. Reducerea unui impozit pe clădire este nesemnificativă, din banii economisiți nu se poate face reabilitare. Deci ar trebui găsită o altă corelație taxe – impozite și reducerea taxelor și impozitelor dacă investești, dacă faci ceva bine și bun pentru clădirea unde locuiești.

6. Prima problemă este abilitarea infrastructurii serviciului public de încălzire. A doua ar fi clarificarea operării pe serviciul public de încălzire. Acum suntem doi, amândoi sub autoritatea aceluiași Consiliu Local, pe același Serviciu Public. Lucrurile nu sunt tocmai în regulă și cred că va trebui găsită o soluție de unificare a acestor doi operatori, aici mă refer la Termo și la CET. Pot rămâne ca centre de profit, pot rămâne ca entități în cadrul unui singur operator - deci unul produce celălalt distribuie, însă nu separat, uneori chiar concurente!

A treia problemă ar fi simplificarea sistemului actual de subvenții, ori printr-o altă metodă de subvenționare - subvenționarea directă a persoanei ori printr-o facilitare de acces la subvenții...

Să nu mai intervină birourile Primăriei în această activitate?

Birourile Primăriei intervin pentru ajutoare. Ceva de genul acesta ar trebui, dar global. Dar să nu existe o subvenționare generală și o subvenționare specială. Ele trebuie unificate, simplificate. Ori faci o subvenționare generală, ceea ce nu ar fi corect, ori faci o subvenționare specială ceea ce se poartă și în altă parte. Îi dai subvenția aceluia care are nevoie de subvenție și nu îi subvenționezi pe cei care nu au nevoie.

7. La prima am răspuns: ar fi un împrumut public sau un investitor strategic. La a doua ar fi o clarificare la nivelul Consiliului Local în privința operatorilor, lucru care sigur se va întâmpla pentru că așa e și în celelalte orașe unde au intrat Centralele Electrice de termoficare sub autoritatea Consiliilor Locale.

La a treia problemă este nevoie de o voință politică și o hotărâre guvernamentală. Ele vor rezolva repede lucrurile.

8. Punctul tare este această Operă care, ca mai toate lucrurile frumoase și importante din istoria culturală a omenirii, este opera unor oameni extraordinari de înimoși, în primul rând a lui Cristian Mihăilescu fără care Opera din Brașov n-ar fi existat. Este deja o realizare care ridică Brașovul la alt plan. Prin asta Brașovul începe să se ridice la nivelul orașelor culturale mai importante din țară. Deci are Teatrul, are Operă, bineînțeles amândouă trebuie dezvoltate ...

Punctul slab al dimensiunii culturale este, în continuare, slaba implicare a învățământului superior în cultură, așa zice chiar neimplikarea! Nu știu de ce, dar deocamdată foarte puțin se implică, nu se fac acțiuni care să atragă orașul la acțiunile culturale ale Universității.

Să fie pornite din partea universitară?

Da. Învățământul superior din lumea bună polarizează cultura; învățământul superior organizează concerte, învățământul superior adună lume la diverse manifestări, expoziții.

Este furnizorul de idei.

Da, și chiar realizator de acțiuni. Face programe pilot. Deci face anumite lucruri. Învățământul superior creează tradiții. Cel din Brașov încă nu are, este extraordinar de dezavantajos! Dar acum, la vreo patruzeci de ani de la înființare, ar trebui să înceapă să creeze tradiții. Ar trebui să se știe unde este Universitatea, ar trebui să aibă o anumită atractivitate, ar trebui să existe o „Piață a Universității”; să știi că aceea este Universitatea -nu este o oarecare juxtapunere de clădiri, nu este un sit urban, este Universitatea. Lucru care nu cred că se cunoaște în Brașov, și este necesar să se cunoască.

Oportunitățile care ar duce la dezvoltare sunt cele pe care le-am zis anterior – printr-o integrare mai organică a Brașovului în viața țării, a Europei, prin facilitățile acestea de comunicații, de conexiuni.

1. O dimensiune este cea cultural – spirituală, o dimensiune e industrială și o dimensiune turistică. Argumente:

– pentru dimensiunea cultural- spirituală: în ciuda faptului că e un oraș în care s-a dezvoltat o tradiție industrială pregnantă în ultimii 50 de ani, și nu mereu pe baze corecte, Brașovul la ora actuală are o dimensiune culturală stabilă, definită de instituții, unele mai vechi de 50 de ani: Filarmonica, Universitatea, la care se adaugă Teatrul Sică Alexandrescu, Opera, Teatrul de Păpuși, instituții care sunt de succes și nivel nu numai local sau național, ci și internațional. Noile universități, inclusiv cele private, apărute în ultimii ani completează tabloul. Brașovul este în plus un oraș multicultural și prin minoritățile etnice prezente: maghiari, rromi, sași, evrei, greci, italieni care conviețuiesc alături de români în pace, bună înțelegere și care fac orașul mai bogat spiritual și mai pitoresc.

– dimensiunea industrială este încă pregnantă și nu e prea convenabilă – nu prin ea însăși (nu am nimic contra industriei, dimpotrivă) – ci datorită modului în care se prezintă azi, cu uzine mari, supradimensionate, energofage, netehnologizate și care își caută fără curaj un drum în viitor. În Occident orașele de „tradiție industrială” s-au schimbat foarte mult: nu mai există industrie murdară, poluantă și prin măsuri foarte serioase, la care au participat guvern, administrație locală, agenți privați, industria a fost mutată la marginea orașelor, s-au dezvoltat ramuri de vârf, servicii, etc.

– dimensiunea turistică care are o activitate stabilă la Brașov iar prin dezvoltarea ei și a creșterii calității serviciilor ar trebui să devină mai pregnantă, îmbunătățind imaginea orașului în plan național și internațional, aducând beneficii.

2. Sper și sunt sigur că peste 20 de ani, Brașovul va căpăta noi dimensiuni – una dintre ele e de fapt multiseculară – cea comercială – dar care trebuie redezvoltată. Ea

este strâns legată de cea financiară, ai cărei muguri deja au apărut, adică băncile, fie românești, fie reprezentanțe ale unor instituții străine. A treia dimensiune de viitor ar fi nod comunicațional. Și azi orașul se află la intersecția a 7 căi rutiere, fie europene, naționale sau județene, dacă ne referim strict la drumuri, însă această poziție geografică de răscruce poate fi mult mai intens utilizată prin construirea unui aeroport internațional, devenind un adevărat nod comunicațional.

3. Am avut ocazia să văd câteva orașe, atât în țară dar mai ales în străinătate: Belgia, Olanda, Germania, Israel, Finlanda, USA. Din păcate nu toate ideile sau practicile văzute afară au aplicabilitate actuală, fie din motive obiective – legate de legislație, restrictivă la nivelul actului decizional local, fie datorită sectorului privat insuficient dezvoltat, finanțări locale ineficiente – dar și subiective și nu lipsite de importanță cum ar fi – poziții obstrucționiste dictate de interese de grup, viziuni limitate, închise la inițiative, ignoranță, rea-credință. La nivelul nostru actual, una din ideile fezabile este a parteneriatului public- privat, proiecte care să atragă fonduri de la CE și de la grupuri de investitori privați. De exemplu, astfel s-ar putea realiza un parc industrial care ar crea atragerea de firme și investitori la Brașov, ar absorbi forța de muncă din uzinele nerentabile și ar da șansa re tehnologizării, folosirii personalului de elită. Asta ar aduce beneficii directe actorilor principali, participanți la parteneriat și indirecte orașului. Experiența altor orașe: de exemplu în Finlanda, Tampere, înfrățit cu Brașovul, are un parc industrial construit de 17 ani, un parteneriat: Primăria, Universitatea, firme private și în mică măsură Guvern. Beneficiile sunt reciproce pe termen mediu și lung – pot achiziționa echipamente tehnologice ultramoderne pe care nici unul din parteneri nu și-l poate permite singur dar pe care împreună le pot cumpăra. Folosesc personal de elită de la Universitate, reușesc să-și construiască singuri sector de cercetare și tehnologie locală apt să atragă programe naționale de cercetare. Ceea ce pot realiza e extraordinar și vizibil cu ochiul

liber. De exemplu: la 25 km de Tampere se află NOKIA care înseamnă un mic orașel dar și sediul renumitului producător de telefonie mobilă, firma care a fost atrasă de la început în acest parteneriat (avea înainte 800 de angajați, acum are 3500). Una din cheile succesului acestei firme fiind acest parteneriat. Astăzi la Tampere, în parcul industrial se fabrică tehnologie de vârf, inclusiv medicală (fibre optice, lasere) care altfel ar trebui importate pe bani grei. Acesta e un exemplu foarte bun despre ceea ce s-ar putea realiza și la Brașov în domenii variate pe termen mediu și lung mai ales în industrii de vârf. Se știe că baza umană în România este de bună calitate, avem tineri valoroși, de elită pe aceste domenii iar personalul tehnic din industrie poate fi încă ușor reactualizat.

4. Reînnoirea și dezvoltarea infrastructurii și a transportului în comun, o nouă groapă de gunoi, ecologică, asistența medicală integrată într-un spital unificat, măcar pentru urgențe.

Toate aceste probleme sunt și urgente, mai ales că se adresează tuturor categoriilor de cetățeni de la nou născuți la pensionari. În subsidiar ar exista o a patra problemă, termoficarea, care nu e o problemă generală pentru toți brașovenii, ci doar pentru 40% din populație, însă pentru aceștia ea nu e încă rezolvată.

5. Soluția primelor probleme este atragerea de fonduri extrabugetare pe proiecte punctuale de la CE, realizarea ocolitoarei orașului, integrarea în programe europene locale și regionale de infrastructură, instituirea unui împrumut public, capabil să ramburseze în timp împrumuturi de mari dimensiuni. Pentru groapa de gunoi la fel: parteneriat public- privat. Pentru spital, investiții masive pentru realizarea unei interfețe de urgență, complexă, modernă, la Spitalul Județean Brașov și pe termen lung, construirea unui nou spital la marginea orașului. La termoficare, exact realizarea programului propus de Primar și votat de Consiliul Local cu concesionarea serviciului de furnizare a căldurii către operatorii privați și spargerea monopolului Regiei TERMO. De asemenea rentabilizarea CET -ului prin

convertirea de pe cărbune pe gaz (există directiva europeană ca până în anul 2012 să nu mai existe generare de energie termică pe bază de cărbune) – conversia la gaz e foarte scumpă, necesitând investiții de milioane de dolari – fie pur și simplu închiderea ei pentru că, cu aceiași bani s-ar putea construi centrale de bloc în toată partea de oraș dependentă de CET. Experiența trăită în Brașov cu operator privat de căldură a arătat ca aceasta e soluția cea mai bună, deoarece se creează interes și relație directă între furnizor și cetățeni cu responsabilizarea operatorului și implicit îmbunătățirea serviciului. CALDOROM a demonstrat că poate produce energie termică sub prețul stabilit de Guvern iar din economii a reușit să retehnologizeze în câțiva ani, 2 din cele 6 puncte termice avute în gestiune, ceea ce TERMO a reușit în foarte mică măsură și cu o cantitate imensă de subvenții.

6-7. Sunt foarte importante și strâns legate între ele și ar duce în final la reabilitarea sistemului sanitar prin: modificarea legislației, finanțarea sistemului, dezvoltarea sistemului privat medical.

Modificări legislative: deocamdată mergem invers, adică CNAS își pierde și bruma de autonomie pe care o avea, trecând sub coordonarea Ministerului Sănătății și Familiei, scăpând de controlul societății civile, prezentă până acum în consiliul de administrație, creîndu-se premise, culmea, legale, pentru deturnarea de fonduri.

Referitor la finanțare: îmbunătățirea colectei de fonduri și nu scăderea ei prin scutirea contribuției pensionarilor așa cum se preconizează – doar la nivelul județului Brașov ar fi un minus de 225 de miliarde.

a) Evaluarea corectă a cheltuielilor actului medical în spitale și policlinici, ca bază reală de calcul în evaluarea necesităților.

b) Punerea în valoare a medicului de familie și a ambulatoriului de specialitate ca stații inevitabile până la spital.

c) Rentabilizarea spitalelor excedentare și reconversia lor în centre socio-medice.

d) Dezvoltarea unui sector privat medical, viabil într-un parteneriat public- privat.

e) Stimularea agenților economici privați să finanțeze predominant Sănătatea prin scutirea de impozit pe profitul reinvestit în Sănătate.

8. Punctele tari sunt: Teatrul „Sică Alexandrescu”, Teatrul de Păpuși, Opera, Filarmonica, care sunt de nivel internațional și care mai nou folosesc cu mult succes absolvenți ai facultăților de profil din oraș. Puncte slabe sunt manifestările publice, divertismentul, cultura fizică, cea din urmă fiind în mare suferință în Brașov prin lipsa bazelor sportive, mai ales pentru sporturile de iarnă. Oportunități sunt date de afilierea orașului la asociații internaționale culturale și educaționale care dau șansa instituțiilor brașovene să se integreze în circuitele culturale europene.

9. Impasul mare în care se află Brașovul ține de domeniul administrativ, pentru că, datorită contextului legal creat în ultimii doi ani, administrațiile locale își pierd puterea de decizie și autonomia financiară. În ultimele 18 – 20 de luni Guvernul a emis mai multe legi speciale care obligă Primăria să direcționeze fonduri cu destinații precise. Dacă anul trecut Primăria avea o independență financiară de 45%, anul acesta are numai 20%, iar după cum arată bugetul pe 2003 nu va mai avea nimic. Este o nedreptate cruntă, adresată mai ales cetățeanului orașului de la care se primesc taxe și impozite, ca acești bani să fie folosiți cu destinații date din București. Este absolut inept ca Guvernul din București să știe ce necesități sunt primordiale în Brașov, Cluj sau Timișoara. Una din pârghiile principale de exercitare a autorității locale este autonomia financiară. Pe de altă parte, tot Guvernul restricționează personalul din Primărie la un anumit număr, în funcție de numărul locuitorilor. Nu intră în atribuțiile Guvernului să stabilească asta, nu poate fi pus orașul ca într-un „pat al lui Procust”. Nicăieri în lume nu se întâmplă asta, în afară de regimurile totalitare, unde totul se hotărăște de sus. Este demonstrat în sisteme de autonomie locală, bine fundamentată și stabilită, ca în Germania sau Israel, primăriile au autonomie financiară, ele știu cel mai

bine ce trebuie să facă pentru cetățeni, câți funcționari trebuie să angajeze, etc. Viața e tot mai dinamică, tot mai complexă, cerințele cetățenilor față de Primărie devin tot mai nuanțate și necesită un număr sporit de angajați. În Occident, primării de talia orașului Brașov au un număr triplu, dacă nu cvadruplu de angajați și asta se vede în calitatea serviciilor pentru populație.

Paul Habat

Președinte Fundația „Club România“

1. Dimensiuni: turistică, nod comunicațional, comercială.

a) Dimensiunea turistică caracterizează fără îndoială Brașovul și împrejurimile lui. Aș putea considera Brașovul zona turistică nr. 1 în țară. Să nu uităm aici zona Branului, Predealului, Făgărașului cu un potențial turistic extraordinar, unde agro-turismul s-a dezvoltat semnificativ. Chiar văd ca o soluție a dezvoltării zonei, accentul pus pe agro-turism și nu numai în zonele deja renumite ca Bran-Moeciu-Peștera, ci și în alte zone cu potențial turistic. Potențialul turistic al zonei trebuie valorificat, în special obiectivele cu caracter istoric – tradițional, aici amintesc cetatea Hărmanului, cetatea Prejmer, cetatea Râșnov și alte zone. Pentru o mulțumire cât mai mare a clientului serviciile de orice natură nu trebuie omise. Ele se cer încadrate într-o logistică ce poate oferi identitate și unicitate zonei, care să determine turistul să pronunțe cu nostalgie numele Brașov.

Pentru o eficientizare a infrastructurii serviciilor e necesară o tehnologizare, o informatizare a sistemului cu accent pe accesibilitatea informației de către clientelă, facilitându-i și stimulându-i direct interesul pentru diferite servicii.

Văd ca o latură a dezvoltării turistice, culturale, economice a zonei, întrepătrunderea turismului și a culturii într-un management ce le-ar face profitabile pe amândouă. Aici amintesc festivalul „Cerbul

de Aur“, festivalul berii și alte manifestări de ordin cultural cu implicații turistice. Un loc deosebit trebuie să-l ocupe și așezămintele culturale care pot atrage turiști (Biserica Neagră ș.a.).

Turismul în Brașov trebuie promovat pe măsura potențialului. Brașovului trebuie să i se asigure elementele de performanță necesare: aeroport, șosea de centură, autostradă : infrastructura de transport, servicii rutiere și aeriene în primul rând. Aceste lucruri sînt necesare în viitorul apropiat.

În ceea ce privește Poiana Brașov aceasta își va atinge în curînd maximum de potențial; accentul va trebui pus pe consolidarea ei ca stațiune, dezvoltarea ei pe linie turistică. Nu trebuie să se mai facă eforturi în sensul dezvoltării urbane în Poiană – profilul ei fiind cel turistic și nu urbanistic. Este regretabil că prin HG nr. 1.122 din 10 octombrie 2002 Poiana Brașov nu figurează ca stațiune de interes național și nici măcar de interes local.

Trebuie cercetată și găsită culoarea locală a Brașovului, dar nu una gen Bran – Halloween (black-istă), ci una care să reprezinte într-o lumină specifică Brașovul. Un rol deosebit de important revine aici muzeului de etnografie și comisiei de cultură care trebuie să acționeze în sensul reînvierii tradițiilor.

b) Brașovul se impune ca nod comunicațional prin tradiție în primul rând datorită poziției sale geografice ce i-a conferit și o importanță economică deosebită. Încă din vechime pe aici se intersectau importante drumuri comerciale (făcea parte din lanțul orașelor Hanseatice), interesant fiind de cercetat dacă nu cumva chiar din Drumul mătăsii. Trebuie să gândim acest nod comunicațional nu numai tradițional, ci și modern. Brașovul e prin tradiție capitală comunicațională. Bucureștiul este capitală comunicațională prin centralizarea instituțiilor de stat și a economiei, dar într-o economie de piață orice zonă are posibilitatea de a se dezvolta ca nod comunicațional, dacă se creează necesitatea.

Mergînd pe ideea dezvoltării locale, Brașovului trebuie să i se acorde o importanță deosebită fapt de care nu prea se bucură. Guvernanții îi ignoră valoarea de centru comunicațional. Faima atribuită Brașovului

prin tradiție ca nod comunicațional tinde să piară dacă nu alăturăm tradiționalului indispensabilul aspect modern (tehnologia). Mă gîndesc la consolidarea infrastructurii informatice, a comerțului electronic, a bazelor de date etc.

c) Reconversia – destrămarea „mamușilor“ și concentrarea interesului pe întreprinderile mici și mijlocii. Dezvoltarea unei rețele de servicii care să deservească IMM-urile în vederea promovării și dezvoltării lor. Promovarea și dezvoltarea unui comerț electronic, comercializarea informației, un sistem ușor accesibil – avem în Brașov o bursă, ITC-ul, Camera de Comerț – dezvoltarea trebuie să se facă pe linie informatico-tehnologică.

Trebuie susținut comerțul bazat pe mica producție de culoare locală, să reflecte tradiția (care reprezintă zona), produse de calitate ce pot face față concurenței.

Informațiile să fie cuprinse în baze de date ce pot fi preluate și valorificate de IMM-uri.

Mă gîndesc și la dezvoltarea și sprijinul societății civile.

4. a) Copii străzii – o problemă socială ce tinde să devină fenomen. Trebuie găsite soluții, poate chiar ar trebui instituționalizată. Comunitatea locală trebuie să se ocupe de ei. Pot fi luați sub tutela unor autorități (civile sau de stat); unitățile militare pot să se ocupe de o parte din acești copii, care sunt surse de delincvență, boli, prostituție. Trebuie tratați ca oameni nu ca animale, sau mai rău. În ultimă instanță trebuie găsite locuri unde acești copii pot dormi, să nu mai stea prin canale, pe sub poduri sau prin buncărele de sub Tâmpa.

b) Reconversia industrială prin destrămarea „mamușilor“.

c) Șoseaua de centură. Ea reprezintă o problemă principală de urbanism a municipiului Brașov.

6. Fundația „Club România“ cu sediul în Brașov, poate determina impunerea Brașovului ca „nod comunicațional“ modern.

7. Probleme: găsirea unor sponsori; colaborarea autorităților locale (județene); colaborarea mass-media.

1. Brașovul este o simbioză, sau o sinteză mai exact, a unor așezări mai vechi. Odată o așezare în centrul Brașovului: Cetatea Brașovului, o așezare și mai veche este Scheiul, după care au venit alături Blumăna, Strada Lungă, Bartolomeu, după aceea partea de la Hidromecanica și așa mai departe. S-au unit și au făcut orașul Brașov încît, zic eu, noi suntem pe un zid de la fortificația medievală care unea bastioanele cetății de aici de la Modarom și pînă la Rectorat. Și pe acesta s-a construit Muzeul de Artă. Suntem pe zid, în fata șanțului de apărare, bulevardul de astăzi este așezat pe șanțul de apărare, vechiul șanț de apărare, încît, zic eu că Brașovul este un dans al secolelor, este o îmbinare a secolului 16 și a celor care au urmat, pînă în secolul 19-20. Așa stînd lucrurile, ar trebui să nu se amestece arhitectii deloc în „urbanizarea” orașului, să nu se amestece pentru că sunt lucruri vechi și trebuie păstrate, conservate. Sigur, ar trebui și explicate, noi am făcut un marcaj pe Strada Republicii, la capăt aici, la Modarom, unde s-a stricat o vilă și s-a făcut Modaromul și Capitolul care nu prea se îmbină bine cu arhitectura veche, cu dansul ăsta al secolelor din cetate. Cetatea, Strada Republicii, Castelului, Mureșenilor, Barițiu și așa mai departe, sunt un joc permanent al Renașterii, al Barocului, al Rococoului așa încît nu trebuie să se intervină deloc. Și acele marcaje care se fac, trebuie să fie o îmbinare perfectă între arhitectură, stradă și paviment.

2. Tot așa. Acest nucleu istoric trebuie păstrat și trebuie dus nu numai peste 20 de ani, peste o sută de ani, cît este de restaurat; și de rezistat să reziste pentru cei care vin după noi și să fie conservat. În rest el se dezvoltă, se fac lucruri moderne, poate și aeroport și șosea de centura care trebuie făcute neapărat. Aș zice ca și Scheiul să fie păstrat în măsura în care se poate. Acele case obișnuite, fără blocuri dimensionate, mai mari sau mai mici, trebuie să fie lăsate așa. Și

Strada Lungă trebuie lăsată așa. E o mărturie a secolelor care au fost și a anilor care au fost înainte. Modern, trebuie dezvoltat orașul în afara zonei istorice.

3. În Brașov s-a intervenit mai puțin în construcțiile noi alături de construcțiile vechi. Eu nu știu dacă în alte orașe s-au păstrat unele lucruri, tot așa de alambicate, în sensul că alături de o piesă veche, foarte veche s-a ridicat un bloc foarte modern. Aici, la capătul Republicii acea construcție cilindrică, Modaromul, n-are ce să caute în zona asta. Este o implantație artificială și nu-și are rostul, chiar dacă este asemănătoare cu un bastion, dar nu e un bastion cu barbacană care strajua la începutul secolului 19 intrarea pe Strada Republicii, ci demonstrația unui stil eclectic, amestec, fără nici o noimă.

4. Problemele urgente sunt trecerile de pietoni, în special la magazinul Star. Și circulația și pietonii sunt strangulați tot timpul, o chestiune care ar trebui rezolvată definitiv printr-un pasaj subteran care ar trebui făcut foarte repede. După aceea, aș zice, o șosea de centură a orașului neapărat, foarte repede și în al treilea rînd pasajele de ieșire din oraș care trebuie lărgite la 4 piste.

6. O problemă urgentă ar fi un spațiu, dar spațiul este greu de gândit pentru că noi avem foarte multe mii de tablouri care nu sunt expuse. Ar trebui să avem o clădire specială pentru un muzeu al artei contemporane. Apoi, e vorba de încălzirea centrală din această clădire pe care sper s-o finalizăm în anul viitor. După aceea o instalație de avertizare acustică și vizuală a încercărilor de furt. Avem noi una, dar e depășită și trebuie să o înlocuim urgent. Sunt *n* probleme care trebuie făcute și în tot acest timp trebuie aduse expoziții din afară și duse expoziții în afară. Noi am dus și-am adus. Am adus Dali de trei ori în zece ani și am dus artă românească de la clasicism la avangardă, 190 de piese, la Anvers și am făcut o expoziție pentru prima dată la o asemenea dimensiune. De la 10 muzee din țară am adunat piesele. Tot timpul trebuie să fim într-un muzeu viu, să

nu fie numai un depozitar de obiecte, să fie un muzeu care să transmită, să reușească să transmită. Asta încercăm și vom încerca să facem: să fim activi și vii.

8. Punctele tari sunt că există o universitate și că această universitate s-a deschis pentru facultăți de muzică, de filologie, de sociologie, deci s-a îmbrăcat dintr-o universitate tehnică într-o universitate plurală. Minusurile ar fi că nu a fost așezată undeva în centrul Brașovului ci pe o colină, unde accesul este foarte greu și studenții nu se cunosc, nu se detașează în rîndul oamenilor. Studenții ar trebui să reprezinte o forță de care să se țină seama. Ar fi apoi nevoie de un centru cultural, un sediu al filarmonicii, al unui teatru modern, al unei opere moderne.... Apoi ar fi nevoie de o promovare mai vie a culturii, sîntem deficitari și la capitolul acesta.

Nu există un serviciu de propagandă, de monitorizare. Asta ar trebui să se întîmple dar noi n-avem personal pentru asta și din cauza asta șchiopătăm. Aici șchiopatam noi, dar și oamenii, cei care sunt conducători de instituții, nu se implică suficient. Dacă ții cu tot dinadinsul să realizezi ceva, atunci reușești. Eu cred că reușești. Eu îți dau un exemplu. În '91 cînd a fost vorba să se organizeze în România pentru prima dată o expoziție Dali, a venit la Aro la hotel un medic care mi-a spus că ar vrea să facă expoziția. Piesele îi aparțineau, dar n-a găsit înțelegere la București la minister, Ministerul Culturii de atunci. Eu am intrat pe fir și am zis că în genunchi dacă mă duc, trebuie să aduc Dali-ul în România. M-am zbatut, am aranjat toate treburile, am găsit bani, tot absolut, să aducem această expoziție și-am adus-o aici, pentru prima dată organizată în România. Dar așa trebuie să fie majoritatea șefilor de instituții. Trebuie să se zbată pentru tot ceea ce fac, nu pentru lucrurile mărunte de fiecare zi, ci pentru lucrurile majore ale instituțiilor lor.

Gheorghiță Ionașcu

Profesor universitar doctor, decanul Facultății de Silvicultură, Universitatea „Transilvania” Brașov

1. Știe toată lumea că Brașovul are mai multe dimensiuni nu numai trei. Este un oraș istoric în care au conviețuit și conviețuiesc, încă, într-un mod armonios foarte multe etnii. Brașovul are o istorie încărcată și toate edificiile întîlnite aici dovedesc acest lucru. Dimensiunea istorică ne arată existența unei comunități românești de foarte mult timp cu personalități de bază: Andrei Șaguna, I. Meșotă, N. Titulescu, nume cu mare rezonanță în lumea culturală românească.

Brașovul a fost orașul negustorilor și dregătorilor, a fost și este un oraș industrial cu foarte multe valențe în acest plan.

Aici industria este la noi acasă. Se fabrică mobilă, produse din lemn, autocamioane, etc. Pot afirma că Brașovul este un oraș industrializat. Aici există fabrici ca Hidromecanica, Tractorul sau Rulmentul, fabrici care pot spune că nu au concurență în țară.

Nu se poate să vorbim de Brașov fără să amintim și dimensiunea universitară a acestuia. Este o dimensiune universitară polivalentă datorită mozaicului de specialități care există. Universitatea este una modernă cuprinzând atît componenta umanistă cît și componenta tehnică. Mai trebuie specificat faptul că dintre cele treisprezece facultăți ale universității, Facultatea de Silvicultură este una dintre cele mai vechi facultăți din țară și prima facultate înființată în Brașov.

Brașovul este clar un oraș turistic, iar acest lucru nu mai are nevoie de argumente. Dar, ca Brașovul și împrejurimile acestuia să rămână la fel de atractive pentru turiști, este necesar ca urbanizarea care se face să fie într-un stil apropiat mediului.

2. În Brașov au existat cîteva coloși industriali care au început să se despartă, de aceea din punct de vedere industrial, peste 20 de ani, în Brașov va exista o dispersie foarte mare a meseriilor. Dimensiunea comercială se va dezvolta tot mai mult datorită faptului că Brașovul se află la o

răscruce de drumuri. Dimensiunea univesitară de stat va fi mult mai dezvoltată. Învățământul privat nu are substanță, el este o anexă a universității de stat.

Turismul se va dezvolta și el, dar trebuie să ținem seama de faptul că turismul este un indicator al stării populației. De aceea, dacă populația va avea o stare materială mai bună și turismul se va dezvolta mai repede. În prezent dimensiunea turistică suferă, tocmai datorită acestei stări economice precare a populației.

3. Proiectele care s-au pus în aplicare sau care sunt în curs de aplicare sunt foarte multe, dar, după părerea mea, proiectul cel mai normal și totodată un lucru dorit de mine pentru tineret este asigurarea viitorului ca să-i determine pe tineri să rămână în țară. Acesta este cel mai important lucru.

4. O primă problemă ar fi reducerea șomajului și asigurarea existenței forței de muncă. O altă problemă ar consta în asigurarea condițiilor de viață oamenilor.

5. Soluții există, dacă există voință.

6. Din perspectiva mea de activitate cele trei probleme importante și urgente ar fi: retrocedarea pădurilor, valorificarea superioară a masei lemnoase și stabilitatea terenurilor, cu și fără vegetație forestieră.

7. Și aici există soluții dar, după cum știm, totul se învârtă în jurul banilor. Se spune că banii nu aduc fericirea dar suma lor da.

8. Puncte tari: tradiția școlii românești, universitatea de stat (în privința facultăților particulare nu pot să mă pronunț), viața culturală a orașului (deși aceasta nu se compară ce cea existentă în Iași, Timișoara sau Cluj-Napoca, are tot ce-i trebuie și este bine că deocamdată există).

Puncte slabe: Punctul cel mai slab al culturii din Brașov ar fi faptul că nu prea există exponenți ai acestei dimensiuni. Cei care s-au ridicat și s-au format în acest domeniu au plecat din Brașov. Au plecat pictori, scriitori etc., totuși au mai rămas și în Brașov, dar nu prea mulți.

Proiecte: S-ar putea face multe dar trebuie să existe interes și posibilități materiale de realizare și de afirmare.

Adrian Ionel

Secretar Comisia Nr. 5, Consiliul Local Brașov

1. Dimensiunea *industrială*

Orașul Brașov a fost și trebuie să fie și în viitor un important nucleu industrial al țării, unul dintre cele mai reprezentative citadele economice ale României. În momentul actual, după o perioadă de tranziție mult prea lungă, restructurarea economiei brașovene este departe de a se fi încheiat. Bălbăielile guvernamentale, lipsa unor strategii coerente și responsabile în domeniul economic și legislativ, au condus din păcate la prăbușirea unor sectoare de activitate cu tradiție în județ, fapt ce a antrenat deteriorarea fără precedent a situației sociale – creșterea ratei șomajului și scăderea dramatică a nivelului de trai a majorității populației. Explicații sunt multe, dar nu conduc la redresarea situației. Adevărul este însă altul: lipsa de interes a tuturor guvernelor ce s-au perindat la putere în toți acești ani în rezolvarea problemelor economico – sociale ale județului; lipsa unor programe concrete de restructurare viabilă a societăților comerciale cu puternice tradiții în economia brașoveană; lipsa totală a investițiilor în domeniul modernizării proceselor tehnologice și a creșterii competitivității produselor românești pe plan internațional; lipsa preocupării pentru identificarea unor noi piețe de desfacere; insuficienta preocupare pentru creșterea atractivității firmelor în procesul de privatizare (proces lipsit de transparență și de cele mai multe ori aflat sub o „dirijare” mai mult sau mai puțin ocultă), au condus la situația de astăzi din industria brașoveană, aflată în stare de colaps.

Dimensiunea *universitară*:

Brașovul este un oraș universitar de talie medie (aproximativ 6.000 de studenți), în care există atât învățământ de stat (Universitatea „Transilvania”), cât și particular. Ponderele profilelor: profil politehnic (60%), profil economic (20%), profil umanist (15%), alte profile (5%). Tradiție: aproximativ 50 de ani.

Integrare Europeană: programe Tempus, Socrates, Leonardo da Vinci. Profile noi: medicină, filologie, construcții.

2. Din perspectiva *dimensiunii industriale*:

viitorul trebuie să fie altul. Termenul interviului, de 20 de ani, pare destul de îndepărtat, dar este unul realist. Reașezarea unei societăți economice distruse cere timp și fonduri dar, în primul rând, cere determinare, profesionalism, competență managerială și un efort colectiv deosebit. Din partea noastră, a brașovenilor, determinarea este clară. Restul ține de competența Guvernului și a Parlamentului, instituții care trebuie să se implice pentru viitorul zonei. Dezvoltarea pe perioadă imediat următoare implică: refacerea imediată a infrastructurii, a rețelelor de transport, trecerea la construirea traseelor ocolitoare ale municipiului, interconectarea la trasee europene de transport (autostrăzi); proiectarea și realizarea aeroportului Brașov; edificarea parcurilor industriale, Brașov și Zărnești; reanalizarea și regândirea modului în care se returnează Brașovului resursele financiare pe care acesta le dirijează către bugetul statului; atragerea investițiilor străine prin crearea de parteneriate cu marile societăți de profil din străinătate pe programe bine conturate, bine argumentate, cu scopuri strategice clare; elaborarea de proiecte de dezvoltare zonală, cu implicarea forței de muncă locale și a oamenilor de afaceri brașoveni pe direcția construcției de locuințe și a restructurării economiei locale.

Acestea sunt numai câteva din direcțiile ce trebuie urmate pentru viitorul județului nostru. Ele, împreună cu altele, trebuie să facă obiectul unor dezbateri publice, cu participarea factorilor responsabili și de decizie, cu participarea partidelor politice, a reprezentanților societății civile, a presei și televiziunilor locale, pentru că toți trebuie să punem umărul la dezvoltarea județului nostru, în virtutea responsabilităților pe care le avem pentru viitor.

Din perspectiva *dimensiunii universitare*:

Dezvoltarea calitativă a procesului de învățământ – îmbunătățirea bazei materiale,

generalizarea integrabilității europene a învățământului prin credite transferabile, recunoaștere mondială a diplomelor, orientări noi: ecologie aplicată, biospecializări, informatică aplicată generalizată.

3. Din perspectiva *dimensiunii industriale* – ca idei importante pe care cred că trebuie să le implementăm cu prioritate la nivelul Brașovului voi enumera două: emisiunea de bonduri municipale, edificarea parcurilor industriale.

Din perspectiva *dimensiunii universitare*: utilizarea de surse proprii de finanțare pentru: îmbunătățirea bazei materiale, infrastructură, salarizare.

4. Cele mai urgente probleme ale Brașovului sunt:

- elaborarea unei strategii de dezvoltare durabilă a economiei locale în spiritul tradițiilor existente, dar în strânsă legătură cu noile cerințe ale pieței naționale și mondiale de produse și servicii

- asigurarea pentru populația județului a unui nivel de trai decent (obligație stipulată și în Constituție și nerespectată), prin inițierea unor programe de reconversie socială, de construcții de locuințe, de protecție socială a categoriilor defavorizate, de dezvoltare a rețelei sanitare, etc.

- edificarea unei reale autonomii locale, bazată pe elaborarea unei legislații coerente, consacrate la nivel european, bazată pe principiile moderne ale dezvoltării locale, fără interferențe la nivel decizional.

Iar din perspectiva *dimensiunii universitare*: crearea de spații noi de învățământ și locuit (cămine, locuințe de serviciu); dotarea laboratoarelor cu stații pilot (pentru facultățile tehnice); atragerea vârfurilor spre învățământ.

5. Nu există decât varianta în care toți factorii de decizie își dau mâna pentru binele comunității locale.

Iar din perspectiva *dimensiunii universitare*: investiții bugetare; realizarea unei legături funcționale între învățământ, pe de o parte, și instituțiile de producție și cercetare, pe de altă parte; stimulare financiară.

6. Domeniul meu de activitate se situează

în spațiul administrării domeniului public, în special al fondului de locuințe de stat.

Problemele cele mai acute sunt generate de:

- lipsa generală de locuințe construite în perioada celor 13 ani de către stat. Necesarul este atât de mare încât în scurt timp situația poate scăpa de sub control, numărul celor fără adăpost fiind în continuă creștere. Legea prin care actualii chiriași sunt aruncați în stradă de proprietarii ale căror imobile le-au fost retrocedate, a fost o imensă greșeală care, nu peste mult timp, va produce tensiuni sociale și situații dramatice.

- lipsa fondurilor necesare pentru reparația clădirilor existente. Din cauza vechimii și a cutremurelor, o mare parte din imobilele aflate în administrare se află într-o stare avansată de degradare, existând pe alocuri riscul de prăbușire.

Rezolvarea acestor probleme se află la îndemâna Consiliului Local Brașov și a Primăriei care, prin bugetul pe anul 2003, pot aloca resursele financiare necesare pentru reparații. În ceea ce privește partea de construcții de locuințe, rezolvarea nu poate fi asigurată decât prin programe specifice cu finanțare externă sau internă, crearea de parteneriate cu investitori români sau străini pentru construcția de locuințe, alocarea de terenuri în mod gratuit de către administrația publică locală.

Lucian Ionescu

Consilier local, președintele Comisiei Economice din Consiliul local

1. Eu am nemulțumiri asupra dimensiunilor comerciale, turistice, financiare. Deși nu sunt brașovean get beget, am venit aici când am terminat facultatea, mai puțin pot să discut despre dimensiunea universitară, iar dimensiunea istorică este o chestiune de bun simț, fiecare cât de cât am priceput-o... Eu am o nemulțumire deosebită față de modul în

care se înscrie Brașovul în acest moment pe harta economică. Comercială înseamnă și economică, financiar înseamnă și economico-financiar, și pe harta turistică. Deci Brașovul cred că ar fi meritat mai mult și este un oraș, din punctul meu de vedere, încă mort sau puțin activ din aceste puncte de vedere, comparându-l, în primul rând, cu orașe de aceeași dimensiuni sau asemănătoare din partea de vest a țării, cu Ploiești, chiar și cu Constanța. Din această cauză și dimensiunea lui financiară este destul de modestă deși sunt prezente aici peste 15 sucursale sau reprezentanțe de bănci. Datorită problemelor care au fost cu marile întreprinderi, cu marile societăți, Tractorul, Steagul, Hidromecanica și altele care au pus și pun probleme de restructurare și în nici un caz de dezvoltare, micile societăți sau societățile mijlocii care au apărut și au luat locul, într-o anumită măsură, acestor societăți mari care au reale probleme n-au izbutit să ducă la o dimensiune generală financiară atractivă prin volumul lor de activitate și asta să permită o rotire mai mare și într-un volum mai mare al banilor.

Dimensiunea turistică este și ea în stagnare, după părerea mea. Excepție fac micii întreprinzători care și-au făcut pensiuni, mini-hoteli apărute în Poiana Brașov, însă baza cea mai importantă, turistică, de cazare și de alimentație publică, din păcate, marea ei majoritate se prezintă la un nivel depășit, de uzură morală, chiar și fizică, fără să se simtă o preocupare și un flux investițional real. Cu excepții: în Poiana Brașov este Ana Hotels. Priviți majoritatea hotelurilor: acestea, eu le regăsesc exact ca atunci când am venit în Brașov, și la Aro și la Capitol, îmi regăsesc tinerețea, dar nu cred că acesta este scopul interviului.

De fapt, dimensiunea turistică determină și o dimensiune financiară modestă și invers. E și o problemă pe care întâmplător o cunosc bine, fiind în consiliul de administrație la o societate mare, hotelieră, din România, cu sediul în București și am cam văzut ce înseamnă un turism adevărat. Iar în Brașov, din păcate, infrastructura de alimentație

publică, de cazare nu este modernizată, nu este civilizată, nu este adusă la standardele care se cer acum. Probabil că a existat și o lipsă de interes din partea unor investitori potențiali sau o parte dintre aceștia nu au fost acceptați ca investitori și s-a preferat o administrare în continuare pe resurse proprii, „să fim tot noi, de ce să vină alții, sau ne vindem hotelul, că țara oricum nu ne-o cumpără multă lume“.

Dimensiunea comercială. Economia în Brașov, din punctul meu de vedere, eu așa simt, ca și conducător al unei societăți comerciale care își are activitatea și în Brașov, nu are realizări deosebite. Da, sunt realizări la nivel de macrostabilizare, macroeconomie, se țin în mână prin pârghii mai mult sau mai puțin economice și poate și administrative, niște indicatori cum ar fi inflația, deși eu ca agent economic nu simt acea dezvoltare a activității economice care ar trebui să apară ca urmare a ceea ce se întâmplă la nivel macro. Credite mai ieftine, legislație în continuă schimbare, legislație agresivă contra întreprinzătorilor mici și mijlocii asupra cărora se folosesc mijloacele coercitive, care nu se folosesc și asupra marilor societăți. Acest mediu economic inegal, care există în Brașov și care pe undeva secătuiește de resurse financiare importante societățile mici și mijlocii care, de bine de rău, trimit economia la o dimensiune acceptabilă, civilizată, duce și la o dimensiune comercială necorespunzătoare în Brașov. Din moment ce economia nu merge, din moment ce societățile nu sunt eficiente sau nu au profit, atunci, normal și cheltuielile salariale pe care și le permit sunt foarte mici. Din această cauză și veniturile oamenilor sunt mici, modeste și atunci partea comercială suferă foarte mult. La un oraș de dimensiunea Brașovului, mare față de alte orașe din țară, avem două supermarketuri. La nivel de 30.000-40.000 de locuitori, dau un exemplu, în Ungaria, există măcar unul din cele două pe care le avem noi. Puterea de cumpărare fiind mică în primul rând datorită unei vieți economice care încă nu se dezvoltă, și comerțul este la un volum și o dimensiune

necorespunzătoare. Dimensiunea comercială este afectată și de fluxul scăzut de turiști care se înregistrează în comparație cu anii trecuți. Vă dau alt exemplu. Am avut, în '90, un magazin în Poiana Brașov. Acum este închiriat, nu mă mai pot ocupa de el. Au fost câțiva ani în care m-am ocupat de el, după program, să mai faci un ban. Deci, dacă prin '93, '94 era o nebulie iarnă, veneau turiști din Marea Britanie în primul rând, la ski, oricum era nebulie, vânzoleală în magazine, nu vorbesc numai de al meu. Ei bine, în ultimii ani, toată această treabă s-a răsuflat. Vara veneau evreii, ăia bătrâni, plecați din România acum o mie de ani care pe fiecare an ce trece sunt mai puțini. Copiii lor nu vor veni, din păcate, în România, pentru că în afară de cantină și de pat, mai avem vreo trei discoteci în Poiană. Dar discotecă avem și altceva ca entertainment nu avem, și chiar așa era o nebulie. Știm că sunt două-trei luni în iarnă când spărgeam toate plafoanele de vânzări, încă vreo două luni, nu mai mult, de la jumătatea lui iulie până la sfârșitul lui august, în vară, când veneau evreii, și cumpărau hăinuțe și suveniruri. Magazinul există și acum: este închiriat, este modernizat, de vreo doi ani. Străinii care veneau de sărbători și după sărbători, că de sărbători vin românii, nu mai vin la ski, sunt mai puțini. Se dă vina pe noi că nu am modernizat, că nu venim cu o diversitate de pachete de servicii. Ce să faci în Poiană? Chiar dacă te mai duci să vezi Castelul de la Bran și altele. Iarna mai e cum mai e, că e treaba cu schiul. Cine este fan al schiului, probabil că îi ajunge un ski, un sprit, o discuție cu prietenii seara sau o discotecă din când în când. Este o stațiune moartă. Eu la anii mei consider că e o stațiune moartă. Eu nu mi-aș face concediul acolo, dar asta poate și pentru că sunt aproape de ea. Nu știu voi la vârsta voastră, dacă ar fi să vă faceți concediul, câte zile ați rezista acolo.

Deci dimensiunea turistică are legătură cu dimensiunea comercială și financiară. Și aici este și vina noastră. Mă refer la partea de administrație locală. Să lăsăm la o parte nebuniile astea: că Ghișe zice de ăla că e și nu știu cum, ăla zice de Ghișe că e și nu știu

cum, este o porcărie! Apreciez că e o porcărie, și nu o spun numai vouă ca să fac pe viteazul aici. Ceea ce se realizează este foarte puțin în administrația publică locală, ce se realizează sunt lucruri normale, dar care se realizează cu foarte multe eforturi. Din cauza aceasta sunt tensiuni între primar și consilieri și atunci se uită o treabă despre care dacă îi zici lui Ghișe, el spune că nu o are în fișa postului, iar dacă ne-o spui nouă, noi nu avem instrumente, în sensul că există această proastă colaborare cu domnul primar. Administrația, primarul, Consiliul Local trebuie să creeze o atmosferă favorabilă mediului de afaceri. Nu există scris nicăieri în legea administrației publice locale că avem astfel de obligații. Dar eu spun că este obligația primarului și a noastră să creeze un cadru favorabil pentru ca investitorii să vină să investească în Brașov. Așa ceva nu se întâmplă. Nu se pricepe, de foarte multe ori și și din această cauză, volumul de investiții străine, că la acestea ne referim în primul rând, este necorespunzător față de alte orașe. Cum am mai zis, și de aici se ajunge la dimensiunea financiară, turistică și comercială și tot ce vreți ca fiind nesatisfăcătoare. Potențialul acestui oraș, cu tot respectul, nu se compară ca și potențial natural cu alte orașe. Noi suntem în Brașov o mică Românie. Avem bogății, avem forme diverse de relief, avem sare, avem cărbune, alții n-au de nici unele. Brașovul ăsta care are un potențial natural formidabil, comparând cu cele mai multe orașe din țară, luăm partea de sud, are un nivel cu totul mediocru al veniturilor proprii. Sunt chestii punctuale de care mă ocup, eu sunt și președintele comisiei economice din Consiliul Local și secretar la Comisia de Relații Externe. Și aici avem o problemă serioasă. Primarul este un tip activ pe partea de relații externe, să zic așa, și din păcate, exceptând două-trei probleme punctuale, o colaborare bună care s-a făcut cu un oraș din Japonia, cel puțin pe partea economică absolut nimic nu se simte. Dacă la început am încercat o apropiere și o colaborare cu primarul, eram mai naiv înainte, poate și acum sunt, pe probleme punctuale

economice ale Brașovului, dialogul s-a încheiat. Este atâta patimă și atâta subiectivism încât e păcat de orașul ăsta.

2. Aici bine e să zic să fim optimiști. Eu, sincer, tot aștept ca Brașovul său renască. Nu sunt brașovean, dar stau aici mai mult decât am stat în orașul în care m-am născut și nu ca să mă pun bine cu voi, dar eu am mare încredere în voi, în tineri. Și în copiii mei și în cei de 30 de ani, sunt niște tipi foarte reușiți. Sunt alte mize și alte oportunități decât am avut eu. Nu numai mentalitatea celor care, nu neapărat că au trăit în comunism, că nu făceam învățământ politic la muncă. Eu am lucrat și în comerțul exterior și în cooperarea meșteșugărească. Nu cu aia ne câștigam pâinea. Orium, era un sistem. Acum e vremea să vină oameni mai destupați, mai pregătiți, eu vorbesc la nivel de Brașov, la nivel de administrație publică locală; oameni care să fi trecut printr-o școală, să fi avut un business al lor, ca să priceapă lucrurile. Sincer vorbind, acum parcă sunt asociat unic la SRL-ul numit Primăria orașului. Brașovul va arăta altfel în primul rând din cauza voastră, în al doilea rând din cauza unor vremuri care se schimbă și a unor contexte care o să se schimbe... Ne place să intrăm în NATO, în Uniunea Europeană și asta va aduce pe lângă stegulețe și lăudăroșenie politică, va aduce o schimbare de mentalitate care va fi măcar la început impusă. O pătură nouă de tehnocrați, de specialiști vor conduce și vor trebui să se supună. Vrem în NATO? Vrem în UE? Asta este tema băieți! Cred că va duce la o diminuare a corupției, la o minte mai largă. Important nu e să faci și să cauți baza legală ca să nu faci prostii, normal. Ei spun că nu se poate face nici aia, nici aia, nici aia. Și avem din venituri proprii, jumătate sunt de la populație. Toate aceste noutăți vor duce la o altă Românie încet încet și la un nou Brașov care cred că își va găsi rolul de lider pe care ar trebui să îl aibă.

1. Determinantă în spațiul urban pe care îl ocupă Brașovul este dimensiunea istorică ce nu poate fi separată de cea cultural-spirituală.

Toate celelalte dimensiuni sunt adăugate venite ulterior, au crescut pe corpul inițial dar nu întrețin ființa orașului, ca entitate inconfundabilă, de comunitate.

2. În perspectiva unui timp mai îndelungat, treptat, treptat dimensiunile cultural-spirituale se vor estompa și vor fi înecate de dimensiunea istorică și ca ampărentă și ca spațiu de dezvoltare.

Dimensiunea etnică i-a hotărât destinul istoric și spiritual. A suferit transformări foarte mari, printr-o scurgere a poporului săsesc-creatorul acestui oraș. Prin pierderea acestui popor se modifică dimensiunea spiritual-culturală, amplificându-se dimensiunea turistică

3. Nu se poate aduce ceva din exterior, nu poate fi artificializată, ca un altoi sălbatic care crește.

Spiritualitatea a fost distrusă și o nouă spiritualitate nu se poate forma. Ceea ce există deja, trebuie să se dezvolte. De exemplu, pentru instituțiile de cultură trebuie să existe săli de spectacole, să adapostască Filarmonica, Festivalul muzicii de cameră. Ar trebui să reinvie bibliotecile Asociației Astra, Bruckenthal, muzeul țării Bârsei. Universitățile ar trebui să își schimbe profilul recunoscut de Politehnică, să existe mai multe secții, specializări umaniste.

4. a) Instituțiile de învățământ ar trebui activate în sensul unor programe școlare care să se axeze și pe o educație civică. Este necesară o disciplinare, luminare, nu numai obținerea unor diplome. Este necesară o mai bună selecție a corpului profesoral.

4. b) Accesul la spații pentru activitățile culturale.

4. c) Municipality are un buget restrâns, necesită o autonomie reală, financiară.

5. Soluții cu caracter general: se impune o mai bună instituționalizare, o nouă politică statală radical schimbată, o responsabilizare a factorilor de conducere, de decizie, să se abțină de a pune accent pe interesul personal, chiar

schimbarea acestor echipe, care fac prea puțin pentru populație.

6. În elaborarea normelor juridice, actele normative, să se încerce eliminarea unor practici ale vechiului regim, actul normativ trebuie să slujească dreptului și nu politicii.

7. Aceleași soluții de la întrebarea 5.

8. Puncte tari: s-au dezvoltat câteva facultăți în domeniul umanist, există o echipă cu vechi tradiții, și anume teatrul. Opera, Filarmonica au realizări interesante, de prestigiu. Un profund regret pentru dirijorul Ionescu Galați care nu mai este acum la pupitrul Filarmonicii.

Ștefan Kersztes

Director Filarmonica Brașov

1. Dimensiunea *cultural-spirituală*:

În Brașov există instituții de cultură cu o îndelungată tradiție. Dintre acestea se remarcă Filarmonica Brașov, care sărbătorește în acest an a 125-a stagiune de concerte. Este un an jubiliar care va fi sărbătorit printr-o serie de concerte extraordinare, având ca invitați muzicieni ai scenei internaționale, artiști brașoveni, formați de școala brașoveană de muzică.

Dimensiunea *istorică*:

Argumentez această opțiune prin existența următoarelor obiective: Biserica Neagră, Bastionul Țesătorilor, Prima Școală Românească, Cetatea Feldioarei, Cetatea Râșnovului, Castelul Bran, ș.a. După cum se știe, Brașovul a fost atestat documentar încă din anul 1271, așadar a existat în acest perimetru viață, civilizație, tradiție..

Dimensiunea *turistică*:

Ambientul natural deosebit al Brașovului, precum și faptul că Poiana Brașov, stațiune montană de recreere, se află la 12 km de Brașov, toate acestea mă determină să aleg și această dimensiune.

2. Va continua să se dezvolte în contextul acelorași dimensiuni, atâta timp cât se vor aloca fonduri atât instituțiilor de cultură, cât și reamenajării obiectivelor turistice, fără a neglija infrastructura. Vă aducem la cunoștință faptul că Filarmonica Brașov nu are o sală de repetiții

și nici sală de concert.

3. Filarmonicile din țară organizează cel puțin un festival muzical în fiecare an. Ultima ediție a Festivalului Internațional al Muzicii de Cameră, organizat timp de 30 de ani de Filarmonica Brașov, a avut loc în anul 1999. De atunci și până în prezent nu s-a găsit sprijin material pentru reorganizarea acestui festival de înaltă ținută artistică și de mare importanță în perimetrul cultural brașovean.

4. Vă prezint trei probleme extrem de urgente ale Brașovului: construirea unui sediu destinat repetițiilor orchestrei simfonice și susținerii concertelor simfonice săptămânale; rezolvarea infrastructurii; asigurarea unui transport în comun civilizat.

5. Soluție pentru cea de-a treia problemă: „introducerea autobuzelor de tip Maxi-Taxi”.

6. Problemele instituțiilor de cultură se cunosc.

7. Soluțiile pot fi găsite de cei în măsură să își exercite competența.

8. Există potențial cultural deosebit de valoros; nu există resurse financiare suficiente care să stimuleze actul cultural; realizarea unor proiecte internaționale care să implice schimburi culturale.

9. Probleme instituției noastre, o problemă ardentă și care cere o rezolvare urgentă: construirea unui sediu adecvat desfășurării activității specifice. Acest sediu trebuie să dețină o sală de concert, o sală de repetiții și o sală de recitaluri.

Ioșif Lică

Director Club Fotbal Metrom

1. Dimensiunea *turistică*:

Castelul Bran, bântuit de mitul lui Dracula, cetățile Râșnovului și Făgărașului, stațiunile montane Poiana Brașov și Predeal, prima Școală Românească, Biserica Neagră, constituie puncte de atracție turistică.

Dimensiunea *industrială*:

Din punct de vedere industrial, Brașovul este unul dintre cele mai mari centre industriale din țară. Industria constructoare de mașini,

aeronautică, chimică, industria lemnului, textilă și de încălțăminte îi conferă Brașovului o dimensiune industrială.

Nod comunicațional:

Așezarea geografică, la întâlnirea drumurilor dintre est și vest, nord și sud, face din Brașov un nod comunicațional.

2. Dimensiunea *turistică*

Dimensiunea *cultural-spirituală*

Monumentele istorice și obiectivele turistice de care beneficiază Brașovul, le vor da posibilitatea celor care îl administrează să facă din el un obiectiv de interes turistic și istoric.

Dimensiunea *universitară*:

Universitățile din Brașov vor oferi specializări în aproape toate domeniile utile într-o societate democratică stabilă.

3. Folosirea persoanelor plătite de stat sub diverse forme (șomaj, plăți compensatorii) la întreținerea și înfrumusețarea orașului.

4. Benefice pentru Brașov ar fi construirea unui aeroport, a unei șosele ocolitoare și a unui parc de distracții.

5. Aceste obiective (amintite mai sus) ar putea fi realizate dacă implicarea politicului și a conducerii locale ar fi mai mari, având în vedere faptul că aceste obiective ar ocupa forța de muncă disponibilizată din industrie.

6. Apariția unei legi a sponsorizării care să permită alocarea unor sume mai mari în cultură și sport; amenajarea unui teren și achiziționarea de echipament pentru copii și juniori; descoperirea de noi talente în domeniul sportiv.

Aceste probleme urgente sunt și cele mai importante.

7. Lămurirea politicului și legislativului că această lege este necesară pentru a avea copii deștepți și sănătoși; închirierea și amenajarea unui teren în comunele învecinate pentru copii și juniori; descoperirea de noi talente printr-o selecție și urmărire continuă.

8. Consider că existența a câtorva săli de teatru, muzee și anumite serbări, cum ar fi Serbarea Junilor, reprezintă punctele tari ale dimensiunii culturale.

Școala ar trebui să pună un accent mai mare pe cultură. De asemenea, cred că dacă situația economică a locuitorilor Brașovului ar fi mai bună, aceștia ar fi mult mai interesați și de cultură.

1. Dimensiunea istorică, industrială, turistică.

2. În următorii 20 de ani parametrul istoric rămâne. Dimensiunea industrială rămâne pentru că Brașovul e predominant industrial, dar se va dezvolta foarte mult dimensiunea turistică.

3. Am auzit idei puse în practică de alte orașe. Dar nu știu dacă au fost inițiate de ei sau au fost și ele la rândul lor preluate. Brașovul și județul Brașov a fost plin de inițiative (Branul, parcul industrial) și politice și culturale și turistice. Nu pot să spun că ne aflăm pe locul doi sau pe locul cinci. Inițiativa oamenilor din orașul acesta există. Au inițiatăvă.

4. Probleme urgente ale Brașovului: după părerea mea, ocolitoarea Brașovului, centura care să rezolve problema zgomotului, stricarea drumurilor, deci asta e problema numărul unu.

A doua problemă urgentă pentru Brașov este legată de spațiul verde. Noi am început să micșorăm spațiile, zonele de agrement dintre blocuri, din centrul orașului. Apar consecințe negative asupra confortului populației. Omul după ce iese din bloc trebuie să aibă și unde să stea pe o bancă, unde să citească un ziar. Noi am transformat spațiile acestea în parcuri și în alte lucruri.

Pentru că este un oraș istoric, ar trebui să acordăm o importanță mai mare la ceea ce ne-au lăsat strămoșii noștri. În zona centrală a Brașovului, care este specifică, ar trebui să reducem circulația pentru anumite tipuri de autovehicule. Să redăm anumite artere de circulație numai circulației pietonale. Să redăm zona Tâmpa, drumul Poienii ca zonă de agrement unde să se ajungă ușor, dar să existe și niște spații de recreere. Trebuie tras un semnal de alarmă pentru că Poiana Brașov se transformă într-o localitate care nu va mai fi ceea ce a fost până acum. Părțile de schi au cam dispărut. Nu mai ai unde să faci schi

pentru începători.

5. Soluții sunt foarte multe: primăria trebuie să ia în considerare toate planurile de urbanism și de dezvoltare și de amplasare a noilor construcții, să ia în serios problema parcarilor. Să facem parcuri subterane, supraetajate.

Avem un lac, Noua, care de zeci de ani zace cu fel de fel de suspensii pe el, cu fel de fel de plutitori și lacul din Poiană este când frumos când urât și alte lacuri pe cursul Oltului care pot fi considerate viitoare baze sportive de agrement, turistice și așa mai departe. De ce nu se poate face și la noi, pe lacul de la Voila o stațiune de agrement cum avem la Snagov, cum avem în alte localități? Există soluții și posibilități sunt. E adevărat că stăm mai rău cu partea financiară.

6. Din punctul nostru de vedere ar mai fi: rampa ecologică care nu este rezolvată la care s-au început proiectele din 1990 și abia acum începem să facem niște pași destul de anemici. O a doua chestiune: rețele de canalizare care să fie din zona centrală în zona Scheiului și să încercăm să refacem toate aliniamentele de copaci tăiați pe Calea București, toate arterele de circulație care în loc să mai aibă o pază împotriva radiațiilor solare din timpul verii îți fac impresia că locuiești în deșert. Tăierea lor a fost justificată, dar asta nu e o scuză pentru faptul că după opt ani de zile nu avem o perdea nouă de alte tipuri de copaci. Se dau fel de fel de autorizații, printre blocuri, pe la partere, prin zona verde, toată lumea taie și toată lumea face pe ascuns, seara, noaptea, când se poate.

7. Sunt soluții. Trebuie luate în considerare planurile de urbanism și orice mișcare să aibă în vedere principiul dezvoltării durabile. Trebuie să dezvoltăm societatea, trebuie să ținem cont de necesitățile oamenilor, dar trebuie să asigurăm și generațiilor următoare posibilitatea, dreptul de a se bucura și ele de ceea ce natura ne-a oferit de-a lungul anilor. Este foarte important, și astfel vom gândi la fiecare pas pe care îl facem în dezvoltarea municipiului.

Ce părere aveți despre Parcul din Centrul Civic?

Parcul din centrul civic este o chestiune lăudabilă, din punctul nostru de vedere. Scăpăm de o zonă unde era numai mizerie. Sperăm că își va atinge scopurile legate de agrement.

8. Dimensiunea culturală în municipiul Brașov se situează destul de sus. Avem o universitate care este una dintre cele recunoscute în lume. A fost unica universitate care a pregătit oameni pentru silvicultură. Stăm destul de bine la acest capitol.

În ceea ce privește teatrul, cinematografele, și aici stăm destul de bine și stăteam și înainte. Ce se prezintă în aceste lăcașuri de cultură ține de altă natură: de ministerul Culturii, de cultul zonei, de oamenii care gestionează această chestiune. Dar problema este că lumea începe din ce în ce mai puțin să simtă nevoia de teatru. Și cu cinematograful e la fel. De ce? Pentru că a apărut televiziunea cu zeci și zeci de canale. Să nu uităm de Cerbul de Aur.

Punctul slab al dimensiunii culturale este publicitatea. Probabil că ar trebui să fie mai multă publicitate pentru teatru, pe mai multe posturi. Atragerea populației este mai slab făcută. Uitați-vă la sectele religioase. Se duc din casa în casă, din apartament în apartament și încercă să comenteze o idee. Bună, rea, nu contează. Dar el este învățat că trebuie să atragă de partea lui oameni. Trebuie folosite mass media. Avem aceste intervenții la televizor cu întreruperea emisiunii și cu difuzarea anumitor spoturi publicitare. Acolo trebuie acționat, acolo trebuie să mișcăm populația. Este suficient să dăm o secvență dintr-o piesă de teatru care este atrăgătoare și eficiența se vede imediat în numărul de spectatori.

În final, doriți să mai adăugați ceva referitor la problemele discutate?

Se pot discuta mai multe probleme pe mai multe planuri...

Brașovul este unul dintre orașele industriale cu foarte multe probleme și cu toate acestea problematica de mediu este ținută cât de cât în frâu. Este o calitate. Nu a noas-

tră, ci a instituției și a oamenilor care gestionează acest domeniu. Astfel ei sunt conștienți că trebuie să facă ceva pentru mediul acesta care înseamnă sănătate pentru noi, sănătatea mediului și sănătatea oamenilor.

Dorin Lixândroi

Profesor universitar doctor, decanul Facultății de Științe Economice al Universității „Transilvania” Brașov

1. Dimensiunea turistică nu poate fi disociată de cea istorică pentru că îmbinarea istoricului cu turisticul este impresionantă.

Este un oraș turistic neexploatat suficient, cred că nu numai din lipsa fondurilor, ci și lipsa unei dorințe de a restaura și de a pune în valoare tot ceea ce există în Brașov.

Brașovul este și un oraș universitar, și mă refer aici la Universitatea Transilvania cu cele 13 facultăți și la orizont a 14-a, anume Facultatea de Construcții Civile și Industriale.

Brașovul are o industrie bine dezvoltată care se află într-un proces de restructurare dar care a creat o cultură a organizațiilor industriale. Mă refer aici la faptul că a existat o tradiție industrială în Brașov care a condus la acea mentalitate, atât de importantă astăzi, a lucrului „bine făcut”.

2. Peste 20 de ani îl văd ca un oraș în care se va îmbina dimensiunea istorică și cea turistică, îl văd un centru universitar puternic, în care se vor consolida și facultățile umaniste (Sociologie, Filologie, Drept) și vor ajunge la nivelul facultăților tehnice din Brașov.

Este posibil ca dimensiunea industrială să scadă, în schimb să crească dimensiunea comercială și poate chiar cea financiară.

3. Renovarea centrului istoric. Proiect realizat în municipiul Cluj-Napoca.

Și asta într-o concepție sistemică, integrată, în care restaurarea clădirilor din centrul istoric să se facă sub coordonarea specialiștilor în domeniu.

4. Construirea unei centuri ocolitoare;

construirea autostrăzii de legătură cu Bucureștiul; lipsa unui aeroport care împiedică dezvoltarea unui nod comunicațional ceea ce are repercusiuni asupra dimensiunii turistice, financiare și comerciale.

5. Soluția este unică – dezvoltare economică generală care va rezolva în timp toate problemele.

O activitate economică sănătoasă bazată pe principiul corect și unic „produci – vinzi – încasezi – plătești” va atrage resursele bugetare necesare și/sau investitorii doritori. Toată această acțiune economică nu se poate desfășura decât în cultul respectului față de lege și a unui sistem legislativ stabil.

6. Realizarea unei biblioteci pentru studenți cu acces la raft și dotată cu rețele de calculatoare pentru studiu on-line.

Îmbunătățirea și modernizarea sistemului de predare cu retroproiectoare, videoproiectoare.

În contextul concurenței și globalizării, posibilitatea unor cursuri printr-un sistem de video – conferințe. În felul acesta se va putea realiza o racordare cu marile universități din Europa și SUA.

7. O reconsiderare a politicii naționale în domeniul învățământului prin alocarea fondurilor necesare și printr-o mai mare stabilitate a întregului sistem; orice decizie în domeniul învățământului trebuie privită ca o decizie strategică ce va afecta mai mult generații; resursele necesare pot fi atrase și prin programe derulate la nivelul Uniunii Europene, dar pentru aceasta trebuie să existe o mai mare implicare a tuturor cadrelor didactice în acest efort de modernizare și de creștere a calității sistemului de învățământ; proiectele care ar duce la dezvoltării culturii în Brașov.

8. Un punct forte poate rămâne Festivalul „Cerbul de Aur”, dar organizat ca un adevărat festival internațional de muzică ușoară.

Un alt punct tare al culturii rămâne Festivalul de teatru contemporan precum și activitatea Teatrului Dramatic.

Un punct slab l-ar constitui lipsa unor publicații culturale locale.

În Brașov, la ora actuală, este necesar construirea unei clădiri pentru filarmonică precum și finalizarea lucrărilor la Casa de Cultură..

Constantin Luca
Președinte CS Dinamo

Cum ați defini Brașovul din următorul registru de termeni?

Dimensiunea istorică, industrială, turistică: oraș cetate cu vechi tradiții și vestigii istorice valoroase; încă în ponderea locurilor de muncă figurează industria și în special cea grea – constructoare de mașini; pitorescul zonei, așezarea Brașovului, monumentele istorice și împrejurimile (Poiana Brașov) atrag un număr mare de turiști, indiferent de anotimp.

Cum vedeți Brașovul peste 20 de ani, definiți-l din același registru de termeni?

Oraș istoric bine definit din punct de vedere al epocilor și evenimentelor pe care le-a parcurs.

Este necesar ca, referindu-ne la această dimensiune, să fie elaborate programe specifice pentru refacerea zonelor istorice, pentru înlăturarea pericolului de distrugere a identității monumentelor, pentru o identificare corectă și concretă a acestora.

Se va dezvoltă o viață culturală specifică unui oraș de mare tradiție argumentată prin: îmbunătățirea vieții cotidiene și refacerea potențialului cultural secătuit în perioadele trecute și prezente.

Creșterea dimensiunii turistice specifică unui oraș cu potențialul Brașovului, a împrejurimilor (vezi un posibil Dracula Parc) având în vedere și creșterea dimensiunii istorice.

Menținerea dimensiunii industriale, fiind necesare programe de reconcentrare a forței de muncă pentru acoperirea noilor exigențe.

Creșterea rolului de nod comunicațional prin dezvoltarea rețelilor de transport, construirea autostrăzii –DN1, construirea unui aeroport în zonă, dezvoltarea sistemelor de telefonie, internet etc.

Ce idei ați văzut sau ați sau ați auzit că s-ar fi pus în practică în alte orașe și credeți ca s-ar putea aplica în Brașov?

Programe de protecție a mediului și monumentelor cu soluții și măsuri de realizare.

Propunerea unui plan pentru

îmbunătățirea sistemului de încălzire a orașului, la prețuri accesibile (vezi programele B.E.R.D. din Făgăraș, Roman, Buzău etc).

Numiți trei probleme urgente ale Brașovului? Sunt acestea și cele mai importante?

Șomajul – forța de muncă disponibilizată este mare și nu sunt soluții concrete de absorbție.

Soluții – privatizarea reală și eficientă a coșurilor industriale.

Soluții pentru realizarea unui sistem eficient și corect de alimentare cu energie termică la prețuri accesibile.

Dacă ne gândim că în curând nu se va mai putea circula pe străzi, credem că este importantă și măsura soluționării parcarilor, prin construirea parcarilor pe verticală.

Ce soluții vedeți pentru soluționarea acestor probleme?

Am încercat să le surprind la punctul

anterior.

Numiți trei probleme din perspectiva domeniului dumneavoastră de activitate!

Reconsiderarea sportului ca un domeniu de dezvoltare normală fizică și intelectuală.

Alocarea de fonduri pentru dezvoltarea sportului de performanță, având în vedere că reprezintă cel mai bine țara în relațiile internaționale.

Îmbunătățirea programelor de pregătire fizică din școli, dezvoltarea nucleelor sportive –propuneri pentru marea performanță.

Poate că nu sunt cele mai urgente probleme dar sunt foarte importante și se pot rezolva prin voința celor ce conduc și administrează resursele, prin programe eficiente, prin realizarea celor 400 de săli de sport de pe teritoriul țării, printr-o lege a sponsorizării care să stimuleze pe cei care pot susține sportul, cultura.

ORAȘUL ȘI ELITELE SALE

Cercetarea de față reprezintă rodul unui exercițiu didactic care poartă denumirea de „practică” și care, în limitele definite de această activitate, și-a propus să atingă mai multe obiective. A fost vorba, în primul rând, de a produce un „bun public” care să fie recunoscut ca atare, prin publicare. De unde și întrebarea: care sunt caracteristicile unui „bun public”? Să exprime o nevoie socială devenită apoi scopul unei acțiuni de comunicare, iar această „exprimare” să aparțină unor actori legitimați, ce schimbă informații potrivit unui plan. Așa s-a ajuns la o tematică legată de reprezentările pe care le au membrii elitei locale asupra orașului. Se structurează aceste reprezentări în jurul unor linii de forță? Converge ele spre o imagine coerentă? Putem vorbi de un anume curent de opinie, de o anumită atitudine, care să fie rezultatul unei forme anterioare de interacțiune?

Presupoziția de la care s-a plecat a fost că deși subiecții vor avea ceva de spus, nu există premise care să probeze că ar exista în comunitate un anume curent de opinie cu privire la „încotro Brașov”. De aceea, am ajuns să propunem subiecților un material de dezbatere, să furnizăm o tematică pentru dialog, între oameni care aparțin unor spații sociale politice, economice și culturale diferite, într-un context în care nu există actualmente nici o structură instituțională care să permită societății civile să-și facă auzită vocea. În plus, prin publicarea interviurilor și prin lărgirea eșantionului nostru, intenționăm să continuăm ancheta noastră și să prezentăm concluziile ei într-un număr viitor, nu înainte de a face o analiză suplimentară care să fie trimisă principalilor actori politici din comunitate.

Baza de selecție a celor care au constituit eșantionul cercetării a fost dată de apartenența la un anumit la un anumit spațiu social, în principal, la o anumită instituție. De aici încolo lucrurile au evoluat potrivit logicii situației: persoane care nu au putut fi contactate, nu au avut timpul să răspundă, care au promis și au uitat, ori care au refuzat să colaboreze. Fiecare dintre cazuri merită o analiză separată, centrată pe încercarea de a construi o tipologie a refuzului, nu înainte de a propune spre dezbatere o problemă metodologică.

Când o persoană care deține o funcție publică se angajează într-un dialog, care este spațiul ei de libertate și implicit de responsabilitate? Am constatat că o identificare totală cu poziția ocupată într-un sistem blochează exprimarea liberă, critică și autonomă. Să plecăm de la exemple. Primul, cel al directorului general al uneia din cele mai importante întreprinderi din oraș. Ar fi fost interesant de știut cum vede acest lider orașul în care trăiește și implicit rolul firmei pe care o conduce în această configurare. El ne-a „pasat” unui adjunct, iar acesta din urmă persoanei care se ocupă cu relațiile publice. Materialul obținut a fost prezentarea Brașovului copiată de pe un site, cu toate coordonatele geografice, istorice și sociale inevitabile. Nici vorbă de ceea ce sociologii numesc „responsabilitatea socială a organizației” față de mediul în care aceasta viețuiește. Cu alte cuvinte, mai întâi uzina și apoi eventual orașul. De unde și implicația că, de fapt, acestor oameni le-ar cam fi indiferent dacă lucrează în Brașov sau în Alexandria. Cum este greu de crezut o astfel de atitudine, singura explicație plauzibilă constă într-o posibilă ruptură existentă la nivelul personalității, între „angajat” și „cetățean”.

Un alt tip de refuzuri a aparținut acelor care au motivat tendința „business” a cercetării, în sensul că o eventuală implicare le-ar afecta afacerile. Nu întâmplător aceste persoane au strâns relații cu primăria și cu consiliul local. Cu alte cuvinte, orașul trebuie „exploatat” și nu este cazul să-ți vezi altceva decât de interesul propriu. Aceste persoane nu sunt cetățeni, adică nu se definesc prin „universal”, ci prin locul ocupat în diviziunea socială a muncii, adică sunt doar patroni și nimic mai mult. Prezența lor, chiar publică, este definită de un interes ce aparține domeniului din urmă și nu are legătură cu civismul, presupus de „universal”. Credem că aici s-ar putea face o analiză a raporturilor egoism-individualism, acțiune individuală-acțiune colectivă.

În sfârșit au existat cazuri de refuzuri, a căror resursă a fost teama subiecților: era pentru prima dată când cineva s-a gândit să-i întrebe cam cum văd ei orașul acesta, iar această situație nouă nu putea fi controlată din lipsa un tradiții sau măcar a unui caz similare în practica instituției. Faptul ilustrează stadiul incipient al maturității acestor organizații care încă nu știu să-și gestioneze relațiile cu mediul extern, de unde și absența de reguli, generatoare de reacție precum cea de mai sus. Inhibiția acestor oameni nu este independentă de modul difuz în care operează noțiunea de responsabilitate în instituțiile în care ei lucrează.

Au existat apoi voci care au pretins dreptul la tăcere, grație poziției pe care o dețin. Spre deosebire de cei de mai sus, care poate ar fi dorit să vorbească, dar nu știau dacă au voie „de la stăpânire”, aceștia din urmă au intenționat să instituie dreptul de a tăcea ca principiu, ca și cum ar respira alt aer și nici nu ar merge pe străzile noastre. Acest pretins „cosmopolitism”, opus „localismului”, adică comunității, dacă ar fi să preluăm distincția pe care o face Tönnies, ține de asimilarea „autosuficienței” instituției de care aparține subiectul-cazul celor care lucrează în sistemul bancar unde, cu o singură și notabilă excepție, studenții-cercetători nu au putut pătrunde, fie de un fals „apolitism”, care-și refuză un exercițiu de ieșire publică, fapt care confirmă acuzele de aroganță și de neîncredere aduse instituțiilor juridice, așa cum ne indică sondajele de specialitate. Și cum (ne)încrederea este rezultatul practicilor etice, este firesc să te întrebi ce ascunde acest refuz, cât de onești sunt acești oameni care împart banii și dreptatea.

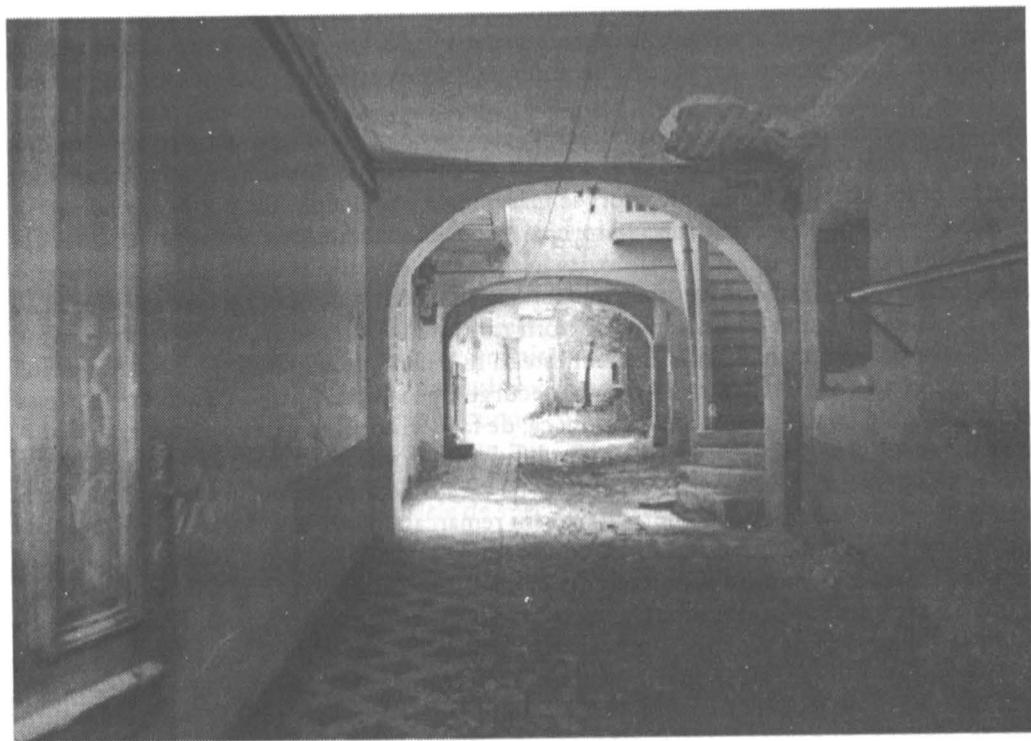
În principiu, este greu de acceptat ideea că deținătorul unei funcții publice nu poate fi găsit sau că este incapabil să-și onoreze angajamentele, cu atât mai mult cu cât în fața lui este un tânăr în devenire. În aceste cazuri, s-a demonstrat că stima față de sine ține de alte instanțe de legitimare și nu are nici o legătură cu cuvântul dat. Că oamenii sunt imperfecti o știm și o acceptăm. Dar când un parlamentar nu-și respectă programul afișat pe ușă, este cazul să te întrebi despre regulile care funcționează în acea instituție care se numește parlamentul României care impune norme pentru întreaga societate, nefiind capabilă să facă același lucru cu sine și nici să genereze practici instituționale în interiorul organizației.

Cât îi privește pe cei care au considerat subiectul neinteresant sau care și-au transformat propriile lor idiosincrazii în exerciții de conduită publică, nu le putem spune decât „să vă fie de bine”. „Autodemascarea” lor (cuvânt în vogă în anul 1990) ilustrează fără dubii faptul că acești domni și doamne nu sunt decât niște amărâte victime ale propriei lor imagini, și că forța lor interioară nu este altceva decât un reflex instituționalizat.

Pe scurt, o asemenea cercetare oferă informații și de altă natură, nu mai puțin importante: cum funcționează instituțiile, cât de atenți sunt oamenii față de propria lor reputație, care este capacitatea lor de asumare a unei responsabilități, care este relația între

această capacitate și deținerea unei funcții publice, cât acoperă ei dintr-o descriere ideală a rolului lor social. Pe de altă parte, ar fi o greșală în a supradimensiona importanței non-răspunsurilor. Dimpotrivă, surpriza a fost dorința de participare a interlocutorilor, nevoia de a spune. Citind interviurile, ai senzația că subiecții așteptau ocazia să-și spună opinia, trăiesc momentul. Nota de emoțional este vizibilă, expresie a dorinței de implicare. Lumea în care trăiesc nu le este indiferentă. Există o clară orientare a subiecților pentru ceea ce am numi „capital uman și capital social”. Interlocutorii sunt conștienți de semnificația care trebuie acordată factorului uman, fie că este vorba de societatea civilă, fie că este vorba de conducători, atunci când vorbim de viitor și de dezvoltarea orașului.

În sfârșit, cercetarea a reprezentat și un exercițiu de profesionalizare căci tematica, construcția instrumentului și realizarea propriu-zisă a interviurilor au fost realizate de studenții secției de sociologie a Universității „Transilvania” din Brașov. Un asemenea demers este o formă de maturizare, de decentrare de sine. Trebuie să rămână ceva în tine, dacă ești obligat să te gândești la problemele comunității. Apoi, nimic nu poate înlocui experiența trăită, a contactului direct cu oameni care i-au decizii și influențează viața semenilor noștri. În ce situație ar fi putut un student să stea de vorbă cu un deputat sau cu primarul nostru? Cercetările de acest gen sunt o probă de democrație, într-un context în care distanțele fizice între cei aleși și alegători se măresc în fiecare clipă. Ele permit compararea, evaluarea și învățarea modului de a te apropia de o personalitate, de a reuși să treci de o secretară, de a face față unei provocări. Există în asemenea cazuri și o altă formă de cunoaștere sociologică, aceea de tip microsocioal. Studenții au aflat cum sunt văzuți și cum se raportează elita locală la ei. Puțini au fost interlocutorii care, atenți la imaginea lor, să fi abordat întâlnirea ca un eveniment, căci eveniment este să te întâlnești cu „viitorul”. Majoritatea interlocutorilor au considerat că viitorul decurge de la sine, dintr-un prezent pe care-l stăpânesc și nu au dat importanță faptului că, de fapt, viitorul aparține operatorului de interviu, cu atât mai mult cu cât tema interviului a fost „viitorul”. Această incapacitate de transpunere în altă situație stă în experiența pe care o dețin. Este posibil ca interlocutorii noștri să fi fost văduviți de întâlniri cu oameni remarcabili, care să-i fi tratat cu tot respectul, de unde și absența „transferului de considerație”, expresie și ea a mizantropiei noastre actuale. Există o memorie a conduitelor personale care se pot constitui drept cod și ideal. Pentru a argumenta această idee trebuie să fac o mărturisire personală. Eram proaspăt student al facultății de filozofie a universității bucureștene când mi-am văzut numele trecut pe un afiș prin care mi se solicita să mă prezint la întâlnirea cu îndrumătorul. Am constatat ulterior că de fapt era un tutor, care avea în „grijă” cinci studenți. Era un profesor în vârstă, elegant, cu papion, cămașă albă, care și-a scos un carnețel, în care și-a notat cum mă cheamă, de unde sunt, în ce cămin stau, din astea. Peste câteva zile, l-am întâlnit pe holul facultății, și-a scos pălăria și m-a salutat cu reverență. M-am fâstâcit și ajuns la cămin, le-am povestit celor din cameră ce-am pățit și cum și-a bătut joc de mine. Atâta puteam înțelege eu, fiu al epocii. N-aveam de unde să știu că acesta era modul său firesc de purtare, omul își făcuse studiile în Anglia, doctoratul la Cambridge, somitate în materie de logică. La următoarea întâlnire nu m-am mai mirat când m-a întrebat dacă am ce mânca și dacă îmi pot permite să-mi cumpăr cărți. Nu l-am avut profesor, dar nu-l pot uita. Poate de aceea, ca îndrumător de practică, am nutrit nădejdea că cineva va remarca calitatea studenților mei, de care sunt mândru. Eu unul voi asocia întotdeauna firma „Codreanu” cu gestul patronului care a trimis, prin intermediul operatorului de interviu, câțiva bănuți celui mai sărac student din echipa de cercetare. Surpriza a fost mare pentru că nu aici așteptam eu recunoașterea. Dar bucuria și gratitudinea mea nu pot ascunde amărăciunea gândului: a fost singurul.

Colegiul de redacție:

Zoe Petre
Gheorghe Crăciun
Mircea Martin
Costel Ionescu
Adrian Marino
Alexandru Mușina
Ovidiu Moceanu
Vladimir Tismăneanu

Revista apare cu sprijinul
Muzeului Județean de
Istorie Brașov și al
Asociației culturale
"Interval"

Redacția:

Andrei Bodiu
(redactor-șef)
Caius Dobrescu
(redactor-șef adjunct)
Marius Oprea
(redactor pentru București)

Prezentarea artistică:

Adrian Timar

Ediția electronică:

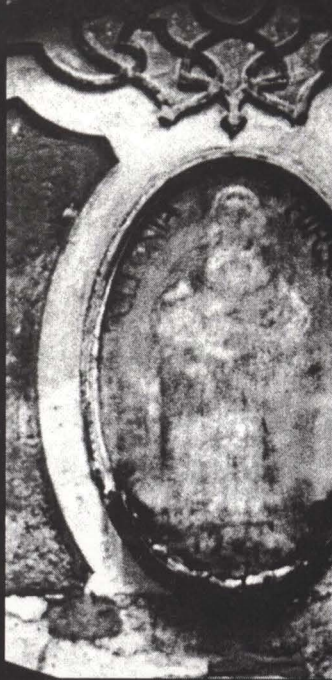
Sorin Matei
[Http://www.members.
tripod.com/interval](http://www.members.tripod.com/interval)

**Tehnoredactare
computerizată:**

Florin Paraschiv
Hajnal Rigó

**Tehnoredactare
computerizată și tipărire:**

<https://biblioteca-digitala.ro>
SE Z/IMA.COM SRL

în numărul viitor:
MESERIA DE SCRITOR

I.S.S.N. 1220-5978